

๒๖ เม.ย. ๒๕๕๙

รายงานการวิจัย

การศึกษาพัฒนาผลิตภัณฑ์รายเคลือบสารสกัด hairy จากใบกระถิน เพื่อกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4

Development of Coated Sand from *Leucaena leucocephala* (Lamk.)
de Wit Extract for Elimination Fourth Larva (*Aedes aegypti* Linn.)

ผลิตา ดวงชูนนวย
อรอญา ทองนวน

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
โปรแกรมวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2558

1138176

จดหมายที่ ๑๓ ม.ย. ๒๕๖๙
วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

ใบรับรองการวิจัยสิ่งแวดล้อม
โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์)

เรื่อง การศึกษาพัฒนาผลิตภัณฑ์รายเคลือบสารสกัด hairy จากในกระถินเพื่อกำจัดลูกน้ำมุ่งลาย
ระยะที่ 4

Development of Coated Sand from *Leucaena leucocephala* (Lamk.) de Wit
Extract for Elimination Fourth Larva (*Aedes aegypti* Linn.)

ผู้วิจัย นางสาวลลิตา ดวงขุนนุช รหัส 544291031
นางสาวอรอญา ทองวน รหัส 544291048

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธานกรรมการ
(นางสาวธีรัญญา สุวิบูรณ์)

..... กรรมการ
(นางสาวนัดดา โปคำ)

คณะกรรมการสอน

..... ประธานกรรมการ
(ดร.สุชีวรณ ยอดรุ่อรอบ)

..... กรรมการ
(นายกมลนาวิน อินทนุจิตร)

..... กรรมการ
(นางสาวนัดดา โปคำ)

..... กรรมการ
(นางสาวธีรัญญา สุวิบูรณ์)

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองแล้ว

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศนา ศิริโชค)
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาการวิจัยสิ่งแวดล้อมรายงานฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์พิรัญญาดี สุวิบูลณ์ และอาจารย์นัดดา โพดำ ที่ได้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยซึ่งให้คำแนะนำปรึกษาในการดำเนินการทดลองและอ่านแก้ไขข้อบกพร่องในรายงานวิจัยเพื่อปรับปรุงให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตลอดจนเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

ขอขอบพระคุณ อาจารย์กชกร อินทนูจิตร อาจารย์กมลนาวิน อินทนูจิตร ให้ความอนุเคราะห์การส่งตรวจลักษณะพื้นผิวตัวอย่างทราย อาจารย์ณัฐวรรธ บุญรัตนานา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาราชภัฏสงขลา ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการคำนวณค่า LD₅₀ รวมทั้ง ขอขอบพระคุณ ดร.สุชีวรรณ ยอดรุ่อรอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญกมล ขุนพิทักษ์ และคุณสองแห่ง บางสัน ที่ให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมโรคติดต่ออำเภอเมือง ภาคที่ 12.2 สงขลา เจ้าหน้าที่ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ให้ความอนุเคราะห์ไปยุ่ง赖以และเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการโปรแกรมเคมี ที่ให้ความคุ้นเคยที่เกี่ยวกับเครื่องมืออุปกรณ์

สุดท้ายนี้ผู้จัดขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีส่วนช่วยเหลืองานวิจัยในครั้งนี้ ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบคุณบิดามารดา ที่คอยให้กำลังใจในการทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่ได้จากการวิจัยฉบับนี้ผู้จัดได้มอบหมายเป็นrangวัลแห่งความภาคภูมิใจแด่บิดามารดา และคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่วิจัยมาตลอด

นางสาวลลิตา ดวงขุนนัย

นางสาวอรุณ่า ทองนาน

ธันวาคม 2558

ชื่อการวิจัย	การศึกษาพัฒนาผลิตภัณฑ์ทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินเพื่อกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวคลิตตา ดวงขุนนุย นางสาวอรัญญา ทองวน
โปรแกรม	วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
คณะ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ปีการศึกษา	2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	นางสาวธิรัญญา สุวิบูรณ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	นางสาวนัดดา โปคำ

บทคัดย่อ

โรคไข้เลือดออกนับเป็นปัญหาทางสาธารณสุขของประเทศไทย โดยมียุงลายเป็นพาหะนำโรค การควบคุมยุงลาย (*Aedes aegypti* Linn.) นิยมใช้สารเคมีกำจัดแมลงแต่มักพบปัญหาต่อสุขภาพของมนุษย์และตากค้างในสิ่งแวดล้อม ซึ่งการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินเพื่อกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4 โดยไม่ตกค้างในสิ่งแวดล้อม การวิจัยนี้เป็นการทดลองในห้องปฏิบัติการ เพื่อใช้ทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) แข็งให้เป็นเวลา 2 ชั่วโมง แล้วนำไปทดสอบปริมาณการใช้ที่ 1, 5 และ 10 กรัม รวมถึงระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นร้อยละ 20 (v/v) ปริมาณ 5 และ 10 กรัม ในระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพสูงสุดในการกำจัดลูกน้ำยุงลายระยะที่ 4 ร้อยละ 76.00 (11.33 ± 1.53 ตัว) และ 64.00 (13.67 ± 1.53 ตัว) ตามลำดับ โดยมีค่า LD₅₀ เท่ากับ 8.45 และ 12.00 มก./ล. ตามลำดับ เมื่อศึกษาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมในน้ำพบว่า ค่าอุณหภูมิ และ pH ของน้ำอยู่ในเกณฑ์ค่ามาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และไม่มีผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ (เช่น ปลาทางนกยูง)

Environment Research	Development of Coated Sand from <i>Leucaena leucocephala</i> (Lamk.) de Wit Extract for Elimination Fourth Larva (<i>Aedes asegypti</i> Linn.)	
Researchers	Miss Lalita Duangkunnuy Miss Aroya Thongnuan	
Study Program	Environmental Science	
Faculty of	Science and Technology	
Academic Year	2015	
Advisor	Miss Hirunwadee Suviboon Miss Nadda Podam	

Abstract

Dengue fever is an important public health problem of Thailand and its vectors are *Aedes asegypti* Linn. The control of *Aedes asegypti* Linn. mainly depends on chemical insecticides but this also causes risk to human health and residue problem in environment. This study was to development of coated sand from *Leucaena leucocephala* (Lamk.) de Wit extract for elimination fourth larva (*Aedes asegypti* Linn.) and no residue in environment. It was found in laboratory that using coated sand from *Leucaena* extract concentration 5, 10 และ 20 % (v/v), which weighed 1, 5 and 10 g and analysis at 12 and 24 hours.

The results showed that coated sand from *Leucaena* extract at concentration of 20 % (v/v), which weighed 5 and 10 g in 24 hours gave highest effectiveness to elimination larvae stage 4 (*Aedes*) is 76.00 and 64.00 %, respectively. The LD₅₀ were 8.45 and 12.00 mg/L, respectively. However, the study impacts to environment in water showed that temperature and pH were compiled with aquaculture effluent standard. It's not impacts to living thing in water (such as *Poecilia reticulata* Peters).

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ

ก

บทคัดย่อ

ข

Abstract

ค

สารบัญ

ง

สารบัญตาราง

ฉ

สารบัญรูป

ช

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ตัวแปร	2
1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	3
1.5 สมมติฐาน	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.7 ระยะเวลาทำการวิจัย	4

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยุ่งลาย	5
2.2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับใบกระถิน	14
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

3.1 กรอบแนวคิด	22
3.2 ขอบเขตการวิจัย	23
3.3 วัสดุ อุปกรณ์ และสารเคมี	24
3.4 การเก็บและเตรียมตัวอย่าง	25
3.5 วิธีการวิเคราะห์	26
3.6 การวิเคราะห์ผล	29

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลและการอภิปรายผลการวิจัย

4.1 ผลการเตรียมและการสกัดสารจากใบกระถิน	30
4.2 ผลการตรวจสอบลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปนรนบริเวณผิวของเม็ดทราย	30
4.3 ผลทดสอบประสิทธิภาพของทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน	33
4.4 ผลการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำจากการใช้ทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน	37
4.5 ผลการศึกษาต้นทุนการผลิตเบื้องต้น	39

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย	41
5.2 ข้อเสนอแนะ	42

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบเสนอโครงการร่าง	ผก-1
ภาคผนวก ข ภาพประกอบการวิจัย	ผข-1
ภาคผนวก ค รายงานผลการทดสอบทราย	ผค-1
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์สถิติ แบบ T-test	ผง-1
ภาคผนวก จ ต้นทุนการผลิตเบื้องต้น	ผจ-1
ภาคผนวก ฉ วิธีการวิเคราะห์ Median lethal does (LD_{50})	ผฉ-1
ภาคผนวก ช ประวัติผู้ทำวิจัย	ผช-1

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.7-1 ระยะเวลาที่ใช้ทำการวิจัย	4
2.3-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมชีวภาพ	17
3.5-1 ความเข้มข้นสารสกัดทวยาบจากใบกระถินที่ใช้ในการเคลือบทรัพย์	27
4.1-1 ร้อยละสารสกัดทวยาบที่สกัดได้จากใบกระถิน	30
4.3-1 ปริมาณการตายของลูกน้ำมุขลาย ระยะที่ 4 ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง	33
4.3-2 ปริมาณการตายของลูกน้ำมุขลาย ระยะที่ 4 ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง	35
4.3-3 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำมุขลาย ระยะที่ 4 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง	36
4.4-1 การเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรดด่าง (pH)	38
4.5-1 ต้นทุนเบื้องต้นในการผลิตทรัพย์เคลือบสารสกัดทวยาบจากใบกระถิน	40

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1-1 วงจรชีวิตยุงลาย	6
2.1-2 ลูกน้ำยุงลายระยะต่างๆ	7
2.2-1 โครงสร้างของ 3-4-DHP, Tyrosine และ Mimosine	14
3.1-1 ครอบแนวคิดของการวิจัย	22
3.2-1 ไข่ยุงลาย	23
3.4-1 ผงใบกระถิน	25
3.4-2 กรงเลี้ยงลูกน้ำยุงลาย	25
4.2-1 ทรายก้อนและหลังเคลือบสารสกัดขยายจากใบกระถิน	30
4.2-2 ผลการทดสอบพื้นผิวของทรายโดยใช้กล้องจุลทรรศน์ Microscope กำลังขยาย 400 เท่า	31
4.2-3 ผลการทดสอบพื้นผิวของทรายโดยใช้กล้องจุลทรรศน์ ทั้ง 3 ชนิด	32
4.3-1 ประสิทธิภาพของทรายเคลือบสารสกัดขยายจากใบกระถิน ^{ใน การกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง}	34
4.3-2 ประสิทธิภาพของทรายเคลือบสารสกัดขยายจากใบกระถิน ^{ในการกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง}	35
4.4-1 เปรียบเทียบสีของน้ำเมื่อใช้ทรายเคลือบสารสกัดขยายจากใบกระถิน ^{ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง}	38

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

ยุงเป็นแมลงที่ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสาธารณสุข สร้างความรำคาญ และก่อให้เกิดโรคหลายชนิด อาทิ เช่น โรคมาลาเรีย โรคไข้เลือดออก และโรคไข้สมองอักเสบหรือโรคไข้เหลือง เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุงลาย (*Aedes aegypti* Linn.) ซึ่งเป็นตัวการสำคัญที่ก่อให้เกิดโรคไข้เลือดออก (Dengue fever) จากการรายงานสถานการณ์โรคไข้เลือดออกของประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2558 พบว่ามีผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกสะสมรวม 131,647 ราย คิดเป็น อัตราผู้ป่วย 202.15 ต่อประชากรแสนคน และมีจำนวนผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 228.66 (3.28 เท่า) เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2557 ณ ช่วงเวลาเดียวกัน คิดเป็นผู้ป่วยเสียชีวิต 129 ราย (อัตราป่วยตาย เท่ากับ ร้อยละ 0.10) สำหรับการกระจายของโรคตามกลุ่มอายุพบว่าผู้ป่วยที่มีอายุระหว่าง 10-14 ปี มีอัตราป่วยสูงสุดคือ 601.93 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุ 5-9 ปี (396.78) อายุ 15-24 ปี (385.53) อายุ 25-34 ปี (203.70) และอายุ 0-4 ปี (154.10) ตามลำดับ ซึ่งแนวโน้มการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกตั้งแต่ ปี 2557-ปี 2568 รีความผันผวนแต่เมียน้ำหน้าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (สำนักงานสาธารณสุข วิทยา กรมควบคุมโรค, 2558)

๓.๑.๒ วัสดุและวิธีการ

การควบคุมยุงลายนั้นมีหลายวิธี อาทิ เช่น การจัดการแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย โดยโถงไส้น้ำบริโภคและอุบล果 และการควบคุมโดยวิธีทางชีววิทยา ที่มีการใช้ปลาเต็อกินลูกน้ำยุงลาย การควบคุมโดยวิธีทางพันธุกรรม และการควบคุมโดยใช้สารเคมี เป็นต้น ซึ่งวิธีใช้สารเคมี เป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุด โดยสารเคมีที่นิยมใช้เป็นพวง Pyrethroids (เช่น Allethrin, d-Allethrin, Esbiothrin) ซึ่งอาจส่งผลกระทบกับระบบประสาทโดยการตัดค้างของสารเคมี ถ่ายทอดไปตามห่วงโซ่อหาร (Food chain) ปัจจุบันมีการใช้ผลิตภัณฑ์รมชาติเป็นทางเลือกที่ถูกนำมาใช้เพื่อการควบคุม และกำจัดยุงลาย จากการศึกษาของสมบูรณ์ แสงมนีเดช และคณะ (2547) พบว่าสารโรทีโนนที่อยู่ในรากทางไฟลัฟแห้งมีฤทธิ์กำจัดลูกน้ำยุงได้ดีที่เวลา 360 นาที ความเข้มข้นที่เหมาะสม 10 กรัม/ลิตร สามารถทำให้ลูกน้ำยุงตายภายใน 90 นาที และการใช้สารสกัดจากใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลีย) ที่หมักด้วยน้ำมัน ที่ระยะเวลาการหมัก 48 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพในการควบคุมลูกน้ำยุงลายได้ดีจากการสังเกตการตายที่เวลา 24 และ 48 ชั่วโมง ให้ค่า LC₅₀ เท่ากับ 791.59 และ 666.02 มิลลิกรัม/ลิตร (มก./ล.) ตามลำดับ (ชนานันท์ แพงไทย, 2551) นอกจากการใช้สารสกัดในการฉีดพ่นโดยตรงแล้ว ยังมีการศึกษาแปรรูปสารสกัดจากพืชเพื่อให้ใช้ได้ง่าย เช่น การศึกษาของชนานันท์ แพงไทย (2551) พบว่าสารสกัดชนิดน้ำ และชนิดผงจากสารสกัดจากใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลีย) มีประสิทธิภาพในการควบคุมลูกน้ำยุงลายได้ร้อยละ 100 แต่มีผลกระทบทำให้ปลางทางนกยุงตาย

ภายใน 5 นาที ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง และการใช้สารสกัดจากใบไม้รำและใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 พบร่วมน้ำมันหอมระ夷ที่สกัดจากใบไม้รำและใบกระถิน โดยสกัดจากพืชแห้งกับอุตสาหกรรม ท่ออัตราส่วน 1:5 หมักเป็นเวลา 5 วัน นำไปทดสอบกับลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ด้วยการฉีดพ่นสารสกัดผสมกับน้ำที่มีความเข้มข้นร้อยละ 0.00 0.10 0.25 0.50 1.00 1.50 2.00 และ 2.50 (v/v) ตั้งทึ้งไว้เป็นเวลา 24 ชั่วโมง สารสกัดจากใบไม้รำและใบกระถินที่ความเข้มข้นร้อยละ 2.50 (v/v) มีฤทธิ์ในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลายสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 88.00 และ 98.67 ตามลำดับ (คอซียะ เซะกะมิ และ ชูรัยนี่ย์ อาสีลูวี, 2556)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการนำสารสกัดหยาบจากใบกระถินมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์รายเดือนเคลื่อนสารสกัดหยาบจากใบกระถิน เพื่อให้สะดวกต่อการใช้งาน ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์สามารถเก็บผลิตภัณฑ์ไว้ใช้ได้หลายครั้งโดยยังมีความคงตัวที่ดี ส่งผลกระทบต่อระบบบินิเวศในน้ำน้อย และเป็นทางเลือกใหม่ให้แก่ประชาชนเพื่อลดการใช้สารเคมีในการกำจัดยุง

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาพัฒนารายเดือนเคลื่อนสารสกัดหยาบจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

1.2.2 เพื่อศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมในการใช้รายเดือนเคลื่อนสารสกัดหยาบจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

1.2.3 เพื่อศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำจากการใช้รายเดือนสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

1.3 ตัวแปร

1.3.1 ตัวแปรต้น

- ความเข้มข้นของสารสกัดหยาบ ปริมาณรายเดือนเคลื่อนสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ระยะเวลาในการออกฤทธิ์

1.3.2 ตัวแปรตาม

- อัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

1.3.3 ตัวแปรควบคุม

- อายุของลูกน้ำยุ่งลาย จำนวนลูกน้ำยุ่งลายที่ใช้ในการทดลอง

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 กระถิน หมายถึง ไม้ปุ่มที่สามารถสูงได้กว่า 20 เมตร ใบประกอบเป็นใบแบบขนนก รูปขอบขนาดปลายแหลม โคนเบี้ยว บริเวณใบจะมีข้ออ่อนเล็กน้อย ออกดอก เป็นช่อสีขาว ลักษณะเป็นฝอยนุ่ม ผลฝักแบบยาว มีเม็ดภายในตลอดฝัก (พิมพ์พรรณ อนันต์กิจไพศาล, 2554)

1.4.2 สารสกัดหยาบ (Crude extracts) หมายถึง สารที่ได้จากการนำพืชมาบดให้ละเอียด แล้วนำไปแช่ในตัวทำละลายตั้งทิ้งไว้ตามระยะเวลาที่กำหนด กรองเอาส่วนที่เป็นของเหลว จากนั้น ระเหยตัวทำละลายออกไป (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข, 2544)

1.4.3 สารสกัดหยาบจากใบกระถิน หมายถึง สารที่ได้จากการนำใบกระถินมาบดให้ละเอียด แล้วนำไปแช่ในตัวทำละลายตั้งทิ้งไว้ตามระยะเวลาที่กำหนด กรองเอาส่วนที่เป็นของเหลว จากนั้น ระเหยตัวทำละลายออกไป (การศึกษาครั้งนี้)

1.4.4 ทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน หมายถึง การใช้ทรายที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางขนาด 1,000-2,000 ไมโครเมตร เปิดรูพรุนโดยใช้กรดซัลฟูริก แล้วนำไปล้างด้วยน้ำกลัน หลังจากนั้นนำไปเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นต่างๆ อบที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส (การศึกษาครั้งนี้)

1.4.5 ลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 หมายถึง ลูกน้ำจะไม่มีข้า ส่วนอกมีขนาดใหญ่กว่าส่วนหัว ส่วนท้องยาวเรียว ประกอบด้วยปล้อง 10 ปล้อง มีท่อหายใจบนปล้องที่ 8 เพื่อใช้ในการหายใจ มีกลุ่มขน 1 กลุ่ม อยู่บนท่อหายใจนั้น มีอายุ 7-10 วัน (กรมควบคุมโรคติดต่อ, 2544)

1.5 สมมติฐาน

ทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินมีประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 มากกว่าร้อยละ 50

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 สามารถทราบถึงประสิทธิภาพของทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

1.6.2 สามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้มีการใช้พีชที่มีอยู่ภายในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.6.3 สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร เพื่อลดปริมาณการใช้สารเคมีสังเคราะห์ในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย

1.6.4 สามารถเป็นแนวทางในการลดการใช้สารเคมีสังเคราะห์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้และสิ่งแวดล้อม

1.7 ระยะเวลาทำการวิจัย

ระยะเวลาที่ได้ดำเนินงานวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2556 - ธันวาคม 2558
ดังแสดงในตารางที่ 1.7-1

ตารางที่ 1.7-1 ระยะเวลาที่ใช้ทำการวิจัย

ขั้นตอนและการดำเนินงาน	2556		2557						2558			
	พ.ย. -	ม.ค. -	พ.ค. -	มิ.ย. -	ก.ค. -	ส.ค. -	ม.ค. -	พ.ค. -	ต.ค. -	พ.ย. -	ธ.ค. -	
ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	ชื่อ [*]	
รวบรวมข้อมูลและตรวจเอกสาร												
สอบโครงร่างวิจัย			▲									
ท่ากราฟทดลองในห้องปฏิบัติการ												
สอบถามความก้าวหน้าวิจัย												▲
วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล												- - -
การเขียนเล่มวิจัย												- - -
สอบจบและแก้ไขเล่มวิจัย												- - - ▲ -

หมายเหตุ : ■ หมายถึง ช่วงระยะเวลาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

สำหรับโครงร่างวิจัยเฉพาะทางในการศึกษาครั้งนี้ แสดงรายละเอียดไว้ในภาคผนวก ก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยุงลาย

ยุงเป็นแมลงที่มีขนาดเล็กเป็นปัญหาทางด้านสาธารณสุขอย่างมาก เพราะยุงลายจะเป็นยุงพาหะนำเชื้อไวรัสโรคไข้เลือดออก ซึ่งเป็นโรคที่ร้ายแรงมาสู่คนและสัตว์ทำให้เกิดอาการป่วยและสูญเสียได้ ทั้งนี้ในสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยในบางพื้นที่ ยุงลายสามารถแพร่กระจายได้ดี จึงพบว่ามีรายงานการระบาดของโรคไข้เลือดออกไปทั่วทุกพื้นที่ของโลก

2.1.1 ยุงลาย (*Aedes asegypti* Linn.)

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Aedes asegypti* Linn. ในประเทศไทยพบว่ามีการกระจายของยุงลายอยู่ทั่วไป ยุงลายเป็นแมลงที่มีลักษณะพิเศษหลายประการที่เอื้ออำนวยต่อการปรับตัวและดำรงชีวิตในสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้เป็นอย่างดี อันเนื่องมาจากวงศ์ชีวิตของยุงลายเป็นแบบสมบูรณ์หรือที่เรียกว่า Complete metamorphosis แบ่งเป็น 4 ระยะ คือ ระยะไข่ สู่าน้ำ ตัวเมือง และตัวผู้มีรัง สภาพภูมิอากาศของประเทศไทยมีอุณหภูมิปีร้อนมาก 28-

35

องศาเซลเซียส ซึ่งยุงลายใช้เวลาในการเจริญเติบโตจากไข่จนกระทั่งเป็นตัวเต็มวัยประมาณ 9-14 วัน (อุษาดี ภาวรรณ, 2544)

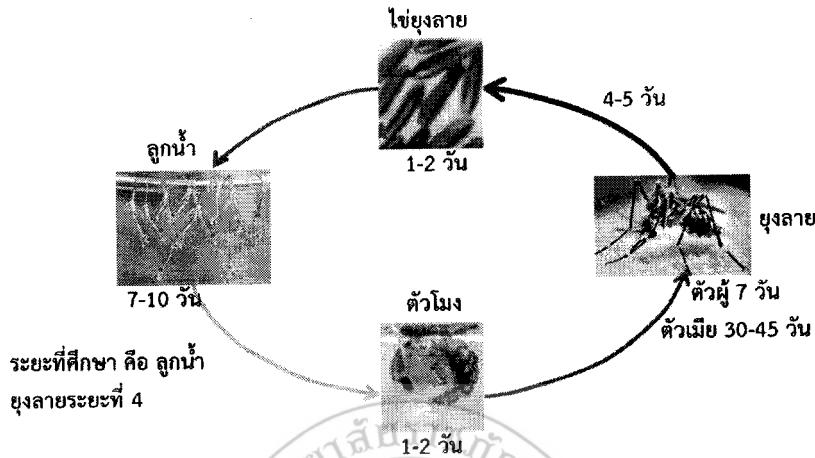
2.1.2 วงศ์ชีวิตของยุงลาย

วงศ์ชีวิตของยุงลายมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete metamorphosis) การเจริญเติบโตของยุงลายแบ่งเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ไข่ (Egg) ลูกน้ำ (Larva) ตัวเมือง (Pupa) และตัวเต็มวัย (Adult) แต่ละระยะจะมีรูปร่างและอายุที่แตกต่างกัน ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญเติบโตของยุงลายอาจจะมีความแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ อาหาร ความหนาแน่น ฯลฯ วงศ์ชีวิตของยุงลาย ดังแสดงในรูปที่ 2.1-1

1) ไข่ยุงลาย (Egg)

มีลักษณะคล้ายกระสุนขนาดประมาณ 1 มิลลิเมตร เป็นพองเดี่ยว เมื่ออุ่นมากใหม่ จะมีสีขาวนวล ต่อมากจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและดำเนินทภายใน 24 ชั่วโมง เมื่อมีน้ำท่วมไป ก็จะฟักเป็นตัวลูกน้ำ โดยใช้เวลาประมาณ 1-2 วัน ถ้าภาชนะยังไม่เติมน้ำหรือยังไม่มีน้ำท่วมไป ไปจะยังไม่ฟักและจะทนความแห้งแล้งในสภาพนั้นได้เป็นเวลาหลายเดือน ดังแสดงในรูปที่ 2.1-2 (ก) เมื่อเติมน้ำ หรือน้ำท่วมไปไข่จะฟักออกมามากในเวลาประมาณ 30 นาที แต่ร้อยละของไข่ที่ฟักออกเป็นตัวลูกน้ำ

จะลดลงเมื่อระยะเวลานานขึ้น ปกติยุ่งลายจะวางไข่ในน้ำที่ใสสะอาดและนิ่ง โดยเฉพาะน้ำฝนเป็นน้ำที่ยุ่งลายชอบวางไข่มากที่สุด จากการศึกษาของอжа เจริญสุข (2520) พบร่วมกับลายสามารถวางไข่และเจริญเติบโตจนกระทั่งเป็นยุ่งตัวเต็มวัยได้ในท่อระบายน้ำโสโคropic

รูปที่ 2.1-1 วงจรชีวิตยุ่งลาย

ที่มา : ดัดแปลงจาก วสีวิกา แสงราธพิพย์ (2540)

2) ลูกน้ำยุ่งลาย (Larva)

ลูกน้ำยุ่งลายมีลักษณะที่สำคัญคือถ้าน้ำดูภายในตัวกลับยังบุتلาร์ซินจะเห็นว่าบริเวณอกด้านข้างจะมีหนามแหลมข้างละ 2 อัน เห็นได้ชัดเจนและมีลักษณะการร่วยน้ำเป็นรูปเลข 8 หรือรูปตัว S ดังแสดงในรูปที่ 2.1-2 (ข) (จิตติ จันทร์แสง, 2536) ระยะลูกน้ำยุ่งลายเป็นระยะที่ง่ายต่อการทำจัด เนื่องจากอาศัยอยู่ในภาชนะชั้นน้ำไม่สามารถพาหนีได้เหมือนตัวเต็มวัย ลูกน้ำยุ่งลายมีการลอกคราบ 4 ครั้ง ดังนี้

- ก) ลูกน้ำ ระยะที่ 1 มีความยาวเต็มที่ประมาณ 1.97 มิลลิเมตร มีอายุ 1-2 วัน
- ข) ลูกน้ำ ระยะที่ 2 มีความยาวเต็มที่ประมาณ 3.24 มิลลิเมตร มีอายุ 2-3 วัน
- ค) ลูกน้ำ ระยะที่ 3 มีความยาวเต็มที่ประมาณ 5.17 มิลลิเมตร มีอายุ 3-4 วัน
- ง) ลูกน้ำ ระยะที่ 4 มีความยาวเต็มที่ประมาณ 7.33 มิลลิเมตร มีอายุ 4-5 วัน

อาหารของลูกน้ำยุ่งลาย ได้แก่ ตะไคร่น้ำ อินทรีย์สารต่างๆ และจุลินทรีย์เล็กๆ ในภาชนะน้ำขัง และลูกน้ำยุ่งลายจะผลิตขันหายใจโดยใช้ท่อหายใจที่ผวนน้ำ (วรากรณ์ เหล่าเจริญสุข, 2554)

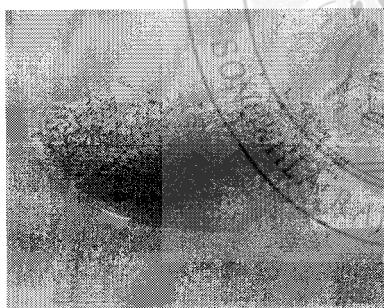
3) ตัวไม่ถาวร (Pupa)

ลูกน้ำยุ่งลายจะลอกคราบครั้งสุดท้ายออกมากเป็นตัวไม่ถาวร (ตักแต้) ซึ่งมีส่วนหัวและส่วนอกรวมเป็นชิ้นเดียวกัน (Cephalothorax) มีสีน้ำตาลดำลอยอยู่บนผิวน้ำเมื่อขึ้นมาหายใจ ดัง

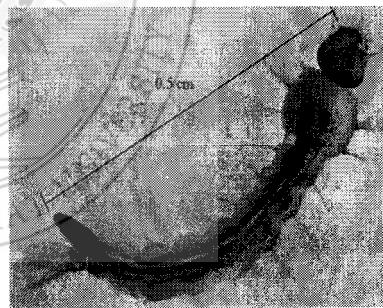
แสดงในรูปที่ 2.1-2 (ค) ลูกน้ำยุ่งลายระยะนี้หยุดกินอาหารแต่จะมีการเปลี่ยนแปลงภายในบริเวณส่วนหัวจะมีท่อหายใจ (Trumpets) 1 คู่ จะใช้เวลาในการเจริญเติบโตประมาณ 30-40 ชั่วโมง หรือประมาณ 1-2 วัน ก็จะลอกคราบเป็นตัวเต็มวัย (Adult) (วรรณ เหล่าเจริญสุข, 2554)

4) ตัวเต็มวัย (Adult)

ยุงลายตัวเต็มวัยทั้ง 2 เพศ จะมีลักษณะแตกต่างกันที่หนวด โดยที่ยุงตัวผู้หนวดจะมีลักษณะเป็นพู่ขัน ทั้งสองเพศต้องการน้ำหวานเพื่อนำไปสร้างพลังงาน แต่เฉพาะยุงลายเพศเมียเท่านั้นที่ต้องดูดกินเลือด เมื่อผ่านระยะเวลาไม่นานก็ได้รับการผสมพันธุ์โดยยุงตัวเมียผสมพันธุ์ครั้งเดียวเท่านั้นในชีวิตก็สามารถออกไข่ได้ตลอดไป ยุงลายตัวผู้มีอายุเพียง 7 วัน ยุงลายตัวเมียมีอายุ 30-45 วัน หลังจากการผสมพันธุ์ยุงตัวเมียจะกินเลือดเป็นอาหาร ซึ่งมีโปรตีน และธาตุอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของยุงลาย ซึ่งหากยุงตัวเมียมีไดกินเลือด ไข่จะไม่เจริญทำให้ยุงลายตัวเมียไม่สามารถวางไข่ต่อไปได้ เมื่อยุงตัวเมียไดกินเลือดเต็มที่แล้ว จะhabรีเวณที่เหมาะสมแก่พักนิ่งเพื่อรอเวลาให้ไข่เจริญเติบโต เช่น ตามที่อับชันเย็นสบายลมสงบและแสงสว่างไม่มาก ยุงบางชนิดชอบเก้าอี้พักกายในบ้านตามมุมมีดที่อับชัน ยุงบางชนิดชอบเกาะนอกบ้านตามพุ่มไม้ที่ชุมชน ในสภาพภูมิอากาศร้อนชื้นแบบบ้านเรายุ่งใช้เวลาเพียง 2-3 วัน ไข่ก็สุกเต็มที่พร้อมที่วางไข่ได้ ดังนั้น ยุงลายนี้เองที่เป็นตัวกลางสำคัญในการระบาดอย่างรวดเร็วและกินเนื้อร่องทำให้เกิดโรคตื้อตื้อ โรคติดเชื้อทางเพศสัมภ์ เช่น โรคเอดส์ ไข้เลือดออก ดังแสดงในรูปที่ 2.1-2(ง)(จิตติ จันทร์แสง, 2536)

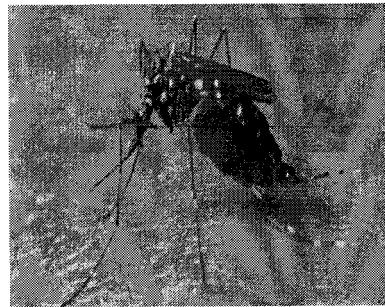
(ก) ไข่ยุงลาย

(ข) ลูกน้ำยุงลาย

(ค) ตัวโน้มยุงลาย

(ง) ยุงลายตัวเต็มวัย

รูปที่ 2.1-2 ลูกน้ำยุงลายระยะต่างๆ

2.1.3 แหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย

สีวิกา แสงหาราทิพย์ (2539) ได้อธิบายแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายไว้ว่า ยุงลายมักจะวางไข่ตามภาชนะน้ำขังที่มีน้ำนิ่งและใส น้ำนั้นจะสะอาดหรือไม่ก็ได้ น้ำฝนมักเป็นน้ำที่ยุงลายชอบวางไข่มากที่สุด ดั้งนั้นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายบ้านจึงมักอยู่ตามโถ่งน้ำดีมีและน้ำใช้ที่ไม่ปิดฝาหัวภายนอกและภายนอกบ้าน จากการสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พบร่วมละ 64.52 เป็นภาชนะเก็บขังที่อยู่ภายนอกบ้าน และร้อยละ 35.33 เป็นภาชนะเก็บขังน้ำที่อยู่นอกบ้าน นอกจากโถ่งน้ำแล้ว ยังมีภาชนะอื่นๆ เช่น บ่อซีเมนต์ น้ำร่องชาตุ้กันมด งานรองกระถางต้นไม้ แจกัน อ่างล้างเท้า ยางรถยก ในภาชนะใส่น้ำเลี้ยงสัตว์ เชเชภาชนะ เช่น โองแตก เชเชกระป่อง กลา เป็นต้น ในขณะที่ยุงลายส่วนของบ้านไช่อกบ้านตามกำบiboของพืชจำพวกพืชารว กลวย พลับพลึง ต้นบอนถัวร่องน้ำสาย โพรงน้ำ กลา กระบอกไม้ไผ่ที่มีน้ำขัง และแหล่งน้ำขังนอกบ้านอื่นๆ

กองโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรคติดต่อ (2533) สำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในจังหวัด พบร่วมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายบ้าน คือ โถ่งน้ำดีมีและน้ำใช้ ร้อยละ 70.82 งานรองชาตุ้กันมด ร้อยละ 15.68 ภาชนะอื่นๆ เช่น ไห ถังน้ำ แจกัน ยางรถยกต่ำ ร้อยละ 13.49 ส่วนยุงลายส่วนจะพบร่วมแหล่งที่มีน้ำขังตามธรรมชาติ เช่น โพรงไม้ กบiboของพืชหลายชนิด เช่น กลวย พลับพลึง ต้นบอนถัว เป็นต้น กระบอกไม้ไผ่ที่มีน้ำขัง ร่องน้ำ กระถางต้นไม้ กระถางต้นไม้ เชเชภาชนะทางพากษา เป็นต้น จากศึกษาขององอาจ เจริญสุข (2551) พบร่วมยุงลายสามารถไช่ได้ในท่อระบายน้ำ อิกหังยุงลายสามารถไช่ได้ในท่อระบายน้ำโซโครอก และมีการเจริญเติบโตภายในท่อระบายน้ำมีเศษขยะและดินอยู่จำนวนมาก ที่สำคัญถูกพบเป็นถูกที่ยุงลายชูกชุมและแพร่พันธุ์มากที่สุดรวมถึงผลของปรากฏการณ์โรคมากยิ่งขึ้นทำให้ยุงลายเพาะพันธุ์ในภาวะชั่งน้ำ ขณะเดียวกันจากภาวะโลกร้อนอุ่นขึ้นอันเนื่องจากผลของปรากฏการณ์เรือนกระจกยังช่วยทำให้ยุงและแมลงที่จำศีลในช่วงฤดูหนาวสามารถแพร่พันธุ์ได้ในสภาพอากาศของฤดูหนาวที่มีอุณหภูมิสูงขึ้นได้อีก (สุชาติ อุปัมภ์, 2542)

2.1.4 ความรู้ทั่วไปของโรคไข้เลือดออก

ยุงลายที่เป็นพาหะแพร่เชื้อโรคไข้เลือดออกที่สำคัญที่สุดก็คือยุงลายบ้าน ถัดที่อยู่ของยุงชนิดนี้ในปัจจุบันได้แพร่กระจายอยู่ทั่วทุกแห่งตามบ้านเรือนประชาชนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทซึ่งในประเทศไทยโรคไข้เลือดออกสันนิษฐานว่ามีกำเนิดมาจากทวีปแอฟริกา ในประเทศไทยคาดว่าอาจเข้ามาโดยเป็นไข้มาติดกับประชาชนติดน้ำจากประเทศจีนหรืออาหรับในปลายศตวรรษก่อน (นิภา เบญจรงค์, 2534)

1) โรคไข้เลือดออก

โรคไข้เลือดออกเป็นโรคที่เกิดในหน้าฝนเกิดจากยุงลาย มีระบบในช่วงเดือน พฤษภาคมจนถึงเดือนกันยายน ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเชื้อไวรัสเดงกีเช่นกัน แต่ผู้ป่วยจะมีอาการ

ตอบสนองต่อเชื้อโรคที่รุนแรงกว่า บางครั้งอาจจะถึงแก่ชีวิตได้ร้อยต่อหนึ่งเด็กที่เป็นไข้เลือดออก ระยะเริ่มต้น จะมีอาการคล้ายไข้แดงกึ่งระยะต่อมากเด็กจะดูป่วยมากกว่าเมื่อเด็กเป็นไข้ได้ปริมาณ 4-6 วัน อาการจะทรุดลงเร็วมาก มีอาการหน้าแดง ไข้สูง มือเท้าเย็น เหื่องอกมาก กระวนกระวาย ปวดท้อง แน่นท้อง กระสับกระส่าย ในเด็กมักจะมีเลือดออกที่บริเวณใบหน้าและแขน ขา รอบๆ ริมฝีปากมีสีขาวซีด ปลายมือ ปลายเท้ามีสีเขียวคล้ำ หายใจแรงและเร็ว ชีพจรเต้นเร็ว ผู้ป่วยบางรายจะมีความดันโลหิตลดลงจนถึงอาการซึ่อกได้ ในขณะที่บางรายจะมีเลือดออกในกระเพาะอาหารหรือลำไส้ทำให้อาเจียนเป็นเลือดหรือถ่ายอุจาระเป็นสีดำ ภายในหลังจากที่ผู้ป่วยผ่านพ้นระยะอันตรายมาแล้วก็จะเข้าสู่ระยะพักฟื้น ในการนี้ที่ผู้ป่วยไม่มีอาการซึ่อกก็จะฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว (อภิชัย ดาวราย, 2528)

2) การติดต่อของโรคไข้เลือดออก

โรคไข้เลือดออกติดต่อโดยมียุงลายเป็นพาหะนำโรค การติดต่อเกิดจากการที่ยุงลายไปดูดกินเลือดจากผู้ป่วยที่มีเชื้อไวรัส Dengue จากนั้นเข้าไวรัสจะลงสู่กระเพาะแล้วฝังตัวอยู่ใต้ผนังกระเพาะอาหารของยุงลายแล้วแพร่กระจายเชื้อไวรัสไปยังส่วนหัวของยุงลายเข้าสู่ต่อมน้ำลาย เมื่อยุงบินไปกัดกินเลือดคนใหม่ก็จะปล่อยเชื้อไวรัสลงกีเข้าสู่กระเพาะแล้วเลือดของคนที่ถูกดูดเลือดใหม่แล้วเชื้อจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นจนทำให้เกิดอาการป่วยเป็นโรคขึ้น

ระยะเวลาที่เชื้อไวรัสลงกีเดินทางจากกระเพาะยุงลายถึงต่อมน้ำลายยุงลายใช้เวลาประมาณ 8-1 วัน

ระยะเวลาที่เชื้อไวรัสลงกีเข้าสู่กระเพาะแล้วเลือดของคนที่ถูกยุงลายกัดดูดเลือดใหม่แล้วเพิ่มจำนวนเชื้อไวรัสจนทำให้เกิดอาการป่วยขึ้น ที่เรียกว่า ระยะพักตัวของโรคซึ่งกินระยะเวลาตั้งแต่ 3-14 วัน โดยทั่วไปประมาณ 7-10 วัน (ยงยุทธ หวังรุ่งทรัพย์, 2539)

3) วิธีการรักษา

ขณะนี้ยังไม่มียัต้านไวรัสที่มีฤทธิ์เฉพาะสำหรับเชื้อไข้เลือดออก การรักษาโรคนี้เป็นแบบรักษาตามอาการและประคับประคองซึ่งได้ผลดีถ้าให้การวินิจฉัยโรคได้ตั้งแต่ระยะแรก การรักษามีหลักปฏิบัติดังนี้

ก) ในระยะไข้สูงบางรายอาจมีการซักได้ถ้าไข้สูงมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีประวัติเคยซักหรือในเด็กอายุน้อยกว่า 6 เดือน จำเป็นต้องให้ยาลดไข้ควรใช้ยาพาราเซตามอลห้ามใช้ยาพาราเซตามอลเพลิน เพราะจะทำให้เกร็ดเลือดเสียการทำงาน จะระคายกระเพาะทำให้เลือดออกได้ง่ายขึ้นและที่สำคัญอาจทำให้เกิด Reye syndrome ควรให้ยาลดไข้เป็นครั้งคราวเวลาที่ไข้สูงเท่านั้น (เพื่อให้ไข้ที่สูงมากลดลงเหลือน้อยกว่า 39 องศาเซลเซียส) การใช้ยาลดไข้มากไปจะมีภาวะเป็นพิษต่อตับได้ควรจะใช้การเข็มตัวช่วยลดไข้ด้วย

ข) ให้ผู้ป่วยได้น้ำชาดเชย เพราะผู้ป่วยส่วนใหญ่มีไข้สูง เป็นอาหาร และอาเจียน ทำให้ขาดน้ำและเกลือโซเดียมด้วยควรให้ผู้ป่วยดื่มน้ำผลไม้หรือสารละลายผงน้ำตาลเกลือแร่ (โออาร์เอส) ในรายที่อาเจียนควรให้ดื่มครั้งละน้อยๆ และดื่มน้ำบ่อยๆ

ค) จะต้องติดตามดูอาการผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด เพื่อจะได้ตรวจพบและป้องกันภาวะซึ่อกได้ทันเวลาซึ่อกมักจะเกิดพร้อมกับไข้ลดลงประมาณตั้งแต่วันที่ 3 ของการป่วย เป็นต้นไป ทั้งนี้แล้วแต่ระยะเวลาที่เป็นไข้ ถ้าไข้ 7 วัน ก็อาจซึ่อกวันที่ 8 ได้ ควรแนะนำให้พ่อแม่ทราบอาการนำของซึ่อกซึ่งอาจจะมีอาการเบื้องต้นมากขึ้นไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำเลยหรือมีอาการถ่ายปัสสาวะน้อยลงมีอาการปวดท้องอย่างกะทันหัน กระสับกระส่าย มือเท้าเย็น ควรแนะนำให้รับคำสั่งโรงพยาบาลทันทีที่มีอาการเหล่านี้

ง) เมื่อผู้ป่วยไปตรวจที่โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่ให้บริการ การรักษาได้แพทย์จะตรวจเลือดเพื่อคุณปริมาณเกร็ดเลือดและ Hematocrit และอาจนัดมาตรวัดดูการเปลี่ยนแปลงของเกร็ดเลือดและ Hematocrit เป็นระยะๆ เพราะถ้าปริมาณเกร็ดเลือดเริ่มลดลงและ Hematocrit เริ่มสูงขึ้น เป็นเครื่องชี้บ่งว่ามีน้ำเลือดร้าวออกจากเส้นเลือดและอาจมีอาการซึ่อกได้ จำเป็นต้องให้สารบางตัวเพื่อชดเชย

จ) โดยทั่วไปไม่จำเป็นต้องรับผู้ป่วยเข้ารักษาในโรงพยาบาลทุกรายโดยเฉพาะผู้ป่วยในระหว่างแวงที่ยังไม่ถึงมาตรฐานระดับที่ต้องรับผู้ป่วยอยู่ด้วยตัวเอง แต่หากมีประวัติและแพทย์ให้ผู้ป่วยคงเผาสังเกตอาการตามข้อ 3 หรือแพทย์นัดให้ไปตรวจที่โรงพยาบาลเป็นระยะๆ โดยตรวจดูการเปลี่ยนแปลงตามข้อ 4 ถ้าผู้ป่วยมีอาการแสดงอาการซึ่อกต้องรับไว้รักษาในโรงพยาบาลทุกราย และถือเป็นเรื่องรีบด่วนในการรักษา

สำหรับผู้ป่วยที่มีภาวะซึ่อกหรือเลือดออกแพทย์จะต้องให้การรักษาเพื่อแก้ไขสภาวะตั้งกล่าวอย่างระมัดระวังเพื่อช่วยผู้ป่วยและป้องกันโรคแทรกซ้อน อย่างไรก็ตามแพทย์ควรให้เลือดเฉพาะเมื่อมีความจำเป็น เพื่อหลีกเลี่ยงการติดเชื้อโรคตับอักเสบบีหรือเชื้อเออดส์ที่ปนอยู่ในเลือด ที่บริจาคมีความสามารถตรวจสอบได้ในกรณีต้องการใช้เลือดอย่างเร่งด่วน (กรมควบคุมโรคติดต่อ, 2544)

2.1.5 วิธีการควบคุมยุงพาหะนำโรคไข้เลือดออก

1) การบริหารจัดการแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย (Breeding place management)

การจัดการกับภาชนะซึ่งเป็นแหล่งเพาะพันธุ์จะต้องคำนึงถึงลักษณะการใช้งาน เช่น โอ่างใส่น้ำดื่มน้ำใช้ บ่อคอนกรีตขังน้ำในห้องน้ำ ควรปิดฝาภาชนะให้มิดชิดด้วยผ้าตาข่าย อลูมิเนียมหรือแผ่นโลหะ ทำความสะอาดขดล้างโอ่างระบายน้ำทิ้ง เปลี่ยนน้ำในเจกันทุก 4-5 วัน ส่วนภาชนะที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ เช่น ยางรถยนต์ โอ่างอ่างแตก ควรมีการกำจัดทิ้งหรือนำไปดัดแปลงใช้ ให้เกิดประโยชน์อย่างอื่นสำหรับแหล่งเพาะพันธุ์ในธรรมชาติ เช่น โพรงไม้ กบใบพืช ระบบทอกไม้ไผ่ สามารถป้องกันไม่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ได้โดยการใส่ดินทรายอุดด้วยซีเมนต์หรือ ฉีดพ่นสารกำจัด ลูกน้ำซึ่งอาจใช้สารเคมีหรือสารชีวภาพ

2) การควบคุมยุงลายโดยใช้สารเคมี (Chemical control)

ประเภทของสารเคมีที่ใช้ในประเทศไทยอาจจำแนกได้ดังนี้ คือ

- สารเคมีกลุ่มออร์แกนโคลอเรน (Organochlorine Compounds) สารเคมีที่นำมาใช้ เช่น ดีดีที BHC เป็นต้น มีฤทธิ์ตกค้าง 4-5 เดือน การใช้จะเป็นแบบสารละลายธรรมชาติ อีมัลชัน หรือเป็นชนิดตะกอนแขวนลอย (ปัจจุบันประเทศไทยได้ยกเลิกการใช้ไปแล้ว)

- สารเคมีมีกลุ่มออร์แกนโนฟอสฟอร์ (Organophosphorus Compounds) เนื่องจากพัฒนาการของยุงพาหะ ซึ่งดื้อต่อสารเคมีกลุ่มออร์แกนโคลอเรนในบางพื้นที่ ทำให้ต้องใช้สารเคมีกลุ่มออร์แกนโนฟอสฟอร์ และกลุ่มคาร์บอเมต (Carbamate) ทดแทนสารเคมีกลุ่มนี้มีราคาแพงกว่ามีฤทธิ์ตกค้างสั้นกว่ากลุ่มแรก คือ มีฤทธิ์ตกค้างประมาณ 3-5 เดือน ตัวอย่างสารเคมีกลุ่มนี้ เช่น Fenitrothion, Malathion, Dichlorvos ฯลฯ

- สารเคมีกลุ่มคาร์บอเมต (Carbamate Compounds) สารเคมีในกลุ่มนี้ มีพิษต่อสิ่งพืชพันธุ์มากกว่ากลุ่มออร์แกนโนฟอสฟอร์ มีผลทำให้พิษของสารพุ่งกระจายอยู่ในอากาศ (Airborne effect) มีฤทธิ์ตกค้าง 3 ชั่วโมง ตัวอย่างสารเคมีกลุ่มนี้ เช่น Propoxur, Bendiocarb, Methomyl ฯลฯ

- สารเคมีกลุ่มไฟรีทรอยด์สังเคราะห์ (Synthetic Pyrethroid Compounds) สารเคมีกลุ่มนี้มีฤทธิ์ค่อนข้างดีในการกำจัดยุงพาหะมีพิษต่อกันหรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มีฤทธิ์ตกค้างประมาณ 4-7 วัน ตัวอย่างสารเคมีที่อยู่ในกลุ่มนี้ เช่น Permethrin, Deltamethrin, Lambda, Cyhalothrin ฯลฯ

- สารเคมีจากธรรมชาติ (Natural Products) ในธรรมชาติมีดอกไม้และพืชบางชนิดที่สามารถสร้างสารออกฤทธิ์ในการกำจัดแมลงอย่างได้ผล เช่น มีการนำดอกไฟรีทรัมแห้งมาบดใช้ กำจัดยุงและแมลงในบ้าน เป็นต้น

สารที่ใช้ฆ่าแมลง (Insecticides) อาจแบ่งได้เป็น 3 พาก คือ

ก) สารที่ฆ่าแมลงหลังจากแมลงกินเข้าไป (Stomach poisons) เป็นสารที่ใช้ฆ่าแมลงที่กัดแทะ เช่น กินใบพืช ผล หรือดอก ได้แก่ ตึกแต่น หนอนต่างๆ ด้วงปลวก เป็นต้น สารเคมีที่จัดอยู่ในพิกนี้ได้แก่สารพิก Arsenicals ทั้งหลาย Rotenone จากโลตินก็มีฤทธิ์จัดอยู่ในพิกนี้ด้วย

ข) สารที่ฆ่าแมลงโดยการสัมผัสกับตัวแมลง (Contact poison) ใช้ฆ่าแมลงที่ดูดน้ำจากใบและยอดของต้นไม้ เช่น เพลี้ยหอย เพลี้ยจักจัน เพลี้ยไฟ เพลี้ยอ่อน แมลงพิกนี้ตาย เพราะสารฆ่าแมลงซึมผ่านผิวหรือผ่าน Connective tissue หรือผ่านหลอดลมเข้าไป สารเคมีที่จัดอยู่ในพิกนี้ได้แก่ DDT, BHC (Benzene hexachloride) เป็นต้น สารฆ่าแมลงที่ได้จากพืชส่วนใหญ่จัดอยู่ในพิกนี้ด้วย เช่น Pyrethrins, Rotenone, Nicotine, Sulphate solution เป็นต้น

ค) สารที่ฆ่าแมลงโดยแมลงสูดدمเข้าไป (Fumigants) เป็นสารที่สามารถระเหยอยู่ในรูปของก๊าซได้โดยเฉพาะที่อุณหภูมิธรรมชาติความชื้มขั้นและปริมาณที่สูงพอก็จะเป็นอันตรายต่อแมลงถึงตายได้ ตัวอย่าง เช่น Carbon disulphide, Hydrogen cyanide, Sulphur dioxide, Nicotine เป็นต้น

สารพิกนิดจะมีฤทธิ์ไม่แน่นอนว่าจะจัดอยู่ในพิกใดหรือบางชนิดอาจฆ่าแมลงโดยมีฤทธิ์มากกว่า 1 อย่าง (นิจศิริ เรืองรังสี และ พงษ์ยอม ตันติวัฒน์, 2534)

3) การควบคุมโดยใช้วิธีทางชีววิทยา (Biological control)

- การใช้ปลา กินลูกน้ำ (Larvivorous fish) ปลา กินลูกน้ำที่นิยมใช้อยู่ในกลุ่มของ Family Poeciliidae เช่น ปลาหางนกยูง ส่วนใหญ่จะเป็นปลาที่ออกลูกมาเป็นตัว ครั้งละ 30-100 ตัว หรือ 200-300 ตัว ต่อแม่ปลา 1 ตัว และเมื่ออายุได้ประมาณ 2 สัปดาห์ ก็จะสามารถกินลูกน้ำได้อัตราการใช้ปลา กินลูกน้ำที่ได้ผลคือใช้ปลา กินลูกน้ำ 3-5 ตัวต่อพื้นที่ผิวน้ำหนึ่งตารางเมตร ปลา กินลูกน้ำสามารถทำลายลูกน้ำ ยุง ลายพاهะ ในระยะที่วงจรชีวิตอยู่ในน้ำได้ ทั้งในระยะที่เป็นไข่ ระยะลูกน้ำ หรือระยะตัวเม่ง ปัจจุบันได้มีหลายประเทศใช้ปลา กินลูกน้ำสำหรับควบคุมยุงลายพاهะ ของโรคไข้เลือดออก เช่น มณฑลกว่างสีใช้ปลาดุกจีนกำจัดลูกน้ำ ยุง ลาย นอกจากนี้เป็นปลาหมอเทศ (*Tilapia mossambicus*) ปลาแกรมบูเชีย (*Gambusia affinis*) เป็นต้น

- ตัวท้า (Invertebrate predators) เป็นศัตรูตามธรรมชาติที่สามารถควบคุมประชากรของยุงลายได้ เช่น แมลงเหี้ยยิ่ง แมลงตับเต่า ไวน้ำจีดหรือโคปีปอด (Copepod) ตัวอ่อน แมลงปอ (Dragonfly) ลูกน้ำ ยุง ยักษ์ (*Toxorhynchites spp.*) ยุง ยักษ์ ตัวเมียไม่กัดกินเลือด แต่ลูกน้ำ ของยุง ยักษ์ ชอบกินลูกน้ำ ยุง กันปล่องยุง รำคาญ หรือยุง ลาย อย่างไรก็ตามไม่สามารถใช้ลูกน้ำ ยุง ยักษ์ ร่วมกับยาเริโน่เน็นได้ เพราะยาเริโน่เน็นเป็นยาบี้การเจริญเติบโตจนกระแท้ลูกน้ำ ยุง ยักษ์ ตาย

- หนอนพยาธิ (Nematode) หนอนพยาธิใน Family Mermithidae ซึ่งมีการนำมาศึกษาควบคุมยุง ตัวที่ได้รับความสนใจที่สุด คือ *Romanomermis culicivorax* ซึ่งสามารถลดจำนวนของลูกน้ำ ยุง ลาย ได้มาก และสามารถอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้

โดยสามารถเพิ่มปริมาณได้ทางตามธรรมชาติ หนอนพยาธิบางสกุลสามารถนำมาใช้ควบคุมลูกน้ำดูง พาหะได้เป็นบริเวณกว้างในแผ่นดินและแฉบร้อน แต่ปริมาณของหนอนพยาธิที่นำมาใช้ควบคุม จะต้องมีปริมาณมากพอ

- เชื้อรา (Fungi) ส่วนมากเป็นเชื้อราที่อาศัยอยู่ในสกุล *Tolypocladium* และ *Penicillium* ที่มีการศึกษาพบว่าสามารถใช้ควบคุมดูงได้บางชนิดสามารถเพิ่มปริมาณในตัวลูกน้ำดูงลายทำให้ลูกน้ำดูงลายตายได้และจุลชีพเหล่านี้สามารถเพิ่มปริมาณในตัวลูกน้ำดูงลายทำให้ลูกน้ำดูงลายตายได้

- แบคทีเรีย (Bacteria) แบคทีเรียกลุ่มที่สามารถกำจัดลูกน้ำดูงลายได้ผลดีที่สุด คือ *Bacillus thuringiensis* serotype H-14 เป็นแบคทีเรียน้ำ สามารถสร้างสปอร์และขับสารพิษ (toxin) เมื่อลูกน้ำดูงกินแบคทีเรียเข้าไปสารพิษนี้จะไปทำปฏิกิริยาเกิดพิษในกระเพาะทำให้ลูกน้ำดูงลายตายภายในเวลาไม่ถึงชั่วโมง

- ปรอโตซัว (Protozoa) ปรอโตซัวที่นิยมใช้โดยส่วนใหญ่แล้วอาศัยอยู่ในสกุล *Lambornella*, *Edhazardia*, *Tetrahymena* สามารถทำลายลูกน้ำดูงลายได้ แต่กระบวนการข้ากกว่าแบคทีเรีย

- ไมโคพลาสما (Mycoplasma) สกุลที่พบว่าสามารถใช้ควบคุมดูงลายได้ คือ *Rhizoplasma* แต่ประสิทธิภาพในการทำลายซ้ำ ทำให้ลูกน้ำดูงลายตายระหว่างการเจริญเติบโต

4) การควบคุมโดยวิธีทางพันธุกรรม (Genetic control)

การควบคุมโดยวิธีทางพันธุกรรม เช่น การทำให้โครงสร้างโครโมโซมของยุงลาย พาหะเปลี่ยนแปลงไปไม่สามารถนำเสนอเชื้อได้หรือทำให้ยุงไม่สามารถสืบพันธุ์หรือเพิ่มปริมาณได้ วิธีการนี้ ไม่สามารถทำให้ยุงลายตายได้ แต่ยุงลายจะถูกควบคุม เช่น ยุงลายตัวผู้ถูกทำให้กลายเป็นหมัน โดย การผ่านกัมมันตรังสีหรือโดยใช้สารเคมี ซึ่งจะทำให้น้ำเชื้อในยุงตัวผู้ถูกลายพันธุ์ การใช้สารเคมีทำให้ ยุงลายเป็นหมัน ซึ่งมีความยุ่งยากน้อยกว่าการใช้กัมมันตภารังสี แต่สารเคมีมักมีพิษมักมีพิษต่อ สัตว์เลี้ยดอุ่นทำให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติเสียสมดุล

2.2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับในกระถิน

2.2.1 ข้อมูลทั่วไป

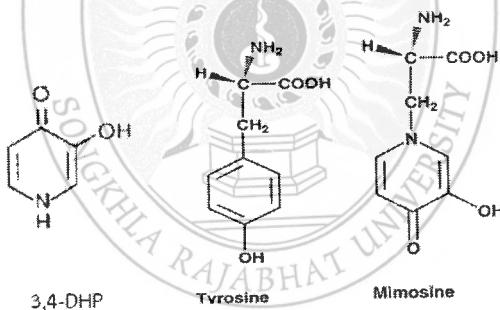
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Leucaena leucocephala* (Lamk.) de Wit

ชื่อวงศ์ : Leguminosae – Mimosoideae

ชื่อท้องถิ่น : กระถินไทย กระถินบ้านกระถินยักษ์ กระสีดโคก กระเสิดบก ตอเปา สะตอเทศ สะตอเปา ผักก้านถิน ผักหนองบก

กระถิน จัดเป็นพืชตระกูลถั่วชนิดหนึ่งที่ปลูกได้ดีในเขตร้อน มีการเจริญเติบโตเร็ว ให้ผลผลิตสูงและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายด้าน โดยเฉพาะการใช้ในกระถินเพื่อเป็นอาหารสัตว์ ในกระถินจัดว่าเป็นอาหารสัตว์ที่มีคุณค่าทางอาหารสูง มีระดับโปรตีนที่ค่อนข้างสูงมากและเป็นโปรตีนที่มีคุณภาพดี ทั้งยังมีวิตามินและแร่ธาตุที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต โดยเฉพาะวิตามินเอ และธาตุแคลเซียม

ในกระถินมีสารที่มีชื่อว่า “มิโนเมซีน” (Mimosine) ซึ่งจัดเป็นกรดอะมิโนชนิดหนึ่ง มีสูตรโครงสร้างคล้ายกับ Tyrosine มีชื่อทางเคมีว่า B-(3-hydroxy-4oxopyridy1)-aminopropionic acid ดังแสดงในรูปที่ 2.2-1

รูปที่ 2.2-1 โครงสร้างของ 3-4-DHP, Tyrosine และ Mimosine

ที่มา : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2556)

ความเป็นพิษของสารมิโนเมซีนจะมีผลต่อสัตว์ ทั้งสัตว์กระเพาะเดี่ยวหรือสัตว์ไม่เคี้ยวเอื้อง (Non-Ruminant) และสัตว์เคี้ยวเอื้อง (Ruminant) ซึ่งสัตว์เคี้ยวเอื้องมีความต้านทานสูงกว่า สัตว์ที่ไม่เคี้ยวเอื้อง โดยสัตว์เคี้ยวเอื้องสามารถเปลี่ยนสารมิโนเมซีนให้เป็นสาร DHT อาการโดยทั่วไปของสัตว์เมื่อได้รับพิษจากสารมิโนเมซีนจะแสดงอาการขันร่วงฉับพลัน มีประสิทธิภาพการเจริญเติบโตต่ำ โดยเฉพาะในสัตว์เคี้ยวเอื้องอาจแสดงอาการคอพอกตลอดจนน้ำลายหลั่งมากผิดปกติ จากการทดลองใช้ในกระถินเลี้ยงสัตว์ พบร่วงสัตว์จะไม่แสดงอาการเป็นพิษจากมิโนเมซีน เมื่อให้ในกระถินไม่เกิน ร้อยละ 50 ของอาหารในโภค ร้อยละ 10 ของอาหารสุกร และร้อยละ 5 สำหรับในอาหารไก่

จากการศึกษาของสุมนันพิพิญ บุนนาค (2546) พบว่าปริมาณสารของมีโนซีนในใบกระถินแตกต่างกัน ตามชนิดพันธุ์ของกระถิน โดยมีปริมาณของสารมีโนซีน ร้อยละ 3-5 ของน้ำหนักแห้ง นอกจากนี้ปริมาณสารมีโนซีน ยังแตกต่างกันไปตามส่วนต่างๆ เช่น ในกระถินที่กำลังอ่อนอยู่จะมีสารมีโนซีนสูงกว่ากระถินใบแก่ และส่วนยอดที่กำลังเจริญเติบโตจะพบปริมาณร้อยละ 12 และส่วนเมล็ดประมาณร้อยละ 10

2.2.2 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

กระถินเป็นไม้พุ่มไม้ต้นขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่ไม่มากนัก นิยมปลูกไว้ริมรั้วบ้านสูงได้ถึง 10 เมตร ไม่ค่อยแตกกิ่งก้านสาขา

ใบ : ประกอบแบบขนนกสองชั้นเรียงสลับกัน มีความยาวๆ 12.5-25 เซนติเมตร แกนกลางใบประกอบยาว 10-20 เซนติเมตร มีขันแยกแขนง 2-10 คู่ ยาว 5-10 เซนติเมตร ก้านแขนงสั้น มีขันใบอยู่ 5-20 คู่ เรียงตรงข้ามรูปແບບหรือรูปขอบขนานแกรมรูปແບບ กว้าง 2-5 มิลลิเมตร ยาว 0.6-2.1 เซนติเมตร ปลายแหลม/cone-shaped ขอบมน/marginate

ดอก : ออกเป็นช่อ ช่อดอกของกระถิน ออกแบบช่อกระฉุกແน่น ออกตามจ่ามใบ 1-3 หก ดอก เป็นฝักที่นุ่มมีกลิ่นหอมเล็กน้อย ผลเป็นฝัก ฝักหกหกเป็นช่อใบ ยาวประมาณ 4-5 นิ้ว เนื้อเมล็ดเป็นจุดๆ ในฝักอยู่ฝัก

ถิ่นกำเนิด : ทวีปอเมริกาเขตร้อนและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก

การขยายพันธุ์ : สามารถเจริญเติบโตได้ดีในดินร่วนซุยหรือดินเหนียว เป็นไม้กลางแจ้งขยายพันธุ์โดยการใช้เมล็ด

2.2.3 สรรพคุณทางยาของกระถิน

- 1) เมล็ดของกระถิน มีฤทธิ์ช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือด และช่วยลดไขมันในเลือดของหมูขาว แต่เมล็ดมีสารสารสาคริติวีนีน (Leucenine) ซึ่งทำให้สัตว์เป็นลมได้
- 2) สารสกัดจากใบกระถิน เมื่อฉีดเข้าหlodot เลือดของสุนัข จะทำให้มีระดับความดันโลหิตลดลง มีอัตราการเต้นของหัวใจช้าลง ช่วยกระตุ้นการหายใจ มีฤทธิ์ลดความดันโลหิต แต่ฤทธิ์ดังกล่าวไม่สามารถต้านได้ด้วย Atropine และยาต้านฮิสตามีน และเมื่อนำสารสกัดกระถินมาใช้กับหัวใจของกบและเต่าที่แยกอกกما พบร่วมอัตราการบีบของหัวใจลดลง และในระบบทางเดินอาหาร ทั้งการทดลองแบบ In Vitro ก็พบว่าสารสกัดนี้ทำให้เกิดแรงตึงตัว และเกิดแรงบีบตัวเพิ่มขึ้น

2.2.4 ประโยชน์และคุณค่าทางอาหาร

1) ยอดอ่อนกระถิน ฝักอ่อน และเมล็ดใช้รับประทานเป็นผักได้ โดยยอดใบจะใช้รับประทานร่วมกับน้ำพริก ส้มตำ หรือยำหอยนางรม ส่วนเมล็ดอ่อนชาวอีสานใช้ผสมในส้มตำ มะละกอหรือรับประทานกับส้มตำ ส่วนชาวใต้ใช้เมล็ดอ่อน และใบอ่อนรับประทานร่วมกับหอยนางรม

2) ใบ ยอด ฝัก และเมล็ดอ่อนสามารถนำมาใช้เป็นอาหารสัตว์ เช่น วัว ควาย ไก่ เพช แกะ ฯลฯ

3) ใบกระถินอุดมไปด้วยธาตุไฮโดรเจนและเกลือโพแทสเซียม สามารถนำมาใช้ทำเป็นปุ๋ยหมักได้

4) เมล็ดสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องประดับได้หลายชนิด เช่น เข็มกลัด สายสร้อย เข็มขัด ฯลฯ

5) ลำต้นหรือเนื้อไม้กระถินสามารถนำมาใช้ทำด้ามอุปกรณ์เครื่องมือทางการเกษตร ทำฟัน ผ่าทำถ่าน และได้น้ำส้มคั่นไว้

6) เปลือกต้นกระถินให้เส้นใยที่สามารถนำไปใช้ทำเป็นกระดาษได้ แต่มีคุณภาพไม่ดีนัก

7) ประโยชน์กระถิน เปลือกต้นกระถินสามารถนำมาใช้ย้อมสีเส้นไหมได้ โดยเปลือกต้นแห้ง 3 กิโลกรัม จะสามารถย้อมเส้นไหมได้ 1 กิโลกรัม โดยจะให้สีเข้มๆ

8) สายพันธุ์กระถินที่ทำการปรับปรุงใหม่จะมีขนาดลำต้นสูงกว่าสายพันธุ์ หรือที่เรียกว่า “กระถินยักษ์” ใช้ปลูกเพื่อเป็นแนวรั้วบ้าน แนวกันลม และช่วงบังแสงแดดให้แก่พืชที่ปลูกได้เหมาะสมในพื้นที่ที่มีการดูแลรักษาดี และต้นกระถินยังมีความแข็งแรงเจริญเติบโตได้เร็ว

9) ตามคติความเชื่อในตำราพรหมชาติฉบับหลวงกล่าวว่า กระถินเป็นไม้มงคลที่ควรปลูกไว้ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ โดยนำมาปลูกร่วมกับต้นสารภี มีความเชื่อว่าจะช่วยป้องกันเสนียดจัญไรต่างๆ ได้ (ดวงพร สุวรรณกุล, 2544)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยการใช้สารสกัดจากธรรมชาติในการควบคุมลูกน้ำยุ่งลาย และการศึกษาคุณสมบัติทางเคมีของสารสกัดจากธรรมชาติมีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 2.3-1

ตารางที่ 2.3-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมชีวภาพ

ชื่องานวิจัย	ผลการศึกษา	อ้างอิง
การศึกษาประสิทธิภาพ การใช้สารสกัดจากใบไม้ราบและใบกระถินใน การกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4	นำมันหอมระ夷ที่สกัดจากใบไม้ราบและใบกระถิน โดยทำการสกัดจากพืชแห้งหักกับเอทานอล 80% ที่อัตราส่วน 1:5 หมักเป็นเวลา 5 วัน นำมันหอมระ夷ไปทดสอบกับลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 โดยการฉีดพ่นนำมันหอมระ夷กับน้ำที่มีความเข้มข้น 0.00 0.10 0.25 0.50 1.00 1.50 2.00 และ 2.50 (v/v) ทึ้งไว้ 24 ชั่วโมง ที่ความเข้มข้น 2.50 (v/v) มีฤทธิ์ในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย 88.00 และ 98.67 ตามลำดับ เมื่อทดสอบทางสติติประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4	คอชีียะ เซหกมิ และชูรัยนีย์ อาลีคุวี (2556)
การประยุกต์สารสกัดจากพืชชนิดน้ำและชนิดผงในการควบคุมลูกน้ำยุ่งลาย	ศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืช 5 ชนิด ได้แก่ บอร์เพ็ด ในสาบเสือ ในยาสูบ บร็อก และเมล็ดสนบุ่ง โดยวิธีการหมักด้วยตัวทำละลาย 2 ชนิด คือน้ำกลั่นและเอทานอล 95% พบร่วมสารสกัดใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลีย) ซึ่งใช้น้ำกลั่นเป็นตัวทำละลาย มีฤทธิ์สูงสุดในการควบคุมลูกน้ำยุ่งลายให้ตายได้ 100% ที่ระยะเวลา 24 ชั่วโมง และเมื่อแปลงรูปสารสกัดให้เป็นผง นำมาเปรียบเทียบประสิทธิภาพกับชนิดน้ำ พบร่วมสารสกัดจากใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลีย) ทั้งชนิดน้ำและชนิดผง ความเข้มข้น 400 และ 5600 มิลลิกรัมต่อลิตร สามารถกำจัดลูกน้ำยุ่งลายได้ทั้งหมดภายใน 24 ชั่วโมง	ชนะันท์ เพงไวย (2551)

ตารางที่ 2.3-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมชีวภาพ (ต่อ)

ชื่องานวิจัย	ผลการศึกษา	อ้างอิง
การศึกษาสภาพที่ เหมาะสมในการบำบัดน้ำ เสียที่มีครอเมียม (VI) ด้วย ทรายเคลือบเหล็ก ออกไซด์	การศึกษาสภาพที่เหมาะสมในการบำบัด ครอเมียม ในน้ำเสียสังเคราะห์ ที่ความเข้มข้น 20 มก./ล. ด้วยทรายเคลือบเหล็กออกไซด์ พบว่า มีค่าพีเอชเหมาะสมที่ 4 เวลาสัมผัสที่เข้า สู่สมดุลของการดูดติดผิวครอเมียมด้วยทราย เคลือบเหล็กออกไซด์ เท่ากับ 30 นาที และมี ประสิทธิภาพในการบำบัดจะเพิ่มขึ้นเมื่อสั่น ผ่านศูนย์กลางของทรายเคลือบเหล็กออกไซด์ มี ขนาดน้อยที่สุด คือ 0.5-0.8 ประสิทธิภาพใน การบำบัดจะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อความสูงของชั้น ทรายเพิ่มขึ้นและมีอายุในการใช้งานสูงสุด ประมาณ 120 นาที การศึกษาการพื้นฟู ประสิทธิภาพทรายเคลือบเหล็กออกไซด์โดย ^{การวิจัยนี้นับเป็นการทดลองเบื้องต้นที่ยังไม่ได้มีการทดสอบอย่างกว้างขวาง} ไอดรอกไซด์ พบว่า ทรายเคลือบเหล็กออกไซด์ สามารถพื้นฟูประสิทธิภาพและนำกลับมาใช้ งานใหม่ได้แต่ประสิทธิภาพในการบำบัดจะ ลดลงอย่างมาก เมื่อเทียบกับทรายเคลือบเหล็ก ออกไซด์ใหม่ ซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับน้ำเสียที่ มีความเข้มข้นของครอเมียมมากๆ	พงศ์ภัทร ศรีชัช (2549)
ประสิทธิภาพของเจลไอลี่ยุง ที่มีสารออกฤทธิ์ที่ได้จาก น้ำมันหอมระ夷ของ มะกรูด สะระแหน่ ไฟล กานพลู และกระชาย	เจลไอลี่ยุงที่ได้จากน้ำมันหอมระ夷ของมะกรูด สะระแหน่ ไฟล กานพลู และกระชายขนาด 2.5 กรัม ที่เตรียมเสร็จแล้วเก็บไว้เป็นระยะเวลา 2 เดือน แล้วนำมาทดสอบประสิทธิภาพในการไล่ ยุงลายนั้น เจลไอลี่ยุงที่มีสารออกฤทธิ์จากน้ำมัน หอมระ夷กานพลูมีประสิทธิภาพสูงสุดในการ ไล่ยุงลายบ้าน โดยมี จำนวนยุงที่บินหนี เท่ากับ 93 ตัว เมื่อเปิดใช้เจลวันที่ 7 และ จำนวนยุงที่ บินหนี จะลดลงมา เท่ากับ 85 83 และ 65 ตัว	รัตน ทวีเดช (2554)

ตารางที่ 2.3-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมชีวภาพ (ต่อ)

ชื่องานวิจัย	ผลการศึกษา	อ้างอิง
ประสิทธิภาพของเจลไอลี่งุ่นที่มีสารออกฤทธิ์ที่ได้จากน้ำมันหอมระ夷ของมะกรูด สาระแหน่ง ไฟล กานพูล และกระชาย (ต่อ)	เมื่อเปิดใช้เจลวันที่ 18 และวันที่ 26 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าเจลไอลี่งุ่นขนาด 10 กรัม ที่เตรียมเสร็จแล้วนำมาทดสอบประสิทธิภาพในการไล่ยุงลายบ้านนั้น เจลไอลี่งุ่นที่มีสารออกฤทธิ์จากน้ำมันหอมระ夷มะกรูดมีประสิทธิภาพสูงสุดในการไล่ยุงลายบ้าน โดยมี จำนวนยุงที่บินหนี เท่ากับ 96 ตัว เมื่อเปิดใช้เจลในวันที่ 1 และ จำนวนยุงที่บินหนี จะลดลงมาเท่ากับ 79 ตัว และ 60 ตัว เมื่อเปิดใช้เจลวันที่ 7 และวันที่ 15 ตามลำดับ	
ประสิทธิภาพและความคงทนของน้ำมันšeเดาไทยต่อการตายของลูกน้ำ ยุงลายบ้าน	น้ำมันšeเดาไทยที่ผสมสารอินซิฟายเออร์ มีประสิทธิภาพต่อการตายของลูกน้ำยุงลายบ้านดีที่สุด สามารถฆ่าลูกน้ำยุงลายบ้านได้มากกว่า 25% ในเวลา 1 วัน ต่อไปนี้จะแสดงผลการตายของลูกน้ำยุงลายบ้านได้มากกว่า 25% ในเวลา 14 วัน ซึ่งการที่อัลจิเนตบีดจากน้ำมันšeเดาไทยมีความคงทนต่อการตายของลูกน้ำยุงลายบ้านมากกว่า อาจเนื่องมาจากอัลจิเนตบีดช่วยเพิ่มความคงสภาพให้สารออกฤทธิ์ยังคงเหลืออยู่ได้นานขึ้น สรุปได้ว่าการเคลือบน้ำมันหอมระ夷ด้วยอัลจิเนตบีดสามารถคงสภาพของน้ำมันหอมระ夷ได้นานยิ่งขึ้น	รพย์นคลิน เขียนจุ่ม และคณะ (2543)

ตารางที่ 2.3-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมเชื้อราพ (ต่อ)

ชื่องานวิจัย	ผลการศึกษา	อ้างอิง
ฤทธิ์ของสารสกัดจากสมุนไพรไทยที่มีต่อลูกน้ำยุงลายและยุงรำคำญ LARVICIDAL ACTIVITY OF THAI MEDICINAL PLANTS AGAINST <i>Stegomyia aegypti</i> AND <i>Culex quinquefasciatus</i> LARVAE	ศึกษาสารสกัดเมล็ดน้อยหน่าในเอทานอล 70% มีประสิทธิภาพดีที่สุดในการฆ่าลูกน้ำยุงลาย และยุงรำคำญโดยค่า LC ₅₀ ของสารสกัดเมล็ดน้อยหน่าในเอทานอล 70% ต่อลูกน้ำยุงลาย และยุงรำคำญมีค่าเท่ากับ 34.56 และ 4.96 มก./ล. รองลงมา คือสารสกัดเมล็ดน้อยหน่า ในน้ำกลั่นต่อลูกน้ำยุงลายและยุงรำคำญ มีค่าเท่ากับ 1,714.12 และ 1,031.30 มก./ล. ตามลำดับในช่วงระยะเวลาทดสอบ 48 ชั่วโมง สารสกัดเมล็ดน้อยหน่าในเอทานอล 70% มีประสิทธิภาพฆ่าลูกน้ำยุงลายและยุงรำคำญ ดีที่สุดให้ค่า LC ₅₀ เท่ากับ 16.61 และ 4 มก./ล. ตามลำดับ	เพ็ญนา ชมะวิต (2554)
การศึกษาปริมาณมิโนเซ็น และปรีตินในไมยราบ ยักษ์ (<i>Mimosa pigra</i> L.) และกระถินยักษ์	ในทุกส่วนของไมยราบไม่มีสารมิโนเซ็น แต่ในกระถินยักษ์ พบร้าทุกส่วนมีสารมิโนเซ็น ซึ่งมีค่า เปอร์เซ็นต์เฉลี่ยต่อน้ำหนักแห้ง คือ ใบอ่อน เท่ากับ 5.75% เมล็ด เท่ากับ 6.91% ฝัก เท่ากับ 5.25% ดอก เท่ากับ 5.66% ใบที่โต เต็มที่ เท่ากับ 3.09% ก้านใบ เท่ากับ 1.82% ราก เท่ากับ 1.33% และ ลำต้น เท่ากับ 0.42% เมื่อเปรียบเทียบปริมาณปรีตินของไมยราบ ยักษ์กับกระถินยักษ์ ถ้าหักค่าในโตรเจนของมิโนเซ็นออกจากในโตรเจนรวม จะพบว่าในใบ อ่อนและเมล็ดของไมยราบยักษ์มีค่าปรีตินใน ใบที่โตเต็มที่ ก้านใบและลำต้น ของไมยราบ ยักษ์มีค่าใกล้เคียงกับกระถินยักษ์ แต่ในดอก ฝักและรากของกระถินยักษ์มีค่าปรีตินสูงกว่า ไมยราบยักษ์ 5.30% ตามลำดับ สำหรับกระถิน พันธุ์พื้นเมืองพบว่ามีสารมิโนเซ็น ค่อนข้างสูง คือมีค่าเท่ากับ 8.33%	สุมนทร์ พยัค บุนนาค (2546)

ตารางที่ 2.3-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมชีวภาพ (ต่อ)

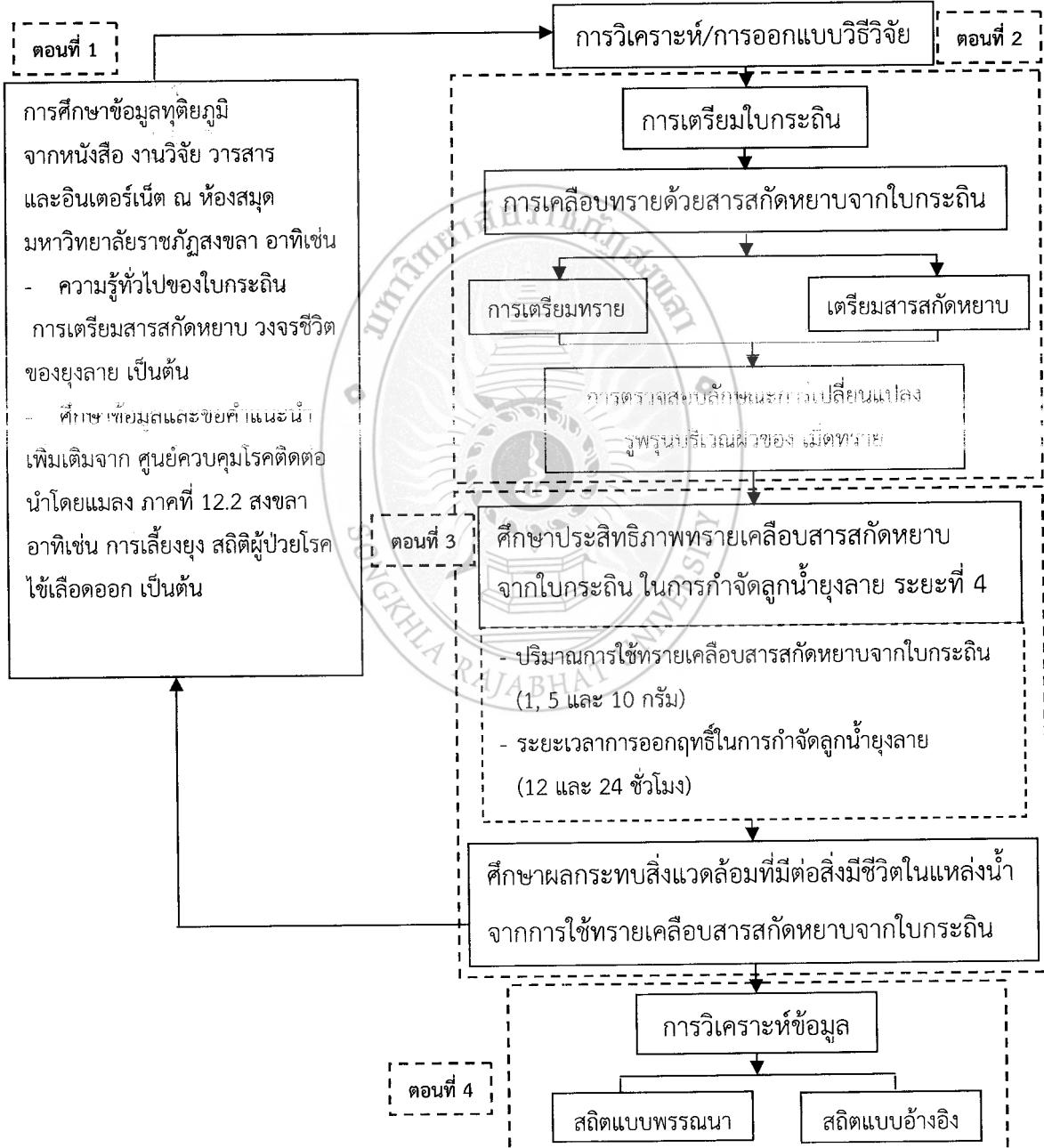
ชื่องานวิจัย	ผลการศึกษา	อ้างอิง
	ส่วนกระถินพันธุ์ที่ค่อนข้างมีสารมิโนซีน ประกอบอยู่ต่ำที่สุด คือพันธุ์ Colombia ซึ่งมีค่าเท่ากับ 6.39% และ 4.69% ในตัวของใบกระถินที่ 1-5 และ 6-10 ตามลำดับ ส่วนค่าของสารมิโนซีน ในก้านของใบที่ 1-5 และ 6-10 พบร่วมระดับมากน้อยเป็นไปในทำนองเดียวกัน กับที่พบในใบกระถิน	

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น พบร่วมสารสกัดจากธรรมชาติแต่ละชนิดมีความสามารถกำจัดลูกน้ำยุงลายได้แตกต่างกัน เช่น สารสกัดจากใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลีย) สารสกัดจากสะเดาไทย สารสกัดจากเมล็ดน้อยหน่า รวมถึงสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ที่มีสารมิโนซีนอยู่แต่การใช้งานและการเก็บรักษาสารสกัดให้มีสมบัติในการไล่ยุงได้นาน ยังขาดการศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าหากมีการพัฒนา โดยนำสารสกัดหยาบมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ง่าย ผ่านทางช่องทาง แหล่งน้ำดื่ม สำหรับไล่ยุง อาทิเช่น น้ำดื่มทึบยุง น้ำดื่มหยอดยา หรือน้ำดื่มที่มีสารสกัดด้วยธรรมชาติ ผลสกัดแห้งและการผลิตเป็นเจลไล่ยุง เป็นต้น นอกจากจะเป็นการส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติแล้วยังเป็นการลดการใช้สารเคมีที่ส่งผลกระทบต่อระบบสิ่งแวดล้อม

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

3.1 กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดในการศึกษาพัฒนาผลิตภัณฑ์รายเครื่องแบบสารสกัดหมายจากใบกระถิน เพื่อกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ขั้นตอนมีรายละเอียดแสดงในรูปที่ 3.1-1

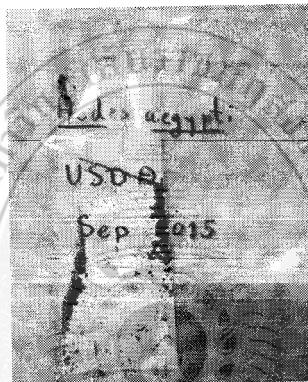
รูปที่ 3.1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

3.2 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองในห้องปฏิบัติการ เพื่อศึกษาพัฒนาผลิตภัณฑ์รายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 โดยศึกษาความเข้มข้นของสารสกัดหยาบ เพื่อผลิตรายละเอียดของสารสกัดหยาบ ปริมาณการใช้รายละเอียดของสารสกัดหยาบ และระยะเวลาการใช้งานที่เหมาะสม รวมถึงการทดสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อสิ่งชีวิตในแหล่งน้ำ

3.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ ลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 โดยพึ่งจากไข่ยุ่งลาย ให้ห้องปฏิบัติการที่ปลูกเชื้อไวรัสที่ทำให้เกิดโรคไข่เลือดออก ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์ไข่ยุ่งลาย จากภาควิชาภูมิวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ดังแสดงในรูปที่ 3.2-1

รูปที่ 3.2-1 ไข่ยุ่งลาย

3.2.2 ขอบเขตพื้นที่การศึกษา

- 1) พื้นที่เก็บตัวอย่างใบกระถิน การศึกษาระดับนี้เก็บใบกระถิน จากถนนกาญจนวนิช ซอย 11 อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
- 2) พื้นที่เตรียมสารสกัดหยาบและรายละเอียดของสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ใน การศึกษาประสิทธิภาพและศึกษาผลกระทบจากการใช้รายละเอียดของสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3.3 วัสดุ อุปกรณ์ และสารเคมี

3.3.1 วัสดุ

- 1) ใบกระถิน
- 2) ทรายแม่น้ำ
- 3) ไข่ยุงลาย
- 4) มีด, เขียง และกรรไกร
- 5) Beaker ขนาด 500 มิลลิลิตร
- 6) ถุงซิปสำหรับเก็บตัวอย่างผงใบกระถิน
- 7) แท่งแก้ว
- 8) กระดาษกรอง Whatman เปอร์ 1
- 9) กระบอกตัวง ขนาด 100 มิลลิลิตร
- 10) กระดาษฟอยด์
- 11) ช้อนตักสาร
- 12) ถาดสำหรับอบใบกระถิน และอบทราย
- 13) ขาตั้งสีขาว
- 14) ผ้าขาวบาง
- 15) ห่อพีวีซี (PVC)
- 16) มุ้งกันแมลง ตา 30

3.3.2 อุปกรณ์

- 1) ตะแกรงร่อน อนุภาคละเอียดขนาด 500, 1,000 และ 2,000 ไมโครเมตร
- 2) ตู้อบลมร้อน (Hot air oven) ยี่ห้อ Memmert รุ่น D-91126
- 3) เครื่องชั่งละเอียดทศนิยม 4 ตำแหน่ง (Analytical balances) ยี่ห้อ METTLER

TOLEDO รุ่น PL3002

- 4) เครื่อง Rotary evaporator ยี่ห้อ BUCHI Rotavapor รุ่น R-114
- 5) เครื่องกรองลดความดัน (Vacuum pump)
- 6) เครื่องวัดค่า pH ยี่ห้อ Clean pH รุ่น pH 30
- 7) เครื่องปั่น ยี่ห้อ My home รุ่น BL-1002
- 8) กล้องจุลทรรศน์ Microscope: with CCD, computer & printer

3.3.3 สารเคมี

- 1) Ethanol 80% (C_2H_5OH)
- 2) กรดซัลฟูริก (H_2SO_4) เข้มข้น 1 นอร์มอล ยี่ห้อ J.T.Baker

3.4 การเก็บและเตรียมตัวอย่าง

3.4.1 การเตรียมใบกระถิน

- 1) เก็บใบกระถิน จากบริเวณถนนกาญจนวนิช ซอย 11 อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยเก็บเอาเฉพาะส่วนใบและส่วนยอด นำมาล้างทำความสะอาดแล้วผึ่งลมไว้ในที่ร่ม
- 2) ซอยใบกระถินให้เป็นชิ้นเล็กๆ แล้วอบในตู้อบที่อุณหภูมิ 45 องศาเซลเซียส จนแห้งสนิท

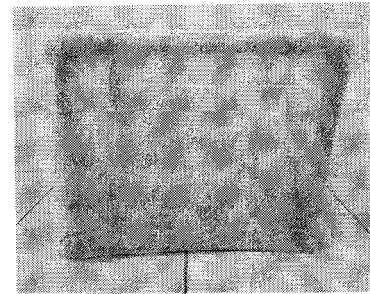
- 3) นำใบกระถินที่แห้งสนิทมาปั่นให้ละเอียดด้วยเครื่องปั่น (Blender) แล้วนำไปร่อนผ่านตะแกรงร่อนขนาด 500 ไมโครเมตร และจากนั้นนำตัวอย่างผงใบกระถินเก็บในถุงซิป ไว้ในที่แห้งสนิท เพื่อป้องกันความชื้น ดังแสดงในรูปที่ 3.4-1

รูปที่ 3.4-1 ผงใบกระถิน

3.4.2 การเตรียมลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

- 1) เตรียมกรงสำหรับเลี้ยงยุงขนาด $30 \times 30 \times 30$ เซนติเมตร โดยทำมาจากท่อพีวีซี (PVC) สำหรับเลี้ยงลูกน้ำยุ่งลาย ดังแสดงในรูปที่ 3.4-2

รูปที่ 3.4-2 กรงเลี้ยงลูกน้ำยุ่งลาย

2) มุ้งสำหรับครอบกรงเลี้ยงยุงลายขนาด $35 \times 35 \times 35$ เซนติเมตร โดยจะตัดเย็บให้มีรูประ่างเหมือนกรงและมีขนาดใหญ่กว่ากรงเลี้ยงยุงเล็กน้อย เพื่อสามารถนำครอบกับกรงเลี้ยงยุงได้ป้องกันการบินหนีของยุงลายตัวโตเต็มໄว

3) นำไปยุงที่ติดอยู่บนกระดาษ เช่น น้ำฝนหรือน้ำที่ปราศจากคลอรีนในกล่องพลาสติกโดยกดให้จมใต้น้ำประมาณ 45 นาที ไปยุงลายก็จะฟักตัวเป็นลูกน้ำยุงลาย วันแรกยังไม่มีการให้อาหาร

4) เริ่มให้อาหารลูกน้ำยุงลาย ในวันที่ 2-4 โดยจะให้ปลาปดเป็นอาหารรายเดือนผิวน้ำครั้งละ 0.3 กรัม วันละ 1 ครั้ง และเปลี่ยนน้ำวันละ 1 ครั้ง ประมาณ 5-6 วัน ลูกน้ำก็จะเข้าสู่ระยะที่ 4 ซึ่งเป็นระยะที่นำ มาทำการทดลอง (ตามคำแนะนำของนายกมล กอและ เจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมโรคติดต่อน้ำโดยแมลงที่ 12.2 จังหวัดสงขลา, 2558)

3.5 วิธีการวิเคราะห์

3.5.1 การศึกษาและรวบรวมข้อมูลทุกภูมิ

ศึกษาและเก็บข้อมูลจากหนังสือ งานวิจัย วารสาร และอินเตอร์เน็ต ณ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สาขาวิชานาโนเทคโนโลยี ภาควิชาระบบที่ปรึกษาด้านสุขภาพ ตัวทำละลาย ระยะเวลาการหมักที่เหมาะสม เป็นต้น รวมทั้งการศึกษาข้อมูลและขอคำแนะนำเพิ่มเติม จากศูนย์ควบคุมโรคติดต่อน้ำโดยแมลง ภาคที่ 12.2 สงขลา (อาทิเช่น การเลี้ยงยุง สติ๊กปั๊วี่โรคไข้เลือดออก เป็นต้น)

3.5.2 การเตรียมรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

1) การเตรียมสารสกัดหยาบใบกระถิน

- นำตัวอย่างผงใบกระถินแซ่บเอทานอล (Ethanol) 80% ในอัตราส่วนของใบกระถินต่อตัวทำละลาย 1:9 เป็นระยะเวลา 9 วัน โดยคนทุกวัน วันละ 1 ครั้ง
- กรองแยกกากระถินออกด้วยผ้าขาวบางแล้วนำสารละลายกรองด้วยเครื่องกรองลดความดัน (Vacuum pump) นำสารละลายส่วนใส่ที่ได้ระเหยเอทานอล (Ethanol) ออกโดยใช้เครื่อง Rotary evaporator ที่อุณหภูมิ 45-50 องศาเซลเซียส จะได้สารสกัดหยาบ (Crude extract)

- นำสารสกัดหยาบ (Crude extract) เก็บเป็น Stock 1 การเก็บรักษาใส่ในขวดสี Chanนำไปเก็บที่อุณหภูมิต่ำกว่า 4 องศาเซลเซียส

2) การเตรียมราย

- นำหารามาล้างด้วยน้ำสะอาด จากนั้นคัดรายที่มีขนาดระหว่าง ลูกน้ำยุงลาย

1,000-2,000 ไมโครเมตร

- นำรายที่ได้ขนาดมาแซ่กรดซัลฟูริก (H_2SO_4) เข้มข้น 1 นอร์มอล เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อทำความสะอาดและการเปิดรูพรุนของเม็ดทราย
- ล้างทรายด้วยน้ำกลั่นจนสะอาด แล้วนำรายไปอบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง (พงศ์ภัทร ศรีชร, 2549)

3) การเคลือบทรายด้วยสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

- นำสารสกัดหยาบจากใบกระถิน มาใช้ในการเคลือบทรายโดยเจือจางกับน้ำกลั่นทึ้งหมด 3 อัตราส่วน คือที่ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v)
- ผสมทรายที่เตรียมไว้กับสารสกัดหยาบในแต่ละความเข้มข้น แซ่สารสกัดหยาบกับทรายที่ไว้เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ดังแสดงในตารางที่ 3.5-1
- นำรายที่แซ่สารสกัดหยาบไปอบที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 ชั่วโมง จนสารสกัดแห้ง
- นำรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินมาล้างด้วยน้ำกลั่น (จนน้ำใส่ไม่ขุ่น) เพื่อล้างคราบของสารสกัดหยาบที่ติดอยู่บนผิวของเม็ดทราย จากนั้นกรองด้วยผ้าขาวบาง แล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ได้เป็นทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

ตารางที่ 3.5-1 ความเข้มข้นสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ใช้ในการเคลือบทราย

ความเข้มข้นของสารสกัด % (v/v)	ปริมาณสารสกัด (mL)	น้ำกลั่น (mL)
5	5	100
10	10	100
20	20	100

4) การตรวจสอบลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูพรุนบริเวณผิวของเม็ดทราย

การศึกษาการตรวจสอบลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูพรุนบริเวณผิวของเม็ดทราย โดยการเปรียบเทียบสีของทรายและขนาดของรูพรุนที่ผิวทรายก่อนและหลังเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ที่ความเข้มข้นร้อยละ 20 (v/v)

- ที่กำลังขยาย 400 เท่า โดยใช้กล้องจุลทรรศน์ Microscope: with CCD, computer & printer ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- ที่กำลังขยาย 1,000 เท่า โดยใช้เครื่อง Scanning Electron Microscope กำลังขยาย 5,000 เท่า โดยใช้เครื่อง Quanta-001 และกำลังขยาย 10,000 เท่า โดยใช้เครื่อง Czech

Republic ณ ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.5.3 การศึกษาประสิทธิภาพทรายเคลือบสารสกัดจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย

1) เตรียมลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 จำนวน 25 ตัว ใส่ภาชนะ ที่มีปริมาณน้ำกลั่น 100 mL

2) ชั่งน้ำหนักทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ปริมาณทรายเคลือบสารสกัดหยาบ 1, 5 และ 10 กรัม

3) ใส่ทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ที่เตรียมไว้ลงในภาชนะ ที่มีลูกน้ำยุ่งลายอยู่ ทำ 3 ช้ำ พร้อมชุดควบคุม 1 ช้ำ

4) บันทึกอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง

3.5.4 การศึกษาผลกรบทบสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำจากการใช้ทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

1) เตรียมปลาทางนกยูง อายุ 2 เดือน จำนวน 3 ตัว ใส่ภาชนะ ที่มีปริมาณน้ำกลั่น 100 mL

2) ชั่งน้ำหนักทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ปริมาณทรายเคลือบสารสกัดหยาบ 10 กรัม เนื่องจากเป็นปริมาณทรายเคลือบสารสกัดหยาบที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ได้ดีที่สุด

3) ใส่ทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่เตรียมไว้ลงในภาชนะ ที่มีปลาทางนกยูงอยู่ ทำ 3 ช้ำ พร้อมชุดควบคุม 1 ช้ำ

4) บันทึกการเปลี่ยนแปลงของปลาทางนกยูง ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 0, 12, 24, 36 และ 48 ชั่วโมง เพื่อศึกษาผลกรบทบที่มีต่อปลาทางนกยูง ว่ามีผลต่อเมืองมีชีวิตในแหล่งน้ำหรือไม่

3.6 การวิเคราะห์ผล

3.6.1 สถิติแบบพรรณนา ได้แก่ ร้อยละค่าเฉลี่ยเพื่อเสนอผลการศึกษาอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลายในแต่ละอัตราส่วนของสารสกัดหยาบ ปริมาณทรายเคลือบสารสกัด และระยะเวลาในการออกฤทธิ์ที่ใช้ในการทดสอบ

3.6.2 สถิติแบบอ้างอิงวิเคราะห์โดยใช้สถิติแบบอ้างอิง แบบมีพารามิเตอร์ (Parametric Inference) ด้วยสถิติแบบ t-Test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประสิทธิภาพของทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง

สำหรับภาพประกอบการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้แสดงรายละเอียดไว้ในภาคผนวก ข

บทที่ 4

ผลและการอภิปรายผลการวิจัย

4.1 ผลการเตรียมและการสกัดสารจากใบกระถิน

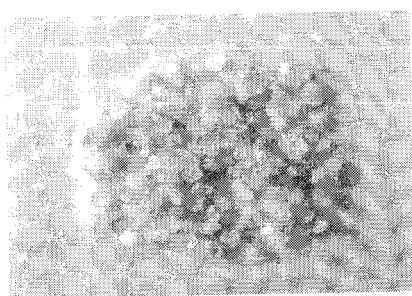
ผลการศึกษาสารสกัดหยาบจากใบกระถินโดยใช้อลีกอยอล 80 (Ethanol 80%) เป็นตัวทำละลาย โดยใช้สภาวะในการสกัดคือ อัตราส่วนของใบกระถินต่อตัวทำละลายที่ 1:9 แข็งไว้เป็นระยะเวลา 9 วัน ตามการศึกษาของคอชียะ เซะกมิ และ ชูรียนนีย์ อาลีลูวี (2556) ได้สารสกัดหยาบเฉลี่ยร้อยละ 34.79 ± 1.65 dry wt ซึ่งปริมาณสารสกัดหยาบที่ได้มีค่ามากกว่าผลการศึกษาของคอชียะ เซะกมิ และ ชูรียนนีย์ อาลีลูวี (2556) ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละสารสกัดหยาบที่ได้ 30.68 เล็กน้อย ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.1-1

ตารางที่ 4.1-1 ร้อยละสารสกัดหยาบที่สกัดได้จากใบกระถิน

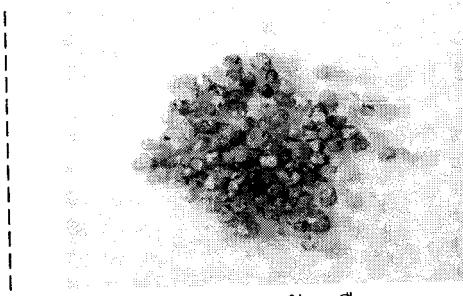
อัตราส่วนของใบกระถินแห้งต่อตัวทำละลาย (w/v)	น้ำหนักแห้งของใบกระถิน (g)	ปริมาณเอทานอล 80% (mL)	ร้อยละสารสกัดหยาบ (% dry wt)
1 : 9	150	1,350	34.28 ± 1.93
1 : 9	150	1,350	36.92 ± 1.88
1 : 9	150	1,350	33.17 ± 1.15

4.2 ผลการตรวจสอบลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปรุนบริเวณผิวของเม็ดทราย

ผลการศึกษาการตรวจสอบลักษณะการเปลี่ยนแปลงบริเวณผิวของเม็ดทรายโดยการเปรียบเทียบสีและขนาดของรูปรุนที่ผิวของเม็ดทรายก่อนและหลังเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ความเข้มข้นร้อยละ 20 (v/v) พบร่วมกับสีของทรายก่อนเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินมีลักษณะเป็นสีขาว ดังแสดงในรูปที่ 4.2-1 (ก) แต่เมื่อนำทรายไปเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินแล้วจะมีลักษณะเป็นสีเขียวเข้มเคลือบติดอยู่ที่ผิวของเม็ดทราย ดังแสดงในรูปที่ 4.2-1 (ข)

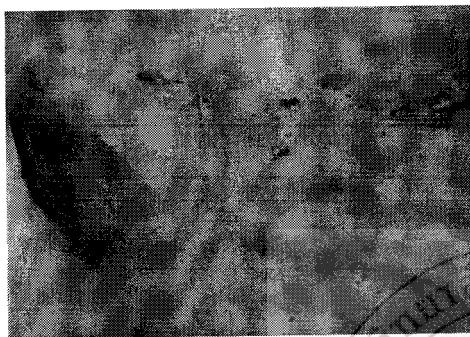
(ก) ทรายก่อนเคลือบ

(ข) ทรายหลังเคลือบ

รูปที่ 4.2-1 ทรายก่อนและหลังเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

เมื่อนำทรายก่อนและหลังเคลือบสารสกัดขยายจากใบกระถินความเข้มข้นร้อยละ 20 (v/v) ไปส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์ Microscope: with CCD, computer & printer ที่กำลังขยาย 400 เท่า พบร้าบริเวณผิวของเม็ดทรายก่อนเคลือบจะมองเห็นรูพรุนขนาดเล็ก ดังแสดงในรูปที่ 4.2-2 (ก) และทรายหลังเคลือบสารสกัดขยายจากใบกระถินเห็นเป็นลักษณะรูพรุนลดลง ดังแสดงในรูปที่ 4.2-2 (ข) ซึ่งมองเห็นไม่ชัดนัก ผู้วิจัยจึงส่งตัวอย่างทรายไปทดสอบเพิ่มเติม ณ ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสหลานครินทร์ ที่กำลังขยาย 1,000 5,000 และ 10,000 เท่า

(ก) ทรายก่อนเคลือบ

(ข) ทรายหลังเคลือบ

รูปที่ 4.2-2 ผลการทดสอบพื้นผิวของทรายโดยใช้กล้องจุลทรรศน์ Microscope กำลังขยาย 400 เท่า

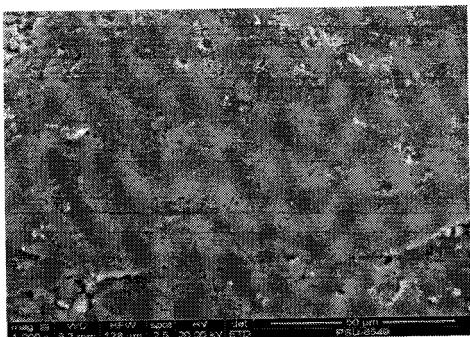
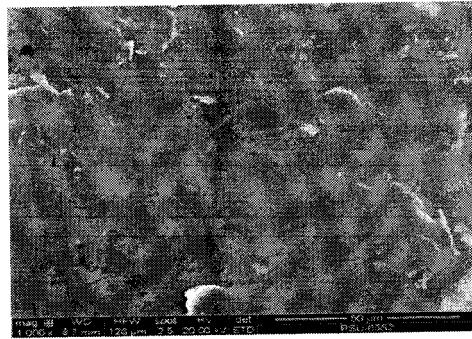
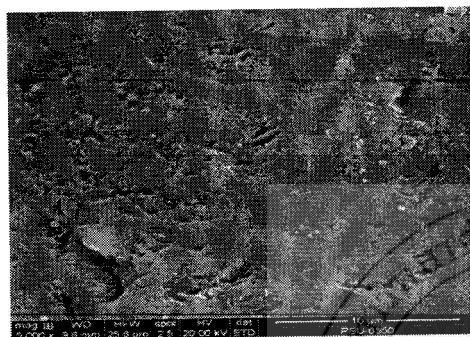
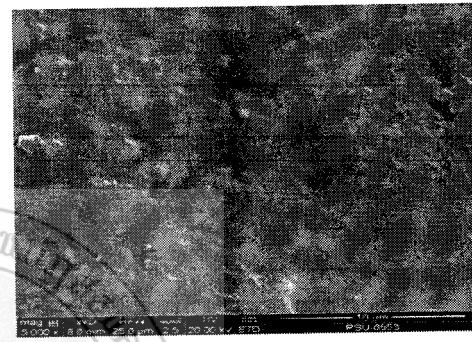
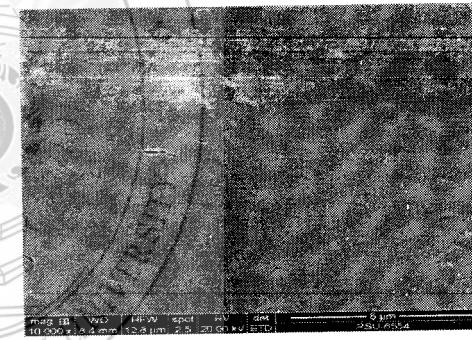
เมื่อเพิ่มกำลังขยายเป็น 5,000 เท่า ด้วยเครื่อง Scanning Electron

Microscope กำลังขยาย 5,000 เท่า ด้วยเครื่อง Quanta-001 เท่า และกำลังขยาย 10,000 เท่า ด้วยเครื่อง Czech Republic พบร้าทรายก่อนเคลือบสารสกัดขยายจะมองเห็นรูพรุนที่พื้นผิวได้ชัด

ขึ้น และจะละเอียดที่สุดเมื่อกำลังขยายของเครื่องที่ 10,000 เท่า ดังแสดงในรูปที่ 4.2-2 (ก), (ข) และ (จ) ซึ่งที่ผิวนุภาคของเม็ดทรายก่อนเคลือบจะมีรูพรุนขนาดใหญ่อยู่จำนวนมาก และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับทรายหลังเคลือบสารสกัดขยายจากใบกระถินจะพบว่าที่ผิวนุภาคเม็ดทรายนั้นรูพรุน

พรุนขนาดใหญ่จะหายไปจนแทบมองไม่เห็น แสดงให้เห็นว่าสารสกัดขยายจากใบกระถินความเข้มข้น

ร้อยละ 20 (v/v) ได้เข้าไปแทรกอยู่ตามรอยแยกในเม็ดทราย

(ก) รายก่อนเคลือบ ($\times 1,000$)(ข) รายหลังเคลือบ ($\times 1,000$)(ค) รายก่อนเคลือบ ($\times 5,000$)(ง) รายหลังเคลือบ ($\times 5,000$)(จ) รายก่อนเคลือบ ($\times 10,000$)(ฉ) รายหลังเคลือบ ($\times 10,000$)

**รูปที่ 4.2-3 ผลการทดสอบพื้นผิวของรายโดยใช้กล้องจุลทรรศน์ ทั้ง 3 ชนิด
(เครื่อง Scanning Electron Microscope $\times 1,000$ เท่า, เครื่อง Quanta-001 $\times 5,000$ เท่า
และเครื่อง Czech Republic $\times 10,000$ เท่า)**

สำหรับเอกสารรายงานผลการทดสอบราย แสดงไว้ในภาคผนวก ค

4.3 ผลทดสอบประสิทธิภาพของทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

สำหรับการศึกษาประสิทธิภาพทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 โดยจะคิดจากอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย เมื่อใช้สารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) เคลือบทรายปริมาณ 1, 5 และ 10 กรัม ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง โดยใช้ลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 จำนวน 25 ตัวต่อชุดการทดสอบ มีผลดังนี้

4.3.1 ผลทดสอบประสิทธิภาพทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินกับลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง

เมื่อนำทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นของสารสกัดหยาบต่อ น้ำกลั่นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ใช้ทรายเคลือบสารสกัดหยาบ 1, 5 และ 10 กรัม พบร่วม ที่ความเข้มข้นของทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินร้อยละ 20 (v/v) ปริมาณทรายเคลือบสารสกัดหยาบ 10 กรัม จะมีฤทธิ์ทำให้ลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ตายสูงที่สุด เท่ากับ 5.33 ± 0.58 ตัว รองลงมาคือ ที่ความเข้มข้นเดียวกันแต่ใช้ทรายเคลือบสารสกัดหยาบ 5 กรัม และ 1 กรัม มีฤทธิ์ทำให้ลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ตายเฉลี่ย 4.67 ± 0.58 และ 4.00 ± 1.00 ตัว ตามลำดับ ส่วนที่ความเข้มข้นของทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินร้อยละ 5 (v/v) ปริมาณทรายเคลือบสารสกัดหยาบ 1 กรัม มีฤทธิ์ทำให้ลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ตายน้อยที่สุด เท่ากับ 2.67 ± 0.58 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 4.3-1

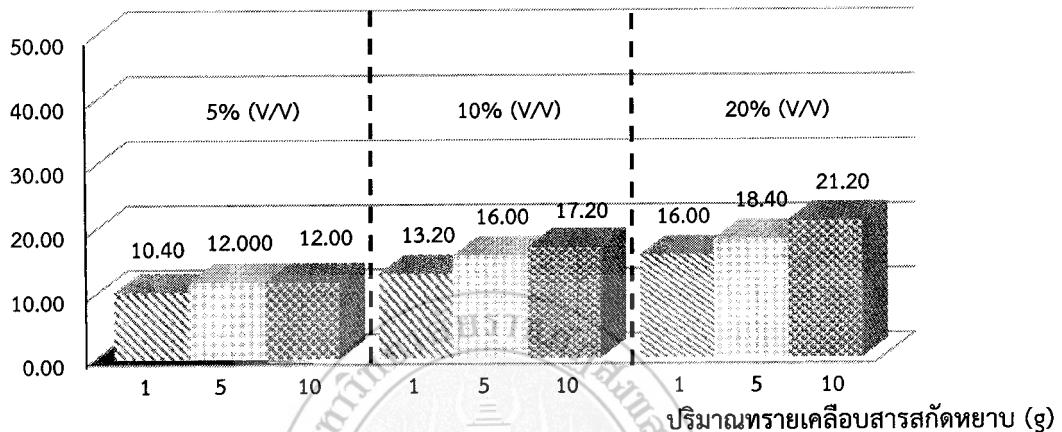
ตารางที่ 4.3-1 ปริมาณการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง

ค่าเฉลี่ยจำนวนการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 (ตัว) ที่ 12 ชั่วโมง			
ความเข้มข้นของทรายเคลือบสารสกัด (v/v)	ปริมาณทรายเคลือบสารสกัดหยาบที่ใช้ (g)		
	1	5	10
5	2.67 ± 0.58	3.00 ± 1.00	3.00 ± 1.00
10	3.33 ± 0.58	4.00 ± 1.00	4.33 ± 0.58
20	4.00 ± 1.00	4.67 ± 0.58	5.33 ± 0.58

เมื่อเปรียบเทียบร้อยละประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ของทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ทั้ง 3 ความเข้มข้น โดยใช้ทรายเคลือบสารสกัดหยาบ 1, 5 และ 10 กรัม พบร่วม ที่ความเข้มข้นของทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินร้อยละ 20 (v/v) ใช้ทรายเคลือบสารสกัดหยาบ 10 กรัม มีอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21.20 รองลงมาคือ ที่ความเข้มข้นเดียวกัน แต่ใช้ทรายเคลือบสารสกัดหยาบ 5 กรัม และ 1 กรัม มีอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 18.40 และ 16.00 ตามลำดับ ส่วนที่ความเข้มข้นของทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินร้อยละ 5 (v/v) ปริมาณทรายเคลือบสารสกัด

หยาบ 1 กรัม มีอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.40 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ยิ่งรายเคลือบสารสกัดหยาบที่มีความเข้มข้นมากขึ้นและเพิ่มปริมาณการใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบมากขึ้นจะมีผลทำให้อัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 เพิ่มขึ้นตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.3-1

ร้อยละ อัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

รูปที่ 4.3-1 ประสิทธิภาพของรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง

4.3.2 ผลทดสอบประสิทธิภาพรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง

เมื่อนำรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นของสารสกัดหยาบต่อ น้ำกลั่นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) และใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบ 1, 5 และ 10 กรัม พบร่วมกัน ความเข้มข้นของรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินร้อยละ 20 (v/v) ปริมาณรายเคลือบสารสกัดหยาบ 10 กรัม จะมีฤทธิ์ทำให้ลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ตายสูงที่สุด เท่ากับ 13.67 ± 1.53 ตัว รองลงมาคือ ที่ความเข้มข้นเดียวกัน แต่ใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบ 5 กรัม และ 1 กรัม มีฤทธิ์ทำให้ลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ตายเฉลี่ย 11.33 ± 1.53 และ 9.67 ± 1.53 ตัว ตามลำดับ และที่ความเข้มข้นของรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินร้อยละ 5 (v/v) ปริมาณรายเคลือบสารสกัดหยาบ 1 กรัม มีฤทธิ์ทำให้ลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ตายน้อยที่สุด เท่ากับ 5.00 ± 1.00 ตัว ดังแสดงในตารางที่ 4.3-2

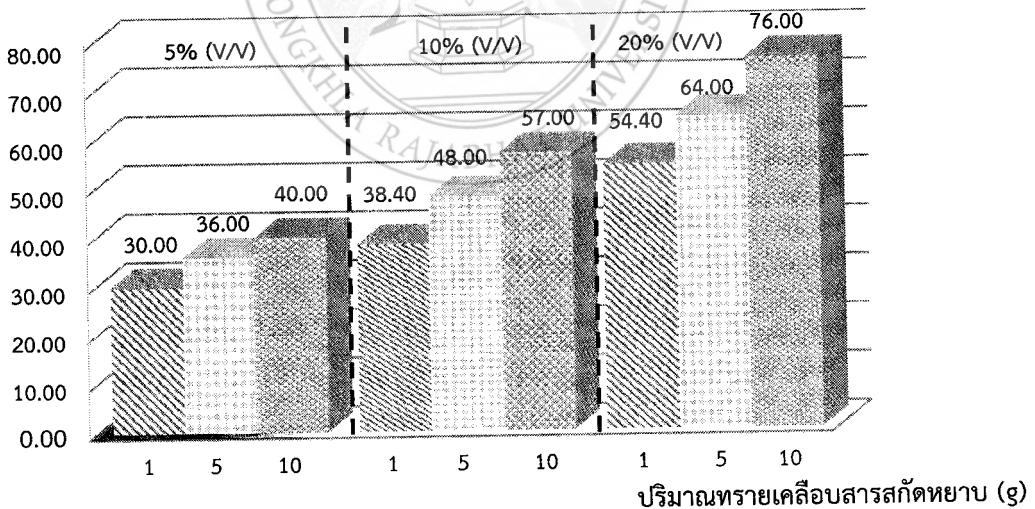
ตารางที่ 4.3-2 ปริมาณการต�ยของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง

ค่าเฉลี่ยจำนวนการต�ยของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 (ตัว) ที่ 24 ชั่วโมง		ปริมาณรายเคลือบสารสกัดหมายที่ใช้ (g)		
ความเข้มข้นของรายเคลือบสารสกัด (v/v)		1	5	10
5		5.00±1.00	6.00±1.00	7.00±1.00
10		6.33±1.53	8.00±1.00	10.00±1.00
20		9.67±1.53	11.33±1.53	13.67±1.53

เมื่อเปรียบเทียบปริมาณรายเคลือบสารสกัดหมายที่ 4 ของรายเคลือบสารสกัดหมายจากในกระถิน ทั้ง 3 ความเข้มข้น โดยใช้รายเคลือบสารสกัดหมาย 1, 5 และ 10 กรัม พบร่วมกันว่า ความเข้มข้นของรายเคลือบสารสกัดหมายจากในกระถินร้อย 20 (v/v) ใช้รายเคลือบสารสกัดหมาย 10 กรัม มีอัตราการต�ยของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมา คือที่ความเข้มข้นเดียวกัน แต่ใช้รายเคลือบสารสกัดหมาย 5 กรัม และ 1 กรัม มีอัตราการต�ยของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 64.00 และ 54.40 ตามลำดับ ที่ความเข้มข้นของรายเคลือบสารสกัดหมายจากในกระถินร้อย 5 (v/v) ปริมาณรายเคลือบสารสกัดหมาย 1 กรัม จึงต้องการตากายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ประมาณที่สูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.00 ต่อไปนี้

รูปที่ 4.3-2

ร้อยละอัตราการต�ยของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

รูปที่ 4.3-2 ประสิทธิภาพของรายเคลือบสารสกัดหมายจากในกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง

4.3.3 ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของรายเคลื่อบสารสกัดหมายในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

จากสมมติฐานทรายเคลื่อบสารสกัดหมายจากใบกระถินมีประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 มากกว่าร้อยละ 50 พบร่วมกับ 4 ชุดการทดสอบ คือที่ความเข้มข้นของทรายเคลื่อบสารสกัดหมายจากใบกระถินร้อยละ 20 (v/v) ใช้ทรายเคลื่อบสารสกัดหมาย 10, 5 และ 1 กรัม และที่ความเข้มข้นของทรายเคลื่อบสารสกัดหมายจากใบกระถินร้อยละ 10 (v/v) ปริมาณทรายเคลื่อบสารสกัดหมาย 10 กรัม ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง มีอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ร้อยละ 76.00, 64.00, 54.40 และ 57.00 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้แสดงดังตารางที่ 4.3-3ดังนี้ ควรเลือกใช้ทรายเคลื่อบสารสกัดหมายจากใบกระถิน ที่ความเข้มข้นร้อยละ 20 (v/v) เนื่องจากเป็นความเข้มข้นที่สามารถกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ได้มากกว่าร้อยละ 50 ตามที่สมมติฐานกำหนดและมีประสิทธิภาพสูงสุดในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลายระยะที่ 4 จึงมีความเหมาะสมที่สุด

ตารางที่ 4.3-3 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง

ระยะเวลา ออกฤทธิ์ (ชม.)	ร้อยละประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลายระยะที่ 4			
	ความเข้มข้นของสารสกัด % (v/v)	ปริมาณทรายเคลื่อบสารสกัดหมายที่ใช้ (g)		
		1	5	10
12	5	10.40	12.00	12.00
	10	13.20	16.00	17.20
	20	16.00	18.48	21.20
24	5	30.00	36.00	40.00
	10	38.40	48.00	57.00
	20	54.40	64.00	76.00

เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของทรายเคลื่อบสารสกัดหมายจากใบกระถิน ที่ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) กับปริมาณการใช้ทรายเคลื่อบสารสกัดหมายและระยะเวลาในการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง โดยคำนวณจากค่าเฉลี่ยอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 โดยใช้สถิติ แบบ T-test (Paired sample T-test) จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\text{sig.} < 0.05$) พบร่วมกับการใช้ทรายเคลื่อบสารสกัดหมายจากใบกระถิน ที่ความเข้มข้นและปริมาณทรายเคลื่อบสารสกัดหมายที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ค่าเฉลี่ยอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\text{sig.} > 0.05$)

และเมื่อใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ทั้ง 3 ความเข้มข้น ในระยะเวลาการออกฤทธิ์ที่ 12 และ 24 ชั่วโมง พบร่วมค่าเฉลี่ยอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ($\text{sig. } < 0.05$) สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติในการศึกษาครั้งนี้ แสดงรายละเอียดไว้ในภาคผนวก ๑

จากการใช้สารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นร้อยละ 2.5 (v/v) ฉีดพ่นลงไปในน้ำโดยตรงจะมีประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 88.00 (คอซียะ เซะกะมิ และ ชูร์ยันนี อาลีลูวี, 2556) ซึ่งมือตราชารถ(CC) สูงกว่าการใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบเล็กน้อย (12%) แต่รายเคลือบสารสกัดหยาบต้องใช้สารสกัดหยาบในปริมาณที่สูงกว่าเนื่องมาจากการเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินกับเม็ดรายอาจเคลือปได้ไม่เต็มที่อาจต้องมีการแซ่ทรายในสารสกัดหยาบที่นานขึ้น และการเพิ่มความเข้มข้นของสารสกัดหยาบที่มากขึ้น

4.4 ผลการศึกษาผลกรบทบสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำจากการใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

เมื่อนำรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ปริมาณรายเคลือบสารสกัดหยาบ 1.5 และ 10 กรัม มาทดสอบค่าความเป็นกรดด่างของน้ำ และที่ความเข้มข้นเดียวกัน ปริมาณการใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบ 10 กรัม นำมาทดสอบผลกรบทบสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ เนื่องจากเป็นข่วงปริมาณทรายเคลือบสารสกัดหยาบที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ได้ดีที่สุด นำมาทดสอบกับปลาทางนกยุง อายุ 2 เดือน มีผลดังนี้

4.4.1 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรดด่าง (pH)

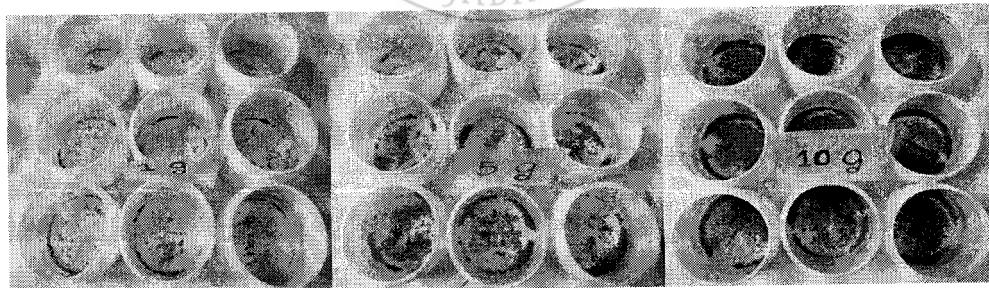
เมื่อนำรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบ 1, 5 และ 10 กรัม ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง พบร่วมค่า pH ของน้ำมีการเปลี่ยนแปลงโดยมีค่าระหว่าง 6.50-6.90 แสดงค่าความเป็นกรดเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ดังแสดงในตาราง 4.4-1 แต่ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งมีค่า pH ที่เหมาะสมเท่ากับ 6.5-9 (กรมประมง, 2554) และเมื่อสังเกตสีของน้ำเมื่อใส่รายเคลือบสารสกัดหยาบ พบร่วมค่าของน้ำมีการเปลี่ยนแปลงสีเป็นสีเหลืองอ่อนๆ และมีสีเหลืองเข้มข้นเมื่อความเข้มข้นของสารสกัดหยาบ และปริมาณการใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบเพิ่มขึ้น ดังแสดงในรูปที่ 4.4-1

ตารางที่ 4.4-1 การเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรดด่าง (pH)

การเปลี่ยนแปลงค่าความเป็นกรดด่าง (pH)				การเปลี่ยนแปลงสีของน้ำ
ปริมาณและความเข้มข้น	ค่า pH ของน้ำที่ 24 ชั่วโมง			
ความเข้มข้น % (v/v)	น้ำหนัก (g)	ก่อนใส่ทราย	หลังใส่ทราย	
5	1	6.88	6.75	สีเหลืองจาง
	5	6.72	6.50	
	10	6.69	6.40	
10	1	6.88	6.80	สีเหลืองอ่อน
	5	6.74	6.47	
	10	6.58	6.38	
20	1	6.88	6.76	สีเหลืองอมเขียว
	5	6.68	6.67	
	10	6.61	6.60	

(ก) รายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ที่ระยะเวลาออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง

(ข) รายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ที่ระยะเวลาออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง

รูปที่ 4.4-1 เปรียบเทียบสีของน้ำเมื่อใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน
ที่ระยะเวลาออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง

4.4.2 ผลการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำกับการเปลี่ยนแปลงของปลาทางน้ำยูง

เมื่อนำรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นของสารสกัดหยาบร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบ 10 กรัม ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 0, 12, 24, 36 และ 48 ชั่วโมง มาทดสอบกับปลาทางน้ำยูง พบร่วมรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินไม่มีผลกระทบต่อปลาทางน้ำยูง ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่ารายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสิ่งมีชีวิตอื่นๆ และเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้สารสกัดจากพืชชนิดน้ำและชนิดผงในการควบคุมลูกน้ำยูงลาย (ชานันท์ แพงไทย, 2551) ซึ่งพบว่าสารสกัดจากใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลย์) ที่ความเข้มข้น 2% (v/v) ฉีดพ่นโดยตรงมีประสิทธิภาพทำให้ลูกน้ำยูงลาย ระยะที่ 4 มีอัตราการตายร้อยละ 100 ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง แต่ส่งผลกระทบให้ปลาทางน้ำยูงตายภายใน 5 นาที

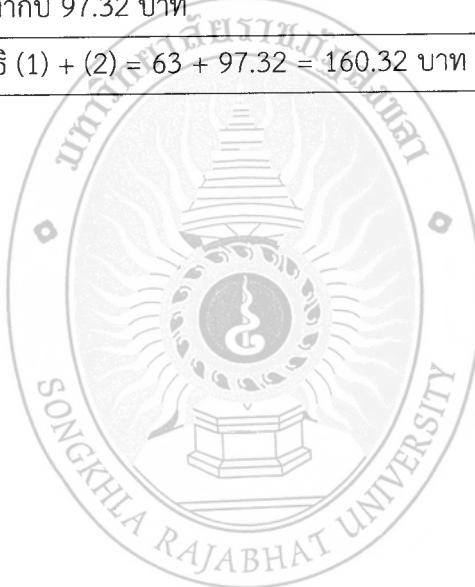
4.5 ผลการศึกษาต้นทุนการผลิตเบื้องต้น

การศึกษาต้นทุนการผลิตเบื้องต้นจะทำการศึกษาผลิตภัณฑ์รายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินเฉพาะที่ความเข้มข้นร้อยละ 20 (v/v) เนื่องจากเป็นช่วงความเข้มข้นที่มีประสิทธิภาพในภารกิจชุดสูงกว่ายูงลาย ระยะที่ 4 เนื่องจากในระยะที่ 4 ผลิตภัณฑ์สามารถส่งผลกระทบอย่างต่อเนื่องและต่อเนื่อง สำหรับสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ โดยคำนวณต้นทุนการผลิตรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินภายในห้องปฏิบัติการ ปริมาณรายเคลือบสารสกัดหยาบ 200 กรัม มีค่าดำเนินการ เท่ากับ 63 บาท ค่าสารมี เท่ากับ 97.32 บาท ทำให้มีต้นทุนการผลิตเบื้องต้น รวมสุทธิ เท่ากับ 160.32 บาท หรือ 0.80 บาท/กรัม ดังแสดงในตารางที่ 4.5-1 และวิธีการคำนวณต้นทุนการผลิตเบื้องต้นโดยละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก จ

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนเบื้องต้นของรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินกับรายอะเบท ในการใช้งานพื้นที่หน้าขั้งปริมาณน้ำ 10 ลิตร พบร่วมจะต้องใช้รายอะเบท 1 กรัม ราคา 0.40 บาท แต่ใช้รายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน 1,000 กรัม ราคา 800 บาท ซึ่งต้นทุนในการผลิตยังคงสูงกว่ามาก อาจเนื่องจากเป็นการคำนวณต้นทุนการผลิตในห้องปฏิบัติการ ซึ่งราคาต้นทุนการผลิตจริงในเชิงอุตสาหกรรมจะลดลงได้อีกเมื่อผลิตในปริมาณมาก แต่อย่างไรก็จะเห็นได้ชัดว่ารายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ในแหล่งน้ำ ไม่มีสารพิษตกค้างยาวนานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะมีการนำไปใช้ประโยชน์แต่ต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยูงลาย ระยะที่ 4 เพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 4.5-1 ต้นทุนเบื้องต้นในการผลิตรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย (บาท)	ปริมาณที่ใช้ใน การผลิต/หน่วย	ต้นทุนเบื้องต้น (บาท)
1	ค่าดำเนินการ			
	- ไฟฟ้า	1 ยูนิต	3.8	10 ยูนิต
	- น้ำกํลั่น	1 ลิตร	5	5 ลิตร
รวมค่าดำเนินการ (1) เท่ากับ 63 บาท				
2	ค่าสารเคมี			
	- Ethanol 95%	1 ลิตร	96.72	1 ลิตร
	- H ₂ SO ₄ 95-97%	1 ลิตร	20	0.03 ลิตร
รวมค่าดำเนินการ (2) เท่ากับ 97.32 บาท				
ราคายาต้นทุนรวมสุทธิ (1) + (2) = 63 + 97.32 = 160.32 บาท หรือ 0.80 บาท/กรัม				

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาประสิทธิภาพผลิตภัณฑ์รายเคลื่อนสารสกัดหมายจากใบกระถิน ในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 เป็นงานวิจัยเชิงทดลองในห้องปฏิบัติการ โดยเก็บใบกระถิน จากบริเวณถนนกาญจนวนิช ซอย 11 อ.เมือง จ.สงขลา มาสกัดเป็นสารสกัดหมาย และพัฒนาเป็นรายเคลื่อนสารสกัดหมายจากใบกระถิน ที่ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) และศึกษาที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง รวมถึงการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำ มีผลดังนี้

5.1.1 ศึกษาพัฒนาผลิตภัณฑ์รายเคลื่อนสารสกัดหมายจากใบกระถิน

จากการศึกษาหารายเคลื่อนสารสกัดหมายจากใบกระถินความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ใช้รายเคลื่อนสารสกัดหมาย 1, 5 และ 10 กรัม ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง ในกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 พบรากท์เดลีค่าสารสกัดหมายจากใบกระถินทราบ เป็นร้อยละ 20 (v/v) ปริมาณรายเคลื่อนสารสกัดหมาย 10 กรัม ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.00 ซึ่งเมื่อคำนวณค่าปริมาณของสารพิษต่อน้ำหนักตัวที่สัตว์ทดลองได้รับเข้าไปแล้วทำให้สัตว์ทดลองตาย เป็นจำนวนครึ่งหนึ่ง (LD_{50}) จะมีค่าเท่ากับ 8.45 มิลลิกรัม/ลิตร รองลงมาคือที่ความเข้มข้นเดียวกัน แต่ปริมาณรายเคลื่อนสารสกัดหมาย 5 กรัม ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 64 และมีค่า LD_{50} เท่ากับ 12.00 มิลลิกรัม/ลิตร

5.1.2 การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำจากการใช้รายเคลื่อนสารสกัดหมายจากใบกระถิน

การศึกษาโดยใช้รายเคลื่อนสารสกัดหมายจากใบกระถิน ที่ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ใช้รายเคลื่อนสารสกัดหมาย 1, 5 และ 10 กรัม ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง กับน้ำประมاءตระ 100 มิลลิลิตร พบรากค่า pH ของแหล่งน้ำ มีค่าระหว่าง 6.50-6.90 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่ามาตรฐานที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และสีของน้ำมีการเปลี่ยนแปลงเป็นสีเหลืองอ่อนๆ เเละกันอย เมื่อทดสอบรายเคลื่อนสารสกัดหมายจากใบกระถิน ที่ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ใช้รายเคลื่อนสารสกัดหมาย 10 กรัม ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 0, 12, 24, 36 และ 48 ชั่วโมง และเมื่อทดสอบผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตที่ในแหล่งน้ำโดยใช้ปลาทางนกยูงเป็นตัวแทน พบรากรายเคลื่อนสารสกัดหมายจากใบกระถินไม่มีผลกระทบต่อปลาทางนกยูงในอัตราส่วนของ น้ำต่อราย

เคลื่อบสารสกัดหยาบ 10:100 ซึ่งสรุปได้ว่ารายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถินไม่มีผลกระทำต่อสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในน้ำและสิ่งแวดล้อม

5.1.3 การศึกษาต้นทุนเบื้องต้นในการผลิตทรัพยากรายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถินความเข้มข้น 20% (v/v)

การศึกษาต้นทุนการผลิตเบื้องต้นจะพิจารณาจากค่าดำเนินการ และค่าสารเคมีที่ใช้ในการผลิต ซึ่งพบว่ามีต้นทุนในการผลิตเบื้องต้นรวมสุทธิ เท่ากับ 160.32 บาท ได้ผลิตภัณฑ์รายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นร้อยละ 20 (v/v) ปริมาณทรัพยากรายเคลื่อบสารสกัดหยาบ 200 กรัม หรือ 0.80 บาท/กรัม ซึ่งต้นทุนในการผลิตยังคงสูงมาก เนื่องจากเป็นการคำนวณต้นทุนการผลิตในห้องปฏิบัติการ ซึ่งหากนำไปผลิตจริงในเชิงอุตสาหกรรมอาจจะทำให้ต้นทุนต่ำลง เนื่องจากผลิตในปริมาณมาก แต่อย่างไรก็ดีจะเห็นได้ชัดว่ารายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถินไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ในแหล่งน้ำ ไม่มีสารพิษตกค้างยาวนานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะมีการนำไปใช้ประโยชน์ในการกำจัดลูกน้ำยุ่ง滥 ระยะที่ 4 แต่ต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นเสียก่อน

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาความคงทนของอายุการใช้งานผลิตภัณฑ์รายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

5.2.1 ควรมีการศึกษาความคงทนของอายุการใช้งานผลิตภัณฑ์รายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

5.2.2 ควรมีการศึกษาพัฒนาสารสกัดหยาบจากใบกระถินเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดผง

5.2.3 ควรมีการศึกษาเพื่อใช้ผลิตภัณฑ์รายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถินกับลูกน้ำยุ่ง滥ทุกราย

5.2.4 ควรมีการศึกษาสารสกัดหยาบจากพืชสมุนไพรชนิดอื่นที่มีคุณสมบัติในการกำจัดลูกน้ำยุ่ง滥เพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์รายเคลื่อบสารสกัดหยาบ

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. 2544. การประเมินผลโครงการประชาร่วมใจป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก. พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพยาบาลรังสิตสหกิจสัมพันธ์, กรุงเทพฯ.
- กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2548. พีชฆ่าแมลงและพีชเม็ดบางชนิดในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพยาบาลรังสิตสหกิจสัมพันธ์, กรุงเทพฯ.
- กระทรวงสาธารณสุข. 2542. แนวทางการวินิจฉัยและรักษาโรคไข้เลือดออกเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.
- คอซียะ เชษกมิ และ ชูรียนีย อาลีลูวี. 2556. การศึกษาประสิทธิภาพการใช้สารสกัดจากใบไม้ราบและใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4. ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- จุพารัตน์ นุราษ. 2544. การศึกษาประสิทธิภาพของโลชั่นกันยุงจากน้ำมันหอมระ夷ที่สกัดจากตอกดาวเรือง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหบันฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จิตติ จันทร์แสง. 2536. ชีววิทยาและนิเวศวิทยาของยุงลายพาหะนำโรคไข้เลือดออก หน้า 1-12 ใน: การควบคุมที่เป็นปัญหาสาธารณสุขกองกีฏวิทยาทางการแพทย์, กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กระทรวงสาธารณสุข.
- ชนานันท์ แพงไทร. 2551. การประยุกต์สารสกัดจากพีชชนิดน้ำและชนิดผงในการควบคุมลูกน้ำยุงลาย (*Aedes aegypti* Linn.). ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์มหบันฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงพร สุวรรณกุล. 2544. วิจัยพีชในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทรงพระ จุลเจนวิทย์. 2542. การใช้สารสกัดจากสนสองใบในการควบคุมลูกน้ำยุงพาหะนำโรค วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหบันฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิกา เบญจพงศ์. 2543. ลักษณะของยุงลายและยุงบางชนิด. หน้า 1-11 ใน : กองกีฏวิทยาทางการแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, กระทรวงสาธารณสุข.
- นิจศิริ เรืองรังษี และ พะยอม ตันติวัฒน์. 2534. พีชสมุนไพร. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์โอดีียน สเตตซ์, กรุงเทพฯ.
- พิมลพรรณ อนันต์ไพศาล. 2554. 108 สมุนไพร ใช้เป็น หายป่วย. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักพิมพ์เพื่อนอักษร, กรุงเทพฯ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พงศ์ภัทร ศรีชจร. 2549. การศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการบำบัดน้ำเสียที่มีโครเมียม (VI) ด้วย
ทรายเคลือบเหล็กออกไซด์. ปริญญาวิทยาศาสตร์มหบันฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พาทินธิดา รนาเม แฉะคนะ. 2556. ประสิทธิภาพของน้ำมันหอมระ夷จากพืชสมุนไพรในการ
ยับยั้งลูกน้ำยุงลาย. ปริญญาวิทยาศาสตร์มหบันฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพ็ญนา ชมะวิต. 2554. ฤทธิ์ของสารสกัดจากสมุนไพรไทยที่มีต่อลูกน้ำยุงลายและยุงรำคำญ.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- มนันต์ นาคสุวรรณ. 2543. ประสิทธิภาพของสารสกัดสะเดาและน้ำมันสะเตาต่อยุงลาย
Aedes aegypti (Linn.). วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยงยุทธ หวังรุ่งทรัพย์. 2539. ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก: ระบบวิทยาและการควบคุมโรค.
วารสารมาลาเรีย. 31(6): 281-289.
- รัตน ทวีเดช. 2554. ประสิทธิภาพของเจลไอล์ยูที่มีสารออกฤทธิ์ที่ได้จากน้ำมันหอมระ夷ของ
มะกรูด สุรธรรมแห่น กานูพูล ไพล และกระชาย. ปริญญาการณสุขาศาสตร์มหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- รอมยันลิน เขียนจุม แฉะคนะ. 2556. ผลของสารสกัดจากเมล็ดและใบสะเดาไทยต่อการตายของ
ลูกน้ำยุงลายบ้าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรารณ์ เหล่าเจริญสุข. 2544. การประดิษฐ์กับดักไข้และลูกน้ำยุงลายเพื่อควบคุมยุงพาหะนำ
โรคไข้เลือดออกในชุมชนจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหบันฑิต, มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์
- วลัยรัตน์ ตันทประสาสน์. 2539. การศึกษาประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและความคงทนของสาร
สกัดจากใบและเมล็ดมันแก้วในการควบคุมลูกน้ำยุงลาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริชัย รินทรราช. 2545. ฤทธิ์ของสารสกัดจากเหง้าขมีนขันที่มีผลต่อลูกน้ำยุงลาย. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. กระทรวงสาธารณสุข. 2544.
ชีววิทยา นิเวศวิทยา และการควบคุมยุงในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์
ดีไซร์ จำกัด

บรรณานุกรม (ต่อ)

สีวิกา แสงธาราทิพย์. 2539. ความชุกชุมของยุงลายกับจำนวนผู้ป่วยโรคไข้เลือดออก จังหวัดอุดรธานี (2535-2538): วารสาร โรคติดต่อ. 4(ต.ค.-ธ.ค. 2539): 334-341.

สมบูรณ์ แสงมณีเดช. 2547. การใช้สารสกัดจากหางไก่แห้งในการควบคุมลูกน้ำยุงลาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุชาติ อุปถัมภ์ และคณะ. 2526. กีฏวิทยาทางการแพทย์. ภาควิชาเกื้อกูลวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.

สุทัศน์ ยกส้าน. 2547. ยุงลายพาหนะนำโรคไข้เลือดออก. สารคดี 20(234): 113-115.

สำนักงำนbadวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. สถานการณ์โรคไข้เลือดออก. 2558.
แหล่งที่มา : <http://epid.moph.go.th>, 15 ธันวาคม 2558.

องอาจ เจริญสุข. 2520. รายงานการพบรุกน้ำยุงลายในท่อระบายน้ำโสโครก. วารสารกรมวิชาการแพทย์. 19(4): 233-234.

ยุ่งยั่ง ใจ เมืองสุข. 2542. ผลกระทบทางพัฒนาชุมชนที่สืบทอดกันมาของโรคไข้เลือดออก วารสารกรมวิชาการแพทย์. 4 (2542), 349-352.

อุดม เสนากัสป์ และคณะ. 2556. ปริมาณของสารมิโนซีนในกระถินพันธุ์ต่างๆ. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

อภิชัย ดาวราย. 2531. ยุง ยุง ยุง. วารสารวิทยาศาสตร์. 35(5): 344-345.

อุษาวาดี ถาวระ. 2529. ชีววิทยาและนิเวศวิทยาของยุง. ใน: กองกีฏวิทยาทางการแพทย์.
เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรการควบคุมแมลงที่สำคัญทางการแพทย์.
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, กรุงเทพฯ.

แบบเสนอโครงการวิจัย
โปรแกรมวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
วิจัยเชิงทางสิ่งแวดล้อม (4003002)

1. ชื่อโครงการวิจัย การศึกษาพัฒนาผลิตภัณฑ์เคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน เพื่อกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4
2. ปีการศึกษาที่ทำการวิจัย 2558
3. สาขาวิชาที่ทำการวิจัย วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
4. ประวัติของผู้วิจัย
 - 4.1 นางสาวลลิตา ดวงขุนนุย
ศึกษาระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
Miss. Lalita Duangkunnuay, Education of Bachelor
Degree 4, Environmental Science, Faculty of
Science and Technology, Songkhla Rajabhat
University
 - 4.2 นางสาวอรรยา ทองนวน
ศึกษาระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
Miss. Aroya Thongnuan, Education of Bachelor
Degree 4, Environmental Science, Faculty of
Science and Technology, Songkhla Rajabhat
University
5. อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ธิรัญญา สรวิบูรณ์
อาจารย์นัดดา ໂປດា

6. รายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัย

6.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันเป็นแมลงที่ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสาธารณสุข สร้างความรำคาญ และก่อให้เกิดโรคหลายชนิด อาทิ เช่น โรคมาลาเรีย โรคไข้เลือดออก และโรคไข้สมองอักเสบหรือโรคไข้เหลือง เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งลาย (Aedes aegypti Linn) ซึ่งเป็นตัวการสำคัญที่ก่อให้เกิดโรคไข้เลือดออก (Dengue fever) จากการรายงานสถานการณ์โรคไข้เลือดออกของประเทศไทยประจำปี พ.ศ. 2558 พบว่ามีผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกสะสมรวม 131,647 ราย คิดเป็น อัตราผู้ป่วย 202.15 ต่อประชากรแสนคน และมีจำนวนผู้ป่วยไข้เลือดออกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 228.66 (3.28 เท่า) เมื่อเทียบ กับปี พ.ศ. 2557 ณ ช่วงเวลาเดียวกัน คิดเป็นผู้ป่วยเสียชีวิต 129 ราย (อัตราป่วยตาย เท่ากับร้อยละ 0.10) สำหรับการกระจายของโรคตามกลุ่มอายุพบว่าผู้ป่วยที่มีอายุระหว่าง 10-14 ปี มีอัตราป่วย สูงสุดคือ 601.93 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุ 5-9 ปี (396.78) อายุ 15-24 ปี (385.53) อายุ 25-34 ปี (203.70) และอายุ 0-4 ปี (154.10) ตามลำดับ ซึ่งแนวโน้มการแพร่ระบาด ของโรคไข้เลือดออกตั้งแต่ปี 2557-ปี 2558 มีความผันผวนแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (สำนักงานสาธารณสุข วิทยา กรมควบคุมโรค, 2558)

ในโรคควบคุมอย่างเข้มงวดอย่างเช่นโรคไข้เลือดออก สาเหตุที่ทำให้เกิดโรคคือ การจัด秩ทั่วไปและพื้นที่ยังคงดำเนินต่อไปโดยไม่ต้องมีการควบคุมโดยวิธีทางชีววิทยา ที่มีการใช้ปลาเพอกินลูกน้ำ ยุงลาย การควบคุมโดยวิธีทางพันธุกรรม และการควบคุมโดยใช้สารเคมี เป็นต้น ซึ่งวิธีใช้สารเคมี เป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุด โดยสารเคมีที่นิยมใช้เป็นพวง Pyrethroids (เช่น Allethrin, d-Allethrin, Esbiothrin) ซึ่งอาจส่งผลกระทบกับระบบประสาทโดยการตัดขาดของสารเคมี ถ่ายทอดไปตามห่วงโซ่อุปทาน (Food chain) ปัจจุบันมีการใช้ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติเป็นทางเลือกที่ถูกนำมาใช้เพื่อการควบคุม และกำจัดยุงลาย จากการศึกษาของสมบูรณ์ แสงมณีเดช และคณะ (2547) พบว่าสารโรทีโนนที่อยู่ในรากแหงไหล่ มีฤทธิ์กำจัดลูกน้ำยุงได้ดีที่เวลา 360 นาที ความเข้มข้นที่เหมาะสม 10 กรัม/ลิตร สามารถทำให้ลูกน้ำยุงตายถึงร้อยละ 90 และการใช้สารสกัดจากใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลีย) ที่หมักด้วยน้ำกลั่น ที่ระยะเวลาการหมัก 48 ชั่วโมง มีประสิทธิภาพในการควบคุมลูกน้ำยุงลายได้ดี จากการสังเกตการตายที่เวลา 24 และ 48 ชั่วโมง ให้ค่า LC₅₀ เท่ากับ 791.59 และ 666.02 มิลลิกรัม/ลิตร (มก./ล.) ตามลำดับ (ชนาณนันท์ แพงไทย, 2551) นอกจากการใช้สารสกัดในการฉีดพ่นโดยตรงแล้ว ยังมีการศึกษาแบบรูปแบบสกัดให้ใช้ได้ง่าย เช่น การศึกษาของชนาณนันท์ แพงไทย (2551) พบว่าสารละลายสกัดชนิดน้ำ และชนิดผงจากสารสกัดจากใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลีย) มีประสิทธิภาพในการควบคุมลูกน้ำยุงลายได้ร้อยละ 100 แต่มีผลกระทบทำให้ปลางนกยุงตายภายใน 5 ภายในเวลา 24 ชั่วโมง และการใช้สารสกัดจากใบไม้ราบและใบกระถิน ในการกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4 พบว่ามีน้ำมันหอมระ夷ที่สกัดจากใบไม้ราบและใบ

กระถิน โดยสกัดจากพืชแห้งกับ etheranol ที่อัตราส่วน 1:5 หมักเป็นเวลา 5 วัน นำไปทดสอบกับลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ด้วยการฉีดพ่นสารสกัดผสมกับน้ำที่มีความเข้มข้นร้อยละ 0.00 0.10 0.25 0.50 1.00 1.50 2.00 และ 2.50 (v/v) ตั้งทิ้งไว้เป็นเวลา 24 ชั่วโมง สารสกัดจากใบไม้ยราบและใบกระถิน ที่ความเข้มข้นร้อยละ 2.50 (v/v) มีฤทธิ์ในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลายสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 88.00 และ 98.67 ตามลำดับ (คอชียะ เซะกะมิ และ ชูรียนีย์ อาลีสุวี, 2556)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการนำสารสกัดหยาบจากใบกระถินมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์รายเดือนสารสกัดหยาบจากใบกระถิน เพื่อให้สะดวกต่อการใช้งาน ผู้ใช้ผลิตภัณฑ์สามารถเก็บผลิตภัณฑ์ไว้ใช้ได้หลายครั้งโดยยังมีความคงตัวที่ดี ส่งผลกระทบต่อระบบ呢เวศในน้ำนมอย และยังเป็นทางเลือกใหม่ให้แก่ประชาชนเพื่อลดการใช้สารเคมีในการกำจัดยุง

6.2 วัตถุประสงค์

6.2.1 เพื่อศึกษาพัฒนาทรัพยากรถวายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

6.2.2 เพื่อศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมในการใช้ทรัพยากรถวายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

6.2.3 เพื่อศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำจากการใช้ทรัพยากรถวายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

6.3 ตัวแปร

6.3.1 ตัวแปรต้น

- ความเข้มข้นของสารสกัดหยาบ ปริมาณทรัพยากรถวายเคลื่อบสารสกัดหยาบระยะเวลาในการออกฤทธิ์

6.3.2 ตัวแปรตาม

- อัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

6.3.3 ตัวแปรควบคุม

- อายุของลูกน้ำยุ่งลาย จำนวนลูกน้ำยุ่งลายที่ใช้ในการทดลอง

6.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.4.1 สามารถทราบถึงประสิทธิภาพของทรัพยากรถวายเคลื่อบสารสกัดหยาบจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4

6.4.2 สามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้มีการใช้พืชที่มีอยู่ภายในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

6.4.3 สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร เพื่อลดปริมาณการใช้สารเคมีสังเคราะห์ในการกำจัดลูกน้ำยุงลาย

6.4.4 สามารถเป็นแนวทางในการลดการใช้สารเคมีสังเคราะห์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ใช้และสิ่งแวดล้อม

6.5 ขอบเขตของการวิจัย

- ใบกระถิน
- ลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4

6.6 นิยามศัพท์

6.6.1 กระถิน หมายถึง ไม้พุ่มที่สามารถสูงได้กว่า 20 เมตร ใบประกอบแบบขนนก รูปขอบเขตปaleyahem โคนเบี้ยว บริเวณใบจะมีขันอ่อนเล็กน้อย ออกรดออก เป็นช่อสีขาว ลักษณะเป็นฝอยนุ่ม ผลฝักแบบบิาก มีเม็ดกาบในตลอดฝัก (พิมพ์บรรณ วนันต์กิจเพศាល, 2554)

6.6.2 สารสกัดหยาบ (Crude extracts) หมายถึง สารที่ได้จากการน้ำเพื่อมาบดให้ละเอียดแล้วนำไปแช่ในตัวทำละลายตั้งทิ้งไว้ตามระยะเวลาที่กำหนดของเอาส่วนที่เป็นของเหลวออกจากนั้นระบุตัวทำละลายออกไป (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สาธารณสุข, 2544)

6.6.3 สารสกัดหยาบจากใบกระถิน หมายถึง สารที่ได้จากการนำใบกระถินมาบดให้ละเอียดแล้วนำไปแช่ในตัวทำละลายตั้งทิ้งไว้ตามระยะเวลาที่กำหนดของเอาส่วนที่เป็นของเหลวออกจากนั้นระบุตัวทำละลายออกไป (การศึกษาครั้งนี้)

6.6.4 รายเคลือบสารสกัดหยาบใบกระถิน หมายถึง การใช้ทรายที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 1,000-2,000 ไมโครเมตร เป็นรูพรุนโดยใช้กรดซัลฟูริก และนำไปล้างด้วยน้ำกลั่นหลังจากนั้นนำไปเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ความเข้มข้นต่างๆ อบที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส (การศึกษาครั้งนี้)

6.6.5 ลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4 หมายถึง ลูกน้ำจะไม่มีขาส่วนอกมีขันใหญ่กว่าส่วนหัว ส่วนห้องยาวเรียวประกอบด้วยปล้อง 10 ปล้องมีท่อหายใจบนปล้องที่ 8 ใช้ในการหายใจ มีกลุ่มขน 1 กลุ่ม อยู่บนท่อหายใจนั้น (กรมควบคุมโรคติดต่อ, 2544)

6.7 ตรวจสอบเอกสาร

6.7.1 ความรู้เกี่ยวกับยุงลาย

1) ยุงลาย (*Aedes asegypti* Linn.)

มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Aedes asegypti* Linn. ในประเทศไทยพบมีการกระจายอยู่ทั่วไป ยุงลายเป็นแมลงที่มีลักษณะพิเศษหลายประการที่เอื้ออำนวยต่อการปรับตัวและดำรงชีวิตในสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้เป็นอย่างดี อันเนื่องมาจากว่าชีวิตของยุงลายเป็นแบบสมบูรณ์หรือที่เรียกว่า Complete metamorphosis แบ่งเป็น 4 ระยะ คือ ระยะไข่ ลูกน้ำ ตัวไม่eng และตัวเต็มวัย สภาพภูมิอากาศประเทศไทยมีอุณหภูมิประมาณ 28-35 องศาเซลเซียส ใช้เวลาในการเจริญเติบโตจากไข่จนกระทั่งเป็นตัวเต็มวัยประมาณ 9-14 วัน (อุษาวดี ภาวรรณ, 2544)

2) วงจรชีวิตของยุงลาย

วงจรชีวิตของยุงลายมีการเปลี่ยนแปลงรูป่างเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete metamorphosis) การเจริญเติบโตของยุงแบ่งเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ไข่ (Egg) ลูกน้ำ (Larva) ตัวไม่eng (Pupa) และตัวเต็มวัย (Adult) แต่ละระยะรูป่างและอายุแตกต่างกันระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญเติบโตแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อม ได้แก่ อุณหภูมิ อาหาร ความชื้น ฯลฯ ของระยะต่างๆ ของยุงลาย

ก) ไข่ยุงลาย (Egg)

มีลักษณะคล้ายกระสุยขนาดประมาณ 1 มิลลิเมตร เป็นพองเดี่ยว เมื่อออกมาก่อนจะมีสีขาวนวล ต่อมาจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและดำเนินพิทยาใน 24 ชั่วโมง เมื่อมีน้ำท่วมไข่ก็จะฟักเป็นตัวลูกน้ำ โดยใช้เวลาประมาณ 1-2 วัน ถ้าว่านะยังไม่เติมน้ำหรือยังไม่มีน้ำท่วมไข่ ไข่จะยังไม่ฟักและจะทนความแห้งแล้งในสภาพนั้นได้เป็นเวลาหลายเดือน เมื่อเติมน้ำหรือน้ำท่วมไข่ฟักออกภายในเวลาประมาณ 30 นาที แต่ร้อยละของไข่ที่ฟักออกเป็นตัวลูกน้ำจะลดลงเมื่อระยะเวลานานขึ้น ปกติยุงลายจะวางไข่ในน้ำที่สะอาดและนิ่ง โดยเฉพาะน้ำฝนเป็นน้ำที่ยุงลายชอบวางไข่มากที่สุด จากการศึกษาของอาจารย์เจริญสุข (2520) พบว่า ยุงลายสามารถวางไข่และเจริญเติบโตจนกระทั่งเป็นยุงตัวเต็มวัยได้ในท่อระบายน้ำโสโคริก

ข) ลูกน้ำยุงลาย (Larva)

ลูกน้ำยุงลายมีลักษณะที่สำคัญคือถ้านำมาดูภายใต้กล้องจุลทรรศน์จะเห็นว่าบริเวณอกด้านข้างจะมีหนามแหลมข้างละ 2 อัน เห็นได้ชัดเจนและมีลักษณะการว่ายน้ำเป็นรูปเลข 8 หรือรูปตัว S ตั้ง (จิตติ จันทร์แสง, 2536) ระยะลูกน้ำยุงลายเป็นระยะที่ง่ายต่อการกำจัดเนื่องจากอาศัยอยู่ในภาชนะขังน้ำไม่สามารถหนีได้เมื่อนั่นตัวเต็มวัย ลูกน้ำยุงลายมีการลอกคราบ 4 ครั้ง อาหารของลูกน้ำยุงลาย ได้แก่ ตะไคร่น้ำ อินทรียสารต่างๆ และจุลินทรีย์เล็กๆ ในภาชนะน้ำขัง และ

ลูกน้ำยุ่งลายจะโผล่ขึ้นหายใจโดยใช้ห่อหายใจที่ผิวน้ำ (วรรณณ์ เหล่าเจริญสุข, 2554)

ค) ตัวโน้ม่ (Pupa)

ลูกน้ำยุ่งลายจะลอกคราบครั้งสุดท้ายออกมารูปตัวโน้ม่ (ตักแต้) ซึ่งมีส่วนหัว และส่วนอวบน้ำเป็นชิ้นเดียวกัน (Cephalothorax) มีสีน้ำตาลดำลายอยู่บนผิวน้ำ เมื่อขึ้นมาหายใจระยะนี้ลูกน้ำยุ่งลายหยุดกินอาหารแต่จะมีการเปลี่ยนแปลงภายในบันส่วนหัวจะมีท่อหายใจ (Trumpets) 1 คู่ จะใช้เวลาประมาณ 30-40 ชั่วโมง หรือประมาณ 1-2 วัน ก็จะลอกคราบเป็นตัวเต็มวัย (Adult) (วรรณณ์ เหล่าเจริญสุข, 2554)

ง) ตัวเต็มวัย (Adult)

ยุงลายตัวเต็มวัยทั้ง 2 เพศ จะมีลักษณะแตกต่างกันที่หนวด โดยที่ยุงตัวผู้หนวดจะมีลักษณะเป็นพู่ๆ ทั้งสองเพศต้องการน้ำหวานเพื่อนำไปสร้างพลังงาน แต่เฉพาะยุงลายเพศเมียเท่านั้นที่ต้องดูดกินเลือด เมื่อออกจากตัวโน้ม่ได้รับการผสมพันธุ์ โดยยุงตัวเมียมีผสมพันธุ์ครั้งเดียวเท่านั้นในชีวิตก็สามารถอุปถัมภ์ตัวเมียจะกินเลือดเป็นอาหาร ซึ่งมีปริมาณและธาตุอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโต โดยท้าไปถ้ายุงตัวเมียไม่ได้กินเลือด ไข่จะไม่เจริญจึงไม่สามารถวางไข่ต่อไปได้ เมื่อยุงตัวเมียได้รับการผสมพันธุ์ครั้งเดียวแล้ว ก็จะวางไข่ได้จนกว่าจะตาย แต่เมื่อยุงตัวเมียไม่ได้รับการผสมพันธุ์ ไข่จะไม่เจริญและไม่สามารถวางไข่ต่อไปได้ เช่น ตามที่อับชีนเย็นสายลมสงบและแสงสว่างไม่มาก ยุงบางชนิดชอบเกาะพักภายในบ้านตามมุม มืดที่อับชื้น ยุงบางชนิดชอบเกาะนอกบ้านตามพื้นไม้ที่ชื้นชื้น ในสภาพภูมิอากาศร้อนชื้นแบบบ้านเรายุงใช้เวลาเพียง 2-3 วัน ไข่ก็สุกเต็มที่พร้อมที่วางไข่ได้ ตั้งนั้น ยุงลายนี้เองที่เป็นตัวการสำคัญในการถ่ายทอดเชื้อขณะดูดกินเลือดทำให้เกิดโรคระบาดของไข่เลือดออก (จิตติ จันทร์แสง, 2536)

3) แหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย

สิ่วภา แสงราพาทิพย์ (2539) ได้อธิบายแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายไว้ว่า ยุงลายมักจะวางไข่ตามภาชนะน้ำขังที่มีน้ำนิ่งและใส น้ำนั้นจะสะอาดหรือไม่ก็ได้ น้ำฝนมักเป็นน้ำที่ยุงลายชอบวางไข่มากที่สุด ดังนั้นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายบ้านจึงมักอยู่ตามโถงน้ำดีมีและน้ำใช้ที่ไม่ปิดฝาทั้งภายนอกและภายนอกบ้าน จากการสำรวจแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พบร้อยละ 64.52 เป็นภาชนะเก็บขังที่อยู่ภายนอกบ้าน และร้อยละ 35.33 เป็นภาชนะเก็บขังน้ำที่อยู่นอกบ้าน นอกจากโถงน้ำแล้วยังมีภาชนะอื่นๆ เช่น บ่อซีเมนต์ น้ำร่องชาตึกกันนด ajanรองกระถางต้นไม้ แจกัน อ่างล้างเท้า ยางรถยก ไฟ ภาชนะใส่น้ำเลี้ยงสัตว์ เชเชภาชนะ เช่น โองแตก เชเชกระป่อง กะลา เป็นต้น ในขณะที่ยุงลายสวนชอบวางไข่อกบ้านตามกำแพงของพืชจำพวกมะพร้าว กล้วย พลับพลึง ต้นบอน ถ้วยรองน้ำยาง โพรงน้ำ กะลา กระบอกไม้ไผ่ที่มีน้ำขัง และแหล่งน้ำขังนอกบ้านอื่นๆ

4) ความรู้ทั่วไปของโรคไข้เลือดออก

ยุงลายที่เป็นพาหะแพร่เชื้อโรคไข้เลือดออกที่สำคัญที่สุดก็คือยุงลายบ้าน ถ้าที่อยู่ของยุงชนิดนี้ในปัจจุบันได้แพร่กระจายอยู่ทั่วทุกแห่งตามบ้านเรือนประชาชน ทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทซึ่งในประเทศไทยโรคไข้เลือดออกสันนิษฐานว่ามีกำเนิดในทวีปแอฟริกา ในประเทศไทยคาดว่าอาจเข้ามาโดยเป็นไข้มาติดกับภาระนัดเดินจากประเทศจีนหรืออาหรับในปลายศตวรรษก่อน (นิภา เบญจวงศ์, 2534)

ก) โรคไข้เลือดออก

โรคไข้เลือดออกเป็นโรคที่เกิดในหน้าฝนเกิดจากยุงลาย มักระบาดในช่วงเดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนกันยายน ซึ่งมีสาเหตุมาจากเชื้อไวรัสเดงกีเข่นกัน แต่ผู้ป่วยจะมีอาการตอบสนองต่อเชื้อโรคที่รุนแรงกว่า บางครั้งอาจจะถึงแก่ชีวิตได้ระยะต่อมาก เด็กที่เป็นไข้เลือดออกระยะเริ่มต้นจะมีอาการคล้ายไข้แดงกีระยะต่อมามาเด็กจะดูป่วยมากกว่าเมื่อเด็กเป็นไข้ได้ปริมาณ 4-6 วัน อาการจะทรุดลงเร็วมาก หน้าแดง ไข้สูง มือเท้าเย็น เหื่อออกมาก กระวน กระวาย ปวดท้อง แน่นท้อง กระสับกระส่าย ในเด็กมักจะมีเลือดออกสีแดงที่ใบหน้าและแขน ขา รอบๆ ริมฝีปากมีสีขาวซีด ปลายมือ ปลายเท้ามีสีเขียวคล้ำ หายใจแรงและเร็ว ชีพจรเต้นเร็ว ผู้ป่วยบางรายจะมีความดันโลหิตลดลงจนถึงกลางวันได้ ในขณะที่บางรายจะมีเลือดออกในระบบหัวใจล้ำใส่ทั้งให้อาเจียนเป็นเลือดหรือถ่ายอุจาระเป็นสีดำ ภายในหลังจากที่ผู้ป่วยผ่านพันธุ์ระยะอันตรายมาแล้ว ก็จะเข้าสู่ระยะพักฟื้นใน กรณีที่ผู้ป่วยไม่มีอาการซื้อก็จะฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว (อภิชัย ดาวราย, 2528)

ข) การติดต่อของโรคไข้เลือด

โรคไข้เลือดออกติดต่อโดยมียุงลายเป็นพาหะนำโรค การติดต่อเกิดจาก การที่ยุงลายไปดูดกินเลือดจากผู้ป่วยที่มีเชื้อไวรัสเดงกีจากนั้นเชื้อไวรัสจะลงสู่ระบบเสียงผ่านตัวในผนังกระเพาะยุงลายเพิ่มแบ่งจำนวนตัวมันเองแล้วเดินทางไปยังส่วนหัวของยุงลายเข้าสู่ต่อมน้ำลาย เมื่อยุงบินไปกัดกินเลือดคนใหม่ก็จะปล่อยเชื้อไวรัสเดงกีเข้าสู่กระเพาะเสียงเลือดของคนที่ถูกกัดเลือดใหม่ แล้วเชื้อจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นจนทำให้เกิดอาการป่วยเป็นโรคขึ้น

ระยะเวลาที่เชื้อไวรัสเดงกีเดินทางจากกระเพาะยุงลายถึงต่อมน้ำลาย ยุงลายใช้เวลาประมาณ 8-1 วัน

ระยะเวลาที่เชื้อไวรัสเดงกีเข้าสู่กระเพาะเสียงเลือดของคนที่ถูกกัดดูดเลือดใหม่แล้วเพิ่มจำนวนจนทำให้เกิดอาการป่วยขึ้น เรียกว่า ระยะพักตัวของโรคซึ่งกินระยะเวลาตั้งแต่ 3-14 วัน โดยทั่วไปประมาณ 7-10 วัน (ยงยุทธ หวังรุ่งทรัพย์, 2539)

5) วิธีการควบคุมยุงพาหะนำโรคไข้เลือดออก

ก) การบริหารจัดการแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย (Breeding place anagement)

การจัดการกับพาชนาซึ่งเป็นแหล่งเพาะพันธุ์จะต้องคำนึงถึงลักษณะการใช้งาน เช่น โองไส่น้ำดีมีน้ำใช้บ่อคอกหรือตังน้ำในห้องน้ำ ควรปิดฝาภาชนะให้มิดชิดด้วยผ้าตาข่าย อลูมิเนียมหรือแผ่นโลหะ ทำความสะอาดขัดล้างอย่างรายวันทั้งเปลี่ยนน้ำในเจกันทุก 4-5 วัน ส่วนภาชนะที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ เช่น ยางรถยก ยางรถตัก ควรทำการกำจัดทิ้งหรือนำไปดัดแปลงใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างอื่นสำหรับแหล่งเพาะพันธุ์ในธรรมชาติ เช่น โพรงไม้ กบใบพืช กระบอกไม้ไผ่ สามารถป้องกันไม่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ได้โดยการใส่ตินทรียอดูดด้วยซีเมนต์หรือฉีดพ่นสารกำจัดลูกน้ำซึ่งอาจใช้สารเคมีหรือสารชีวภาพ

ข) การควบคุมยุงลายโดยใช้สารเคมี (Chemical control)

ประเภทของสารเคมีที่ใช้ในประเทศไทยอาจจำแนกได้ดังนี้ คือ

- สารเคมีกลุ่มօร์แกโนคลอรีน สารเคมีที่นำมาใช้ เช่น ดีดีที BHC เป็นต้น มีฤทธิ์ตက้าง 4-5 เดือน

- สารเคมีกลุ่มօร์แกโนฟลูอีดีไซร์ฟ์ ใช้ทางพืชฯ ทำให้ตัวลงให้สารเคมีกลุ่มคลอร์แกนเนฟลูอีดีไซร์ฟ์ และกาลิมคาร์บอมेट (Carbamate) ลดแทนสารเคมีกลุ่มนี้มีราคาแพงกว่ามีฤทธิ์ตက้างสั้นกว่ากลุ่มแรก คือ มีฤทธิ์ตက้างประมาณ 3-5 เดือน ตัวอย่างสารเคมีกลุ่ม

- สารเคมีกลุ่มคาร์บอมेट มีพิษต่อยุงพาหะมากกว่ากลุ่มօร์แกโนฟลูอีดีไซร์ฟ์ ทำให้พิษของสารฟุ้งกระจายในอากาศ (Airborne effect) มีฤทธิ์ตค้าง 3 ชั่วโมง
- สารเคมีกลุ่มไฟริทรอยด์สังเคราะห์ สารเคมีกลุ่มนี้มีฤทธิ์ค่อนข้างดีในการกำจัดยุงพาหะมีพิษต่อคนหรือสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มีฤทธิ์ตค้างประมาณ 4-7 วัน

- สารเคมีจากธรรมชาติ ในธรรมชาติมีดอกไม้และพืชบางชนิดที่สามารถสร้างสารออกฤทธิ์ในการกำจัดแมลงอย่างได้ผล เช่น มีการนำดอกไฟริทรัมแห้งมาดใช้ กำจัดยุงและแมลงในบ้าน เป็นต้น

ค) การควบคุมโดยใช้วิธีทางชีววิทยา (Biological control)

- การใช้ปลา金ลูกน้ำ อยู่ใน Family Poeciliidae เช่น ปลาหางนกยูง ส่วนใหญ่จะเป็นปลาที่ออกลูกมาเป็นตัว ครั้งละ 30-100 ตัว หรือ 200-300 ตัว ต่อแม่ปลา 1 ตัว และเมื่ออายุได้ประมาณ 2 สัปดาห์ ก็จะสามารถลูกน้ำได้อัตราการใช้ปลา金ลูกน้ำที่ได้ผลคือใช้ปลา金ลูกน้ำ 3-5 ตัวต่อพื้นที่ผืนน้ำที่ตาร่างเมตรปลา金ลูกน้ำสามารถทำลายยุงพาหะ ในระยะที่วงจรชีวิตอยู่ในน้ำได้ทั้งในระยะเป็นไข่ระยะลูกน้ำหรือระยะตัวเม่งปัจจุบันได้มีหลายประเทศใช้ปลา金ลูกน้ำสำหรับควบคุมยุงพาหะของโรคไข้

- ตัวห้า เป็นศัตรูตามธรรมชาติที่สามารถควบคุมประชากรของยุงได้ เช่น แมลงเหี้ยง แมลงตับเต่า ไนน้ำจีดหรือโคปีปอด (Copepod) ตัวอ่อนแมลงปอ (Dragonfly) ลูกน้ำยุงยักษ์ (Toxorhynchites spp.) ยุงยักษ์ตัวเมียไม่กัดกินเลือด แต่ลูกน้ำของยุงยักษ์ชอบกินลูกน้ำยุงกันปล่องยุงรำคาญหรือยุงลาย อย่างไรก็ตามไม่สามารถใช้ลูกน้ำยุงยักษ์ร่วมกับยาฆ่าแมลงได้ เพราะยาฆ่าแมลงจะทำให้ลูกน้ำยุงยักษ์ตาย

- หนอนพยาธิ (Nematode) หนอนพยาธิใน Family Mermithidae ซึ่งมีการนำมาศึกษาควบคุมยุงตัวที่ได้รับความสนใจ คือ Romanomermis culicivorax ซึ่งสามารถลดจำนวนลูกน้ำยุงได้มากและสามารถอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้โดยสามารถเพิ่มปริมาณได้ทางธรรมชาติหนอนพยาธิบางสกุลสามารถนำมาใช้ควบคุมลูกน้ำยุงพาหะได้เป็นบริเวณกว้างในแบบอบอุ่นและแอบร้อน แต่ปริมาณของหนอนพยาธิที่นำมาใช้ควบคุมจะต้องมีปริมาณมากพอ

- เชื้อรา (Fungi) มีการศึกษาพบว่า สามารถใช้ควบคุมยุงได้บางชนิดสามารถเพิ่มปริมาณในตัวลูกน้ำยุงทำให้ลูกน้ำตายได้และจุลชีพเหล่านี้สามารถเพิ่มปริมาณในตัวลูกน้ำยุงทำให้ลูกน้ำตายได้

แบคทีเรีย (Bacteria) แบคทีเรียที่สามารถกำจัดลูกยุงลายได้ผลดีคือ *Bacillus thuringiensis* serotype H-14 เป็นแบคทีเรียชนิด สาว์ดอร์กส์ร์คูลร์และต้านทานต่อพิษ (toxin) เมื่อลูกน้ำกินแบคทีเรียเข้าไปสารพิษจะไปทำปฏิกิริยาเกิดพิษในกระเพาะทำให้ลูกน้ำยุงตายภายในเวลาไม่ถึงชั่วโมง

- protozoa (Protozoa) ในสกุล *Lambornella*, *Edhazardia*, *Tetrahymena* สามารถทำลายลูกน้ำยุงลายได้ แต่ขบวนการข้ากว่าแบคทีเรีย

6.7.2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับไคร์ติน

1) ข้อมูลทั่วไป

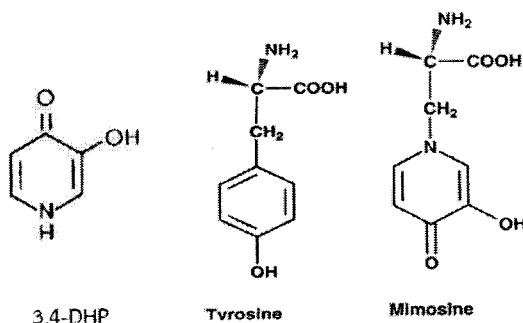
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Leucaenaleucocephala* (Lamk.) de Wit

ชื่อวงศ์ : Leguminosae – Mimosoideae

ชื่อท้องถิ่น : กระถินไทย กระถินบ้านกระถินยักษ์ กระสีดโคล กะเสิดโคล กะเสิดบก ตะเบา สะตอเทศ สะตอเบา ผักก้านถิน ผักหนองบก

กระถิน จัดเป็นพืชตระกูลถั่วชนิดหนึ่งที่ปลูกได้ดีในเขตร้อน เจริญเติบโตเร็ว ให้ผลผลิตสูงและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายด้านโดยเฉพาะในการใช้เป็นอาหารสัตว์ในกระถินจัดว่าเป็นอาหารสัตว์ที่มีคุณค่าทางอาหารสูงเมื่อเปรียบเทียบกับพืชอาหารสัตว์อื่นๆ กล่าวคือมีระดับโปรตีนค่อนข้างสูงและเป็นโปรตีนที่มีคุณภาพดี นอกจากนี้เบกระถินยังเป็นแหล่งของวิตามินและแร่ธาตุที่จำเป็นโดยเฉพาะวิตามินเอ และธาตุเคลเซียม ถึงแม่ในกระถินจะมีคุณค่าทางอาหารสูง

แต่ในใบกระถินมีสารพาราที่มีชื่อว่า “มิโนซีน” (Mimosine) มิโนซีนจัดเป็นกรดอะมิโนชนิดหนึ่งมีสูตรโครงสร้างคล้ายกับ tyrosine ยกเว้นจะมีpyridinering อยู่ด้วยสารมิโนซีนนี้มีชื่อทางเคมีว่า B-(3-hydroxy-4oxopyridy1)-aminopropionic acid ซึ่งถูกสังเคราะห์ขึ้นจากการดอะมิโนตัวอื่นๆโดยหลายๆ pathway อย่างไรก็ตามโครงสร้างพื้นฐานของมิโนซีน คือ การดอะมิโน lysine

โครงสร้างของ 3,4-DHP, Tyrosine และ Mimosine

ที่มา: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2556

ความเป็นพิษของสารมิโนซีนจะมีผลต่อสัตว์ทั้งสัตว์กระเพาะเดียว หรือสัตว์ไม่เคี้ยวเอื้อง (Non-Ruminant) และสัตว์เคี้ยวเอื้อง (Ruminant) สัตว์เคี้ยวเอื้องมีความต้านทานสูงกว่าสัตว์ไม่เคี้ยวเอื้อง สามารถเปลี่ยนสารมิโนซีนให้เป็นสารที่ไม่สามารถเมtabolize ทันท่วงที่นับถือสัตว์ทุกเกิดจากพิษของมิโนซีนนั้น จะแสดงอาการจนร่วงชาตก การเจริญติดปีประสีทิวภาพการเจริญเติบโตต่ำโดยเฉพาะในสัตว์เคี้ยวเอื้องอาจแสดงอาการคอพอกตลอดจนน้ำลายหลั่งมากผิดปกติ จากการทดลองใช้ใบกระถินเลี้ยงสัตว์พบว่าสัตว์จะไม่แสดงอาการเป็นพิษจากมิโนซีน เมื่อให้ใบกระถินไม่เกิน ร้อยละ 50 ของอาหารในโภค ร้อยละ 10 ของอาหารสุกร และร้อยละ 5 สำหรับในอาหารไก่

2) ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์

กระถินเป็นไม้พุ่มขนาดไม่ใหญ่ถึงไม้ต้นขนาดเล็ก นิยมปลูกไว้ริมรั้วบ้านสูงได้ถึง 10 เมตร ไม่ค่อยแตกกิ่งก้านสาขา

ใบ : ประกอบแบบขนนกสองซั้น เรียงสลับ ยาว 12.5-25 เซนติเมตร แกนกลางใบประกอบยาว 10-20 เซนติเมตร มีขันแยกแขนง 2-10 คู่ ยาว 5-10 เซนติเมตร ก้านแขนงสั้น มีขันใบอยู่ 5-20 คู่ เรียงตรงข้ามรูปແບບหรือรูปขอบนานแกรมรูปແບບ กว้าง 2-5 มิลลิเมตร ยาว 0.6-2.1 เซนติเมตร ปลายแหลมโคนเบี้ยวขอบมีขันท้องใบมีนวล

ดอก : ออกเป็นช่อ ช่อตอกออกแบบช่อกระฉุกแน่นออกตามจั่มใบ 1-3 ช่อ เป็นฝอยนุ่มมีกลิ่นหอมเล็กน้อย ผลเป็นฝัก ฝักออกเป็นช่อแบบยาวประมาณ 4-5 นิ้ว เห็นเมล็ดเป็นจุดๆ ในฝักตลอดฝัก

ถ้ากำเนิด : ทวีปอเมริกาเขตร้อนและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก

การขยายพันธุ์ : สามารถเจริญเติบโตได้ดีในดินร่วนชุยหรือดินเหนียวเป็นไม้
กลางแจ้งขยายพันธุ์โดยการใช้เมล็ด

3) สรรพคุณทางยา

ตอก رسمัน บำรุงตับ ราก รสจืดเผื่อน ขับลม ขับระดูขาว และเป็นยา
อายุวัฒนะเมล็ด ใช้ถ่ายพยาธิตัวกลม (Ascariasis) เปลือกของกระถินมีรส fading เป็นยาfade สมานฝัก
ของกระถินเป็นยา fade สมานกระถินรับประทานแก่โรคท้องร่วงสมานแผลห้ามเลือด

4) ประโยชน์และคุณค่าทางอาหาร

- ยอดอ่อนกระถิน ฝักอ่อน และเมล็ดใช้รับประทานเป็นผักได้ โดยยอดใบจะ
ใช้รับประทานร่วมกับน้ำพริก ส้มตำ หรือยำหอยนางรม ส่วนเมล็ดอ่อนชาวอีสานใช้ผสมในส้มตำ
มะละกอหรือรับประทานกับส้มตำ ส่วนชาวใต้ใช้เมล็ดอ่อน และใบอ่อนรับประทานร่วมกับหอย
นางรม

- ใบ ยอด ฝัก และเมล็ดอ่อนสามารถนำมาใช้เป็นอาหารสัตว์ เช่น วัว ควาย
ไก่ แพะ แกะ ฯลฯ

.. ใบกระถินยุดม์เบดี้ยร์ เตุ่งโต่งนและแกลี่อเพแทสเซียม สามารถนำมาใช้
ทำเป็นปุ๋ยหมักได้

- เมล็ดสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องประดับได้หลายชนิด เช่น เข็มกลัด
สายสร้อย เข็มขัด ฯลฯ

- ลำต้นหรือเนื้อไม้กระถินสามารถนำมาใช้ทำตัวอุปกรณ์เครื่องมือทาง
การเกษตร ทำฟืน เผาทำถ่าน และได้น้ำส้มคั่วไม้

6.7.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยการใช้สารสกัดจากธรรมชาติในการควบคุมลูกน้ำยุ่งลาย และการศึกษาคุณสมบัติทางเคมีของสารสกัดจากธรรมชาติมีรายละเอียด ดังแสดงในตารางที่ 6.7-1

ตารางที่ 6.7-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมชีวภาพ

ชื่องานวิจัย	ผลการศึกษา	อ้างอิง
การศึกษาประสิทธิภาพ การใช้สารสกัดจากใบไม้ราบและใบระถินในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4	นำมันหอมระ夷ที่สกัดจากใบไม้ราบและใบระถิน โดยทำการสกัดจากพืชแห้งกับเอทานอล ที่อัตราส่วน 1:5 หมักเป็นเวลา 5 วัน นำน้ำมันหอมระ夷ที่ได้ไปทดสอบกับลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 โดยการฉีดพ่นนำมันหอมระ夷กับน้ำที่มีความเข้มข้น 0.00 0.10 0.25 0.50 1.00 1.50 2.00 และ 2.50 ตั้งทึ้งไว้ 24 ชั่วโมง ที่ความเข้มข้น 2.50 (v/v) มีฤทธิ์ในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย 88.00 และ 98.67 ตามลำดับ เมื่อทดสอบทางสถิติประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4	คงชัยะ เชษกมิ และชูรัยนีย์ อาดีลูวี (2556)
การประยุกต์สารสกัดจากพืชชนิดน้ำและชนิดผงในการควบคุมลูกน้ำยุ่งลาย	การศึกษาประสิทธิภาพของสารสกัดจากพืช 5 ชนิด ได้แก่ เมล็ดสนบู่แดง ในสาบเสือ ในยาสูบ บอร์เพ็ด และใบรัก โดยวิธีการหมักด้วยตัวทำละลาย 2 ชนิด คือ น้ำกลั่น และเอทานอล 95% พบร่วมสารสกัดใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลี่ยร์) ซึ่งใช้น้ำกลั่นเป็นตัวทำละลาย มีฤทธิ์สูงสุด ในการควบคุมลูกน้ำยุ่งลายให้ตายได้ 100% ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง และเมื่อประรูปสารสกัดให้เป็นผงแล้วนำมาเปรียบเทียบประสิทธิภาพกับชนิดน้ำ พบร่วมการใช้สารสกัดจากใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลี่ยร์) ทั้งชนิดน้ำและชนิดผง ที่ความเข้มข้น 400 และ 5600 มิลลิกรัมต่อลิตร (มก./ล.) สามารถกำจัดลูกน้ำยุ่งลายได้ทั้งหมดภายในเวลา 24 ชั่วโมง	ชนาณันท์ แพงไทย (2551)

ตารางที่ 6.7-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมชีวภาพ (ต่อ)

ชื่องานวิจัย	ผลการศึกษา	อ้างอิง
การศึกษาสภาพที่เหมาะสมในการบำบัดน้ำเสียที่มีโครเมียม (VI) ด้วยทรายเคลือบเหล็กออกไซด์	การศึกษาสภาพที่เหมาะสมในการบำบัดโครเมียม ในน้ำเสียสังเคราะห์ ที่ความเข้มข้น 20 มก./ล. ด้วยทรายเคลือบเหล็กออกไซด์ พบว่า มีค่าพื้นที่เหมาะสมที่ 4 เวลาสัมผัสที่เข้าสู่สมดุลของการดูดติดผิวโครเมียมด้วยทรายเคลือบเหล็กออกไซด์ เท่ากับ 30 นาที และมีประสิทธิภาพในการบำบัดจะเพิ่มขึ้นเมื่อเส้นผ่านศูนย์กลางของทรายเคลือบเหล็กออกไซด์ มีขนาดน้อยที่สุด คือ 0.5-0.8 ประสิทธิภาพในการบำบัดจะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อความสูงของชั้นทรายเพิ่มขึ้นและมีอายุในการใช้งานสูงสุดประมาณ 120 นาที การศึกษาการพื้นฟูประสิทธิภาพทรายเคลือบเหล็กออกไซด์โดย กระบวนการรีไซเคิล ถือว่าบรรลุความต้องการได้มาก สำหรับทรายเคลือบเหล็กออกไซด์ พบร่วมกับทรายเคลือบเหล็กออกไซด์สามารถพื้นฟูประสิทธิภาพและนำกลับมาใช้งานใหม่ได้แต่ประสิทธิภาพในการบำบัดจะลดลงอย่างมาก เมื่อเทียบกับทรายเคลือบเหล็กออกไซด์ใหม่ ซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับน้ำเสียที่มีความเข้มข้นของโครเมียมมากๆ	พงศ์ภัทร ศรีชัย (2549)
ประสิทธิภาพของเจลไอลี่ยุงที่มีสารออกฤทธิ์ที่ได้จากน้ำมันหอมระ夷ของมะกรูด มะกรูด สะระแหน่ ไฟล กานพู และกระชาย	เจลไอลี่ยุงที่ได้จากน้ำมันหอมระ夷ของมะกรูด สะระแหน่ ไฟล กานพู และกระชายขนาด 2.5 กรัม ที่เตรียมเสร็จแล้วเก็บไว้เป็นระยะเวลา 2 เดือน แล้วนำมาทดสอบประสิทธิภาพในการไล่ยุงลายบ้าน เจลไอลี่ยุงที่มีสารออกฤทธิ์จากน้ำมันหอมระ夷กานพูมีประสิทธิภาพสูงสุดในการไล่ยุงลายบ้าน โดยมีจำนวนยุงที่บินหนี เท่ากับ 93 ตัว เมื่อเปิดใช้เจลวันที่ 7 และ จำนวนยุงที่บินหนี จะลดลงมา เท่ากับ 85 83 และ 65 ตัว	รัตน ทวีเดช (2554)

ตารางที่ 2.3-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมชีวภาพ (ต่อ)

ชื่องานวิจัย	ผลการศึกษา	อ้างอิง
	<p>เมื่อเปิดใช้เจลวันที่ 18 และวันที่ 26 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าเจลไล่ยุงขนาด 10 กรัม ที่เตรียมเสร็จแล้วนำมาทดสอบประสิทธิภาพในการไล่ยุงลายบ้านนั้น เจลไล่ยุงที่มีสารออกฤทธิ์จากน้ำมันหอมระเหยมะกรูดมีประสิทธิภาพสูงสุดในการไล่ยุงลายบ้าน โดยมี จำนวนยุงที่บินหนี เท่ากับ 96 ตัว เมื่อเปิดใช้เจลในวันที่ 1 และ จำนวนยุงที่บินหนี จะลดลงมาเท่ากับ 79 ตัว และ 60 ตัว เมื่อเปิดใช้เจลวันที่ 7 และวันที่ 15 ตามลำดับ</p>	
ประสิทธิภาพและความคงทนของน้ำมันสะเดาไทยต่อการติดเชื้อของลูกน้ำ้า	<p>น้ำมันสะเดาไทยที่ผ่านสารอินซิพายเออร์ มีประสิทธิภาพต่อการติดเชื้อของลูกน้ำ้ยุงลายบ้านดีที่สุด สามารถไล่ลูกน้ำ้ยุงลายบ้านได้มากกว่า 25% ในเวลา 14 วัน ซึ่งการที่อัลจิเนตบีดจากน้ำมันสะเดาไทยมีความคงทนต่อการติดเชื้อของลูกน้ำ้ยุงลายบ้านมากกว่าอาจเนื่องมาจากอัลจิเนตบีดช่วยเพิ่มความคงสภาพให้สารออกฤทธิ์ยังคงเหลืออยู่ได้นานขึ้น ที่ว่าการเคลือบน้ำมันหอมระเหยด้วยอัลจิเนตบีดสามารถคงสภาพของน้ำมันหอมระเหยได้นานขึ้น</p>	รัมย์นลิน เขียนจุ่ม และคณะ (2543)

ตารางที่ 6.7-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมชีวภาพ (ต่อ)

ชื่องานวิจัย	ผลการศึกษา	อ้างอิง
ฤทธิ์ของสารสกัดจากสมุนไพรไทยที่มีต่อลูกน้ำยุงลายและยุงรำคาญ Larvicidal activity of Thai medicinal plants against <i>Stegomyia aegypti</i> and <i>Culex quinquefasciatus</i> larvae	สารสกัดเมล็ดน้อยหน่าใน 70% เอทานอลมีประสิทธิภาพดีที่สุดในการฆ่าลูกน้ำยุงลายและยุงรำคาญโดยค่า LC ₅₀ ของสารสกัดเมล็ดน้อยหน่าในเอทานอล 70% ต่อลูกน้ำยุงลาย และยุงรำคาญมีค่าเท่ากับ 34.56 และ 4.96 มก./ล. รองลงมา คือสารสกัดเมล็ดน้อยหน่าในน้ำกลั่นต่อลูกน้ำยุงลายและยุงรำคาญ มีค่าเท่ากับ 1,714.12 และ 1,031.30 มก./ล. ตามลำดับในช่วงเวลาทดสอบ 48 ชั่วโมง สารสกัดเมล็ดน้อยหน่าในเอทานอล 70% มีประสิทธิภาพฆ่าลูกน้ำยุงลายและยุงรำคาญ ดีที่สุดให้ค่า LC ₅₀ เท่ากับ 16.61 และ 4 มก./ล. ตามลำดับ	เพ็ญนา ชมะวิต (2554)
การศึกษาปริมาณมิโนซีน และโปรตีนในไมยราบ ยักษ์ (<i>Mimosa pigra</i> L.) และกระถินยักษ์	ในทุกส่วนของเมียราบมีมิโนซีน แต่ในกระถินยักษ์พบว่าทุกส่วนมีมิโนซีน ซึ่งมีค่า เปอร์เซ็นต์เฉลี่ยต่อน้ำหนักแห้ง คือ เมล็ด เท่ากับ 6.91% ใบอ่อน เท่ากับ 5.75% ดอก เท่ากับ 5.66% ฝัก เท่ากับ 5.25% ใบที่โตเต็มที่ เท่ากับ 3.09% กำกันใบ เท่ากับ 1.82% ราก เท่ากับ 1.33% และลำต้น เท่ากับ 0.42% เมื่อเปรียบเทียบปริมาณโปรตีนของไมยราบ ยักษ์กับกระถินยักษ์ ถ้าหากค่าในโตรเจนของมิโนซีนออกจากในโตรเจนรวม จะพบว่าในใบ อ่อนและเมล็ดของไมยราบยักษ์มีค่าโปรตีนใน ใบที่โตเต็มที่ ก้านใบและลำต้น ของไมยราบ ยักษ์มีค่าใกล้เคียงกับกระถินยักษ์ แต่ในดอก ฝักและรากของกระถินยักษ์มีค่าโปรตีนสูงกว่า ไมยราบยักษ์ 5.30% ตามลำดับ สำหรับกระถิน พันธุ์พื้นเมืองพบว่า มีมิโนซีนค่อนข้างสูง คือ มีค่าเท่ากับ 8.33%	สุมนทิพย์ บุนนาค (2546)

ตารางที่ 6.7-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสกัดจากธรรมชาติเป็นสารควบคุมชีวภาพ (ต่อ)

ชื่องานวิจัย	ผลการศึกษา	อ้างอิง
	ส่วนพันธุ์ที่ค่อนข้างมีมิโนซีนต่ำสุดคือพันธุ์ Colombia มีค่าเท่ากับ 6.39 และ 4.69% ในตัวใบที่ 1-5 และ 6-10 ตามลำดับ ส่วนค่าของมิโนซีนในก้านใบที่ 1-5 และ 6-10 พบร่วมกับระดับมากน้อยเป็นไปในทำนองเดียวกันกับที่พบร่วมกับ	

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบร่วมกับสารสกัดจากธรรมชาติแต่ละชนิดมีความสามารถกำจัดลูกน้ำยุงลายได้แตกต่างกัน เช่น สารสกัดจากใบยาสูบ (พันธุ์เบอร์เลร์) สารสกัดจากสะเดาไทย สารสกัดจากเมล็ดน้อยหน่า รวมถึงสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ที่มีสารมิโนซีนอยู่ แต่การใช้งานและการเก็บรักษาสารสกัดให้มีสมบัติในการไล่ยุงได้นาน ยังขาดการศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าหากมีการพัฒนา โดยนำสารสกัดหยาบมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ง่ายต่อการใช้งานและการเก็บรักษาได้ง่าย อาทิเช่น การพัฒนาเป็นทรายเคลือบสารสกัดหยาบ การผลิตเป็นแผงสกัดแข็งและการผลิตเจลไอล่ามูน เจลเจลตุ๊ก

6.8 ระยะเวลาระบบวิจัย

6.8.1 กลุ่มตัวอย่าง

ลูกน้ำยุงลายระยะที่จะใช้ในการทดสอบในการทดลองในครั้งนี้จะใช้ลูกน้ำยุงลายระยะที่ 4 ซึ่งมีอายุ 3-4 เนื่องจากเป็นระยะสุดท้ายก่อนที่จะกลายเป็นตัวไม่เม่งซึ่งใช้เวลาในการเจริญเติบโต 7-10 วัน

6.9 วิธีดำเนินการ

6.9.1 การเตรียมตัวอย่างใบกระถิน

- เก็บใบกระถินจากบริเวณ ถนนกาญจนวนิช ซอย 11 อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยเก็บเอาเฉพาะส่วนใบและส่วนยอด นำมาล้างทำความสะอาดแล้วผึ่งลมไว้ในที่ร่ม
- ซอยใบกระถินให้เป็นชิ้นเล็กๆ แล้วอบในตู้อบที่อุณหภูมิไม่เกิน 45 องศาเซลเซียส จนแห้งสนิท
- นำไปกระถินที่แห้งสนิทมาปั่นให้ละเอียดด้วยเครื่องปั่น (Blender) แล้วนำมาร่อนผ่านตะแกรงร่อนขนาด 500 ไมโครเมตร และจากนั้นนำตัวอย่างลงในกระถินเก็บไว้ในที่แห้ง

6.9.2 การเตรียมทรายเคลือบสารสกัดหมายจากใบกระถิน

1) การเตรียมสารสกัดใบกระถิน

- นำตัวอย่างผงใบกระถินแช่ในเอทานอล (Ethanol) ร้อยละ 80 ในอัตราส่วนของใบกระถินต่อตัวทำละลาย 1:9 เป็นเวลา 9 วัน โดยคนทุกวันวันละ 1 ครั้ง

- กรองแยกกากใบกระถินออกด้วยผ้าขาวบางแล้วนำสารละลายส่วนที่กรองแล้วมากรองด้วยเครื่องกรองลดความดัน (Vacuum pump) นำสารละลายส่วนใส่ที่ได้ระเหยเอทานอลออก (Ethanol) โดยใช้เครื่อง Rotary evaporating ที่อุณหภูมิ 45-50 องศาเซลเซียส จะได้สารสกัดหมาย (Crude extract)

- นำสารสกัดหมาย (Crude extract) เก็บเป็น Stock 1 การเก็บรักษาในขวดสีชา เก็บที่อุณหภูมิต่ำกว่า 4 องศาเซลเซียส

2) การเตรียมทราย

- นำทรายมาล้างด้วยน้ำสะอาด จากนั้นคัดทรายที่มีขนาดระหว่าง 1,000-2,000 ไมโครเมตร

- นำทรายที่ได้ขนาดมาเชื่อมตัวด้วยฟูริก (H_2SO_4) เข้มข้น 1 นอร์มอล เป็นระยะเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อทำความสะอาดและทำการเบิดรูพรุนของเม็ดทราย

ส่วนทรายที่ร่วนนี้ กะเพาน์น้ำสะอาด แล้วนำไปเผาที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 2 ชั่วโมง

3) การเคลือบทรายด้วยสารสกัดหมายจากใบกระถิน

- นำสารสกัดหมายจากใบกระถินมาใช้ในการเคลือบทรายโดยเจือจางกับน้ำกลั่นทั้งหมด 3 อัตราส่วน ที่ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ดังแสดงในตารางที่ 6.9-1

- ผสมทรายที่เตรียมไว้กับสารสกัดหมายในความเข้มข้นดังตาราง เช่นสารสกัดหมายกับทรายทึ้งไว้เป็นเวลา 2 ชั่วโมง

- นำทรายที่เช่นสารสกัดหมายไปอบที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 14 ชั่วโมง จนสารสกัดหมายจากใบกระถินแห้งเคลือบติดผิวของเม็ดทราย

- นำทรายเคลือบสารสกัดใบกระถินมาล้างให้สะอาดด้วยน้ำกลั่น (จนน้ำใส ไม่浑) กรองด้วยผ้าขาวบางนำไปอบอุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 2 ชั่วโมง ได้ทรายเคลือบสารสกัดใบกระถิน

ตารางที่ 6.9-1 ความเข้มข้นสารสกัดหยาบจากใบกระถินที่ใช้ในการเคลือบทรารย

ความเข้มข้นของสารสกัด % (v/v)	ปริมาณสารสกัด (mL)	น้ำกลั่น (mL)
5	5	100
10	10	100
20	20	100

4) การตรวจสอบลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปรุนบริเวณผิวของเม็ดทรารย

การศึกษาการตรวจสอบลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปรุนบริเวณผิวของเม็ดทรารยโดย การเปรียบเทียบสีของทรารยและขนาดของรูปรุนที่ผิวทรารยก่อนและหลังเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถินความเข้มข้นร้อยละ 20 (v/v)

- ที่กำลังขยาย 400 เท่า โดยใช้กล้องจุลทรรศน์ Microscope: with CCD, computer & printer ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

- ที่กำลังขยาย 1,000 เท่า โดยใช้เครื่อง Scanning Electron Microscope ที่กำลังขยาย 5,000 เท่า โดยใช้เครื่อง Quanta-001 และที่กำลังขยาย 10,000 เท่า โดยใช้เครื่อง Czech Republic ณ ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

6.9.3 การศึกษาประสิทธิทรารยเคลือบสารสกัดจากใบกระถินในกราก้าจัดลูกน้ำยุ่งลาย

1) เตรียมลูกน้ำยุ่งลายระยะที่ 4 จำนวน 25 ตัวใส่ภาชนะ

2) ชั่งน้ำหนักทรารยเคลือบสารสกัดจากใบกระถิน ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ปริมาณทรารย 1, 5 และ 10 กรัม

3) ใส่ทรารยเคลือบสารสกัดจากใบกระถิน แต่ละอัตราส่วนลงในภาชนะ ปริมาตรน้ำ 100 mL ที่ลูกน้ำยุ่งลายอยู่ ทำ 3 ช้ำ พร้อมชุดควบคุม 1 ช้ำ

4) บันทึกอัตราการตายน้ำของลูกน้ำยุ่งลาย ที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง

6.9.4 การศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสิ่งมีชีวิตในแหล่งน้ำจากการใช้ทรารยเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

1) เตรียมปลาทางนกยูง อายุ 2 เดือนจำนวน 3 ตัวใส่ภาชนะ

2) ชั่งน้ำหนักทรารยเคลือบสารสกัดจากใบกระถินที่ความเข้มข้นร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ที่มีประสิทธิภาพในการกำจัดลูกน้ำยุ่งลาย ระยะที่ 4 ได้ดีที่สุดมาทดลอง

3) ใส่ทรารยเคลือบสารสกัดจากใบกระถินลงในภาชนะ ปริมาตรน้ำ 100 mL ที่ปลาทางนกยูงอยู่ ทำ 3 ช้ำ พร้อมชุดควบคุม 1 ช้ำ

4) บันทึกการเปลี่ยนแปลงของปลาทางนกยูงที่ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12, 24, 36 และ 48 ชั่วโมง

6.10 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

เริ่มทำวิจัยตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2556 - ธันวาคม 2558

ตารางที่ 6.10-1 ระยะเวลาที่ใช้ทำการวิจัย

ขั้นตอนและการดำเนินงาน	2556		2557						2558			
	พ.ย.	ม.ค.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ม.ค.	พ.ค.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
	-	-				-	-	-				
รวบรวมข้อมูลและตรวจสอบเอกสาร												
สอบโครงการวิจัย			▲									
ทำการทดลองในห้องปฏิบัติการ					■				■			
สอบถามความก้าวหน้าวิจัย										▲		
วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล											■	
การเขียนเล่มวิจัย											■	
สอบจบและแก้ไขเล่มวิจัย										■	▲	

6.11 สถานที่ทำการวิจัย

สถานที่ทำการทดลอง ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

6.12 งบประมาณค่าใช้จ่ายตลอดโครงการ

1. ค่าใช้จ่าย

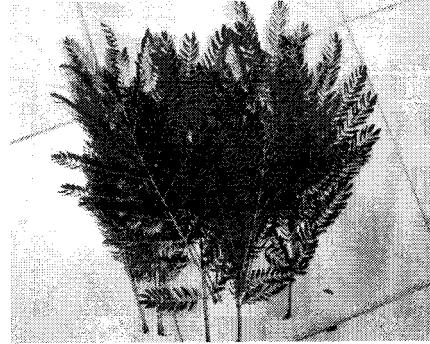
ค่าถ่ายเอกสารคันคัว	200	บาท
ค่าจัดพิมพ์	2,500	บาท
ค่าถ่ายเอกสารสี	150	บาท

2. ค่าวัสดุ

ค่าวัสดุสำหรับการวิจัย	1,000	บาท
รวมทั้งสิ้น	3,850	บาท

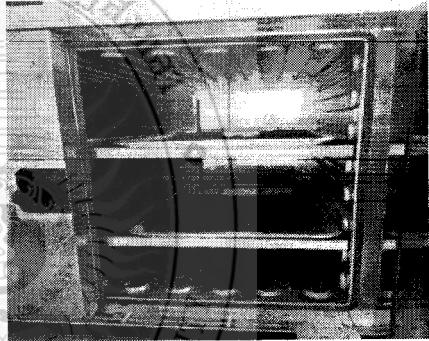
ภาพประกอบการทำวิจัย

(ก) เก็บใบกระถิน

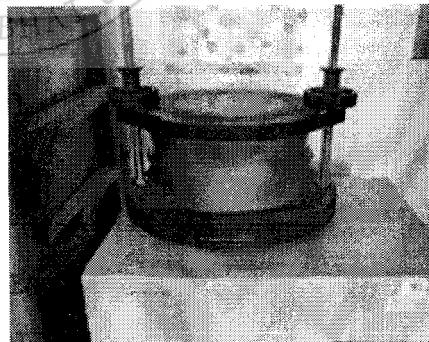
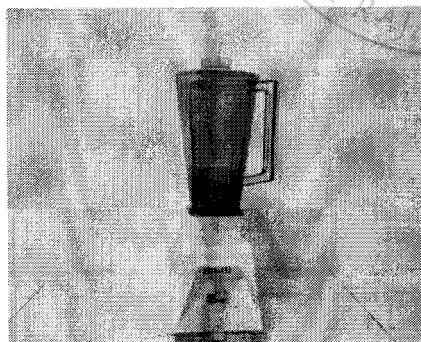
(ข) ตัวอย่างใบกระถิน

รูปที่ ผํา-1 การเก็บตัวอย่างใบกระถิน

(ก) การหั่นใบกระถิน

(ข) การอบใบกระถิน

(ก) การปั่นใบกระถิน

(ข) การร่อนใบกระถิน

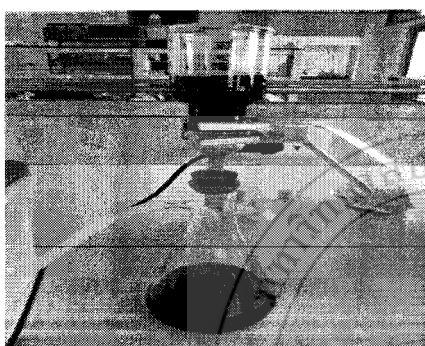
รูปที่ ผํา-2 การเตรียมใบกระถิน

(ก) ผงใบกระถิน

(ข) การหมักใบกระถินด้วยเอทานอล 80%

(ค) การกรองใบกระถิน

(ง) การกลั่นสาร โดยใช้เครื่อง

Rotary evaporator

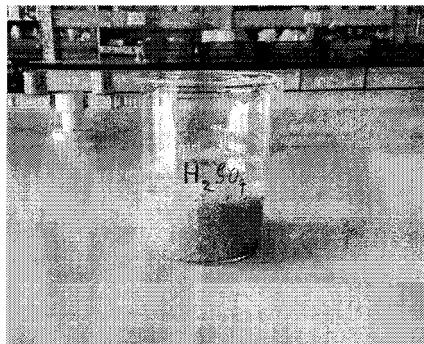

(จ) Crude extract

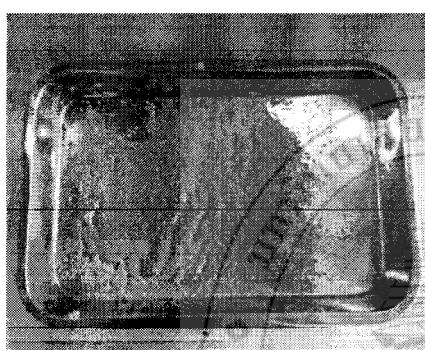
รูปที่ พข-3 ขั้นตอนการเตรียมสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

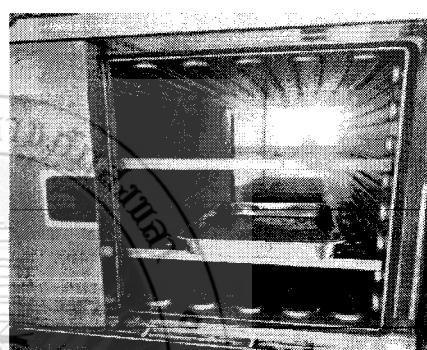
(ก) การคัดรายขนาดระหว่าง
1,000-2,000 ไมโครเมตร

(ข) แซ่ทรายด้วยกรดซัลฟูริก

(ค) ล้างรายด้วยน้ำกลั่น

(ง) น้ำทรายไปอบที่อุณหภูมิ

105 องศาเซลเซียส

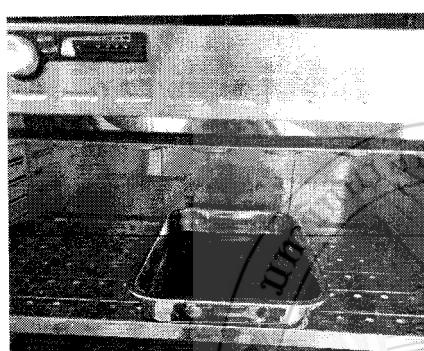
รูปที่ ๘๖-๔ ขั้นตอนการเตรียมราย

(ก) เตรียมทรายและสารสกัดหยาบ
จากใบกระถิน

(ข) การแข่ทรายด้วยสารสกัดหยาบ
จากใบกระถิน

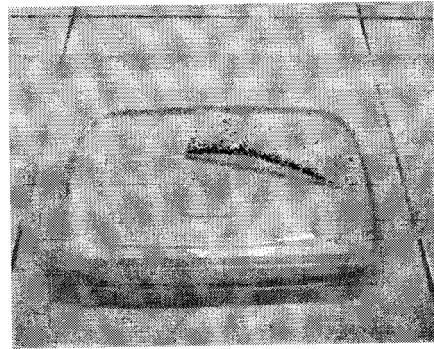
(ค) อบทรายเคลือบสารสกัดหยาบ

ที่อุณหภูมิ 110°C
รูปที่ พช-5 ขั้นตอนการเตรียมทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

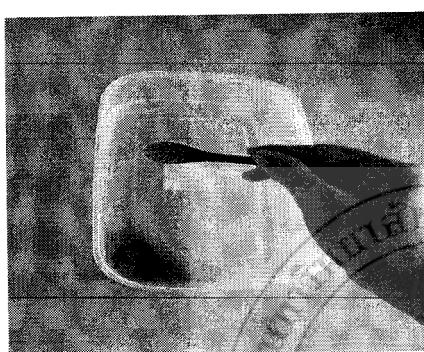

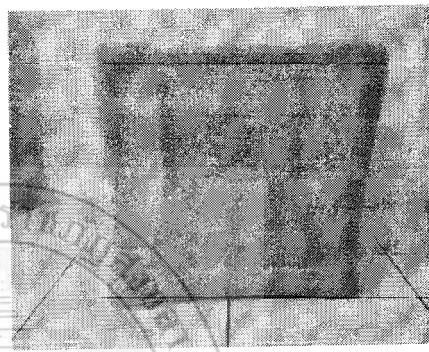
(ก) ไชยุ่งลายจาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

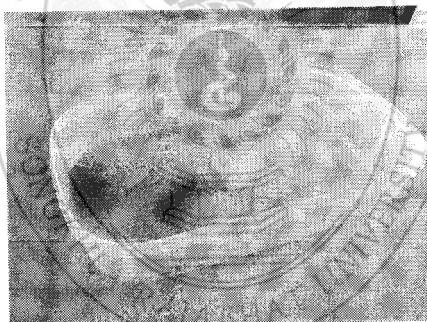
(ข) แซ่ไชยุ่งลายใต้ผิวน้ำ

(ค) ให้ป้าบดเป็นอาหารลูกน้ำยุ่งลาย

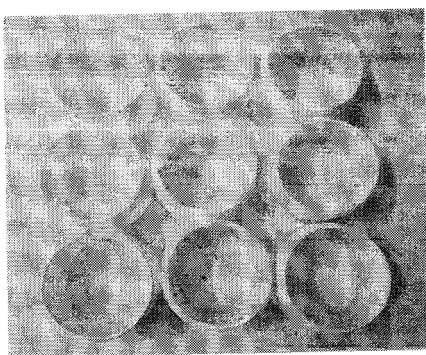

(ง) เลี้ยงในกรงเลี้ยงยุ่ง

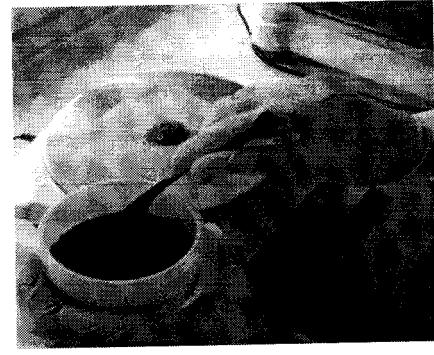

(จ) ลูกน้ำยุ่งลายระยะที่ 4

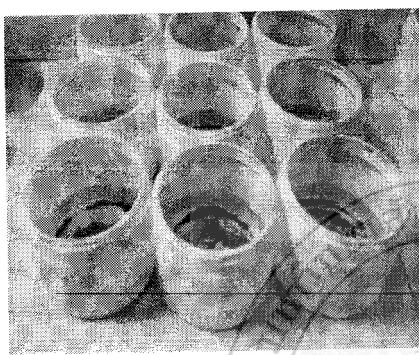
รูปที่ พช-6 ขั้นตอนการเพาะเลี้ยงลูกน้ำลาย

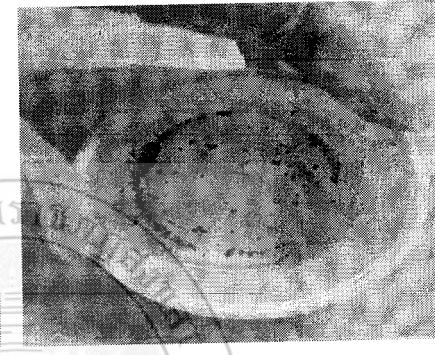
(ก) เตรียมลูกน้ำยุ่งลาย

(ข) ซั่งน้ำหนักทรายเคลือบสารสกัดหมาย

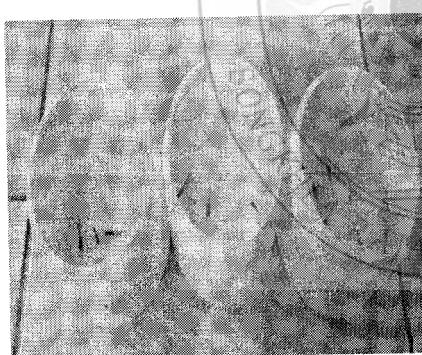

(ค) ใส่ทรายเคลือบสารสกัดหมาย

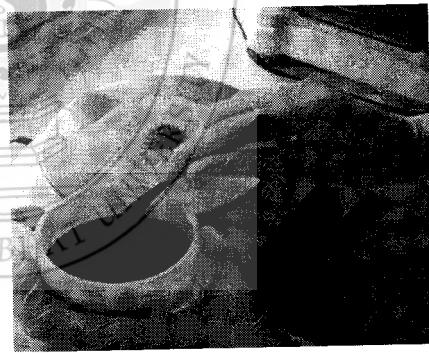

(ง) บันทึกผลอัตราการตายของลูกน้ำยุ่งลาย

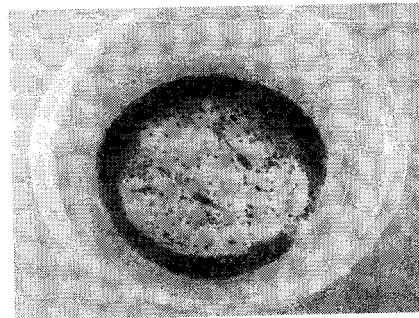
รูปที่ พข 7 การทดสอบวิเคราะห์พิเศษทางเคมีทางอาหารเคลือบสารสกัดหมาย

(ก) เตรียมปลาทางนกยูง

(ข) ซั่งน้ำหนักทรายเคลือบสารสกัด

(ค) บันทึกการเปลี่ยนแปลงของปลาทางนกยูง

รูปที่ พข-8 การทดสอบทรายเคลือบสารสกัดหมายจากไบocrystalline ต่อปลาทางนกยูง

ภาควิชานภาษาต่างประเทศ
รายงานผลการทดสอบราย

ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ชั้น 1 อาคารบริหารวิชาการรวม อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110

โทรศัพท์ 074-286904-7 โทรสาร 074-212813 อีเมล sec-all@group.psu.ac.th เว็บไซต์ <http://www.sec.psu.ac.th>

วิสัยทัศน์: เป็นองค์กรภาครัฐที่เติบโตด้วยความมุ่งมั่นสู่การเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง
และยึดถือการให้บริการทดสอบด้วยเครื่องมือวิจัยทางวิทยาศาสตร์

F-RES-003 ฉบับที่ 9 บังคับใช้ 05/06/58

รายงานผลการทดสอบ

เลขที่รายงาน:	2757/58	หน้า:	1/1
เลขที่ใบอนุญาตบริการฯ:	4629/58	วันที่รับตัวอย่าง:	2 ธันวาคม 2558
ชื่อและที่อยู่ลูกค้า:	อ.กชกร สุขจันทร์ อินทุนธิเดช คณะกรรมการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		
ผู้ทดสอบ:	นางสาวเบญจพร หาญคล้าย		
วันที่ทำการทดสอบ:	3 ธันวาคม 2558		
วิธีการทดสอบ:	อ้างอิงคำวิจารณ์ปัจจุบัน WI-RES-SEM-Quanta-001 และ WI-RES-SEM-001		
เครื่องมือทดสอบ:	Scanning Electron Microscope, Quanta400, FEI, Czech Republic		
เทคนิคการทดสอบ:	จ่ายภาพอิเล็กตรอนในโทรศัพท์		
แรงดันไฟฟ้าทดสอบ:	Mode: High Vacuum High Voltage: 20.00 kV		
รายละเอียดตัวอย่าง:	Detector: Everhart Thornley Detector (ETD) จำนวน: 2 ตัวอย่าง Solid		

ผลการทดสอบ:

ลำดับที่	รหัสตัวอย่าง	เวลาที่ภาค	กำลังไฟแบบ	เวลาที่ภาค	กำลังไฟแบบ	เวลาที่ภาค	กำลังไฟแบบ
1	F1	6549	× 1,000	6550	× 5,000	6551	× 10,000
2	F2	6552	× 1,000	6553	× 5,000	6554	× 10,000

ตั้ง CD แนบจำนวน 1 แผ่น (อ้างอิงข้อมูล D:\SEM Image\2558\46xx_58\4629 Kochakorn)

(นายพรพจน์ หมุนทอง)

ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายบริการเครื่องมือวิจัยทางวิทยาศาสตร์

๑๔ ธันวาคม 2558

หมายเหตุ รายงานผลการทดสอบนี้มีผลเฉพาะกับตัวอย่างที่นำมาทดสอบเท่านั้น และรายงานผลการทดสอบนี้ต้องไม่ถูกนำไปใช้ในทางการค้า ยกเว้นที่ได้แจ้งไว้ในใบอนุญาต ไม่สามารถนำไปใช้ในทางการค้า ยกเว้นที่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากทางศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์

รูปที่ พค-1 รายงานผลการทดสอบราย

ผลการวิเคราะห์สถิติ แบบ T-test (Paired Sample T-test)

การวิเคราะห์สถิติ แบบ T-test (Paired Sample T-test)

1) ผลการวิเคราะห์สถิติ แบบ T-test (Paired Sample T-test) โดยใช้โปรแกรม SPSS Statistics V. 17.0 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของทรายเคลือบสารสกัดหยาดจากใบกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4 ความเข้มข้นของสารสกัดหยาดร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีรายละเอียดดังนี้

Paired Samples Statistics

	ความเข้มข้นของสารสกัด % (v/v)	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	5%	4.63	3	.65	.37
	10%	3.86	3	.51	.29
Pair 2	5%	4.63	3	.65	.37
	20%	2.86	3	.23	.13
Pair 3	10%	3.86	3	.51	.29
	20%	2.86	3	.23	.13

Paired Samples Correlations

	ความเข้มข้นของสารสกัด % (v/v)	N	Correlation	Sig.
Pair 1	5% & 10%	3	.96	.17
Pair 2	5% & 20%	3	.84	.36
Pair 3	10% & 20%	3	.95	.18

Paired Samples Test

ความเข้มข้นของสารสกัด % (v/v)	Mean	Paired Differences				t	df	Sig. (2-tailed)			
		Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference							
				Lower	Upper						
Pair 1	5% – 10%	.76	.20	.12	.24	1.28	6.37	2	.024		
Pair 2	5% – 20%	1.76	.47	.27	.59	2.94	6.47	2	.023		
Pair 3	10% – 20%	1.00	.30	.17	.25	1.74	5.77	2	.029		

2) ผลการวิเคราะห์สถิติ แบบ T-test (Paired Sample T-test) โดยใช้โปรแกรม SPSS Statistics V. 17.0 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของทรายเคลือบสารสกัดหมายจากในกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4 ความเข้มข้นของสารสกัดหมายบร้อยละ 5, 10 และ 20 (v/v) ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีรายละเอียดดังนี้

Paired Samples Statistics

	ความเข้มข้นของสารสกัด % (v/v)	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	5%	16.20	3	2.70	1.56
	10%	11.96	3	2.35	1.35
Pair 2	5%	16.20	3	2.70	1.56
	20%	8.86	3	1.20	.69
Pair 3	10%	11.96	3	2.350	1.35
	20%	8.86	3	1.20	.696

Paired Samples Correlations

	ค่าร้อยละที่มีความสัมภาระสกัด (%)	N	Correlation	Sig.
Pair 1	5% & 10%	3	.99	.04
Pair 2	5% & 20%	3	.98	.10
Pair 3	10% & 20%	3	.99	.05

Paired Samples Test

	ความเข้มข้นของสารสกัด % (v/v)	Paired Differences					T	df	Sig. (2-tailed)			
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference							
					Lower	Upper						
Pair 1	5% - 10%	4.23	.40	.23	3.22	5.23	18.14	2	.00			
Pair 2	5% - 20%	7.33	1.52	.88	3.53	11.12	8.315	2	.01			
Pair 3	10% - 20%	3.10	1.15	.66	.23	5.96	4.656	2	.04			

3) ผลการวิเคราะห์สถิติ แบบ T-test (Paired Sample T-test) โดยใช้โปรแกรม SPSS Statistics V. 17.0 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของทรายเคลือบสารสกัดหมายจากในกระถินในการกำจัดลูกน้ำยุงลาย ระยะที่ 4 ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 และ 24 ชั่วโมง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีรายละเอียดดังนี้

Paired Samples Correlations

Paired Samples Correlations			
	N	Correlation	Sig.
ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 & 24 ชั่วโมง	9	.98	.00

Paired Samples Statistics

Paired Samples Statistics				
	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 & 24 ชั่วโมง	3.78	9	.87	.29
	12.34	9	3.70	1.23

Paired Samples Statistics

	Paired Differences					t	df	Sig.(2-tailed)			
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference							
				Lower	Upper						
ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 & 24 ชั่วโมง	-8.55	2.84	.94	-10.74	-6.36	-9.02	8	.00			

ต้นทุนการผลิตเบื้องต้น

ต้นทุนการผลิตเบื้องต้นของรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน ความเข้มข้นร้อยละ 20 (v/v) ปริมาณรายเคลือบสารสกัดหยาบ 200 กรัม ภายในห้องปฏิบัติมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๔-๑ ต้นทุนเบื้องต้นในการผลิตรายเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน

ลำดับ	รายการ	ราคา/หน่วย (บาท)	ปริมาณที่ใช้ใน การผลิต/ หน่วย	ต้นทุนเบื้องต้น (บาท)
1	ค่าดำเนินการ			
	-ไฟฟ้า	1 ยูนิต	3.8	10 ยูนิต
	-น้ำกําลั่น	1 ลิตร	5	5 ลิตร
รวมค่าดำเนินการ (1)				
2	ค่าสารเคมี			
	-Ethanol 95%	1 ลิตร	96.72	1 ลิตร
	-H ₂ SO ₄ 95-97%	1 ลิตร	20	0.03 ลิตร
รวมค่าดำเนินการ (2)				
ราคាន้ำทุนรวมดังนี้ (1) + (2) = 63 + 97.32 = 160.32 บาท ประมาณ 8.02 บาท/10 กรัม				

วิธีการคำนวณ

1. ค่าดำเนินการ

- ค่าไฟฟ้า ใช้ในขั้นตอนสกัดสารโดยใช้เครื่อง Rotary evaporator และตู้อบลมร้อน (Hot air oven) ใช้ในขั้นตอนการอบไอล์คาวมชีนให้กระถิน อบรายทั้งก้อนเคลือบและหลังเคลือบสารสกัดหยาบจากใบกระถิน กำหนดค่าไฟฟ้า ยูนิตละ 3.80 บาท ใช้ไป 10 ยูนิต

$$\begin{aligned} \text{ค่าไฟฟ้า} &= 3.80 \times 10 \\ &= 38 \text{ บาท} \end{aligned}$$

- ค่าน้ำกําลั่น ใช้ในขั้นตอน การหมัก ล้างรายหลังแยก H₂SO₄ ล้างรายหลังเคลือบสารสกัดหยาบ ราคาน้ำกําลั่น ลิตรละ 5 บาท ใช้ไป 5 ลิตร

$$\begin{aligned} \text{ค่าน้ำกําลั่น} &= 5 \times 5 \\ &= 25 \text{ บาท} \end{aligned}$$

ดังนั้น ค่าดำเนินการ มีค่าเท่ากับ $38 + 25 = 73$ บาท(1)

2. ค่าสารเคมี

- Ethanol ใช้ในขั้นตอนการแข็ง化 ราคากล่อง 96.72 บาท ใช้ไป 1 ลิตร

$$\text{ค่า Ethanol} = 96.72 \times 1$$

$$= 96.72 \text{ บาท}$$

- กรดซัลฟูริก H_2SO_4 ใช้ในขั้นตอนการแข็ง化 เพื่อทำความสะอาดและเปิดรูพรุนของเม็ดทราย H_2SO_4 95 - 97% ราคาลิตรละ 20 บาท ปรับความเข้มข้นเป็น 1 นอร์มอล ใช้ไป 0.03 ลิตร

$$\text{กรดซัลฟูริก } \text{H}_2\text{SO}_4 = 20 \times 0.03$$

$$= 0.6 \text{ บาท}(2)$$

ดังนั้น ในการผลิตทรายเคลือบสารสกัดหยาบจากในกระถิน ความเข้มข้นร้อยละ 20 (v/v) ปริมาณทราย 200 กรัม คิดเป็นเงิน (1) + (2) = 160.32 บาท

วิธีการวิเคราะห์ Median lethal does (LD_{50})

Median lethal does (LD₅₀)

หมายถึง ปริมาณของสารพิษต่อน้ำหนักตัวที่สัตว์ทดลองได้รับเข้าไป แล้วทำให้สัตว์ทดลองตายเป็นจำนวนครึ่งหนึ่ง (Median Lethal Concentration) ที่นำมา ทดลองทั้งหมด ค่านี้ จะทำได้โดยทำการทดลองกับสัตว์ทดลอง กับสารที่หลายๆความเข้มข้น (อาจจะประมาณ 3-5 ความเข้มข้น) และวัดอัตราการตายของสัตว์ทดลองที่อยู่ในช่วง 10 ถึง 90 เปอร์เซ็นต์ และนำผลการทดลองมาทำกราฟ โดยให้แกนนอน (แกน X) เป็นค่า log ของความเข้มข้น และแกนตั้ง (แกน Y) เป็นค่า เปอร์เซ็นต์การตาย จากนั้นทำการวัดเปอร์เซ็นต์ การตายที่ 50 เปอร์เซ็นต์ ว่าตรงกับความเข้มข้นที่เท่าไรแล้วนำมาหาค่า antilog ก็จะทราบปริมาณที่ทำให้สัตว์ทดลองตายที่ 50 เปอร์เซ็นต์หรือ LD₅₀

การหาค่า LD₅₀ หรือ LC₅₀ จากกราฟนั้นอาจเกิดความผิดพลาด เนื่องจากค่าอัตราการตายไม่อุบัติเห็นต์ที่หากต่อกันเลยที่เดียวกันก็เกิดความแปรปรวนจากการลากเส้นในแต่ละบุคคล ดังนั้น จึงมีการพัฒนาโดยอาศัยหลักการคำนวณสมการลดถอยอย่างง่าย ซึ่งสามารถหาค่า LD₅₀ หรือ LC₅₀ ได้อย่างสะดวกและมีความเที่ยงตรงได้มากขึ้น

ความแตกต่างของ LC และ LD คือ LD จะใช้ในกรณีที่เราทราบปริมาณของสารพิษที่ແเนี่ยงอยู่ที่สัตว์ทดลองได้รับความเข้าไปเช่นมักเป็นการทดลองที่ให้สัตว์ทดลองทดสอบสารละลายหรือของแข็ง เช่น กระดาษสูบบุหรี่กาวกิน หรืออาหารทางเดินอาหาร หรือยาหยอดตา ที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ แต่ LC คือ ปริมาณของสารพิษที่สัตว์ทดลองแต่ละตัวได้รับและมีผลทำให้สัตว์ทดลองตายลงครึ่งหนึ่ง (50%) ภายในระยะเวลาที่กำหนด มักใช้หน่วยเป็นปริมาณสารพิษต่อตัว หรือ ต่อหน่วยน้ำหนักของสัตว์ทดลอง

ในขณะที่ Lethal concentration (LC) จะหมายถึง ค่าความเข้มข้นของสารพิษซึ่งทำให้สัตว์ทดลองตายภายในระยะเวลาที่กำหนด ใช้หน่วยเป็น ppm (part per million) หรือแม้กระทั่งใช้หน่วยเป็นอัตราส่วนเจือจากสารละลายน้ำที่ 1:1000 และ 1:10,000 เป็นต้น

การประเมินค่า LC นี้จะไม่รู้ว่า สัตว์ทดลองละตัวได้รับสารพิษในปริมาณเท่าใด แต่รู้ว่าสัตว์ทดลองได้รับสารพิษที่มีความเข้มข้นเท่าใด

ทั้งนี้ หากค่า LD₅₀ และ LC₅₀ มีค่าตัวเลขที่สูงสารเคมีนั้นๆ จะมีอันตรายน้อยเนื่องจากต้องได้รับในปริมาณมากจึงจะทำให้สัตว์ทดลองเสียชีวิตไปครึ่งหนึ่งในกลุ่มสัตว์ที่ทำการทดลอง ในขณะที่ค่าตัวเลขต่ำจะแสดงความเป็นพิษที่รุนแรงสูงคือได้รับเพียงเล็กน้อยก็จะทำให้สัตว์ทดลองเสียชีวิตไปครึ่งหนึ่ง

การวิเคราะห์ Median lethal does (LD₅₀)

1) การวิเคราะห์ Median lethal does (LD₅₀) โดยใช้โปรแกรม StatPlus Professional (Analystsoft, New York version 2008) เพื่อเปรียบเทียบปริมาณสารพิษที่สัตว์ทดลองได้รับ แล้วทำให้สัตว์ทดลองตายไปครึ่งหนึ่ง ปริมาณรายเคลือบสารสกัดขยายจากในกระถิน 1, 5 และ 10 กรัม ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง มีรายละเอียดดังนี้

ปริมาณรายเคลือบสารสกัดขยายจากในกระถิน 1 กรัม ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง

LD ₅₀	58.8118	LD ₅₀ Standard Error	6.476
LD ₅₀ LCL	36.619	LD ₅₀ UCL	81.0045
Beta	0.0252	Intercept	3.517
Beta Standard Error	0.0539		
LD ₁₀	7.9818	LD ₁₆	19.1544
LD ₈₄	98.4691	LD ₉₀	109.6417
LD ₁₀₀	118.2978		

ปริมาณรายเคลือบสารสกัดขยายจากในกระถิน 5 กรัม ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง

LD ₅₀	118.7845	LD ₅₀ Standard Error	16.6325
LD ₅₀ LCL	61.7864	LD ₅₀ UCL	175.7826
Beta	0.0098	Intercept	3.8338
Beta Standard Error	0.051		
LD ₁₀	-11.763	LD ₁₆	16.9318
LD ₈₄	220.6372	LD ₉₀	249.332
LD ₁₀₀	271.5635		

ปริมาณทรายเคลือบสารสกัดขยายจากใบกระถิน 10 กรัม ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 12 ชั่วโมง

LD_{50}	59.6817	LD_{50} Standard Error	7.8226
LD_{50} LCL	32.8742	LD_{50} UCL	86.4892
Beta	0.0209	Intercept	3.7541
Beta Standard Error	0.0498		
LD_{10}	-1.7177	LD_{16}	11.7781
LD_{84}	107.5853	LD_{90}	121.0811
LD_{100}	131.5371		

2) การวิเคราะห์ Median lethal does (LD_{50}) โดยใช้โปรแกรม StatPlus Professional (Analystsoft, New York version 2008) เพื่อเปรียบเทียบปริมาณสารพิษที่สัตว์ทดลองได้รับ และทำให้สัตว์ทดลองตายไปครึ่งหนึ่ง ที่ปริมาณทรายเคลือบสารสกัดขยายจากใบกระถิน 1, 5 และ 5 กรัม ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง มีรายละเอียดดังนี้

ปริมาณทรายเคลือบสารสกัดขยายจากใบกระถิน 1 กรัม ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง

LD_{50}	18.7429	LD_{50} Standard Error	3.894
LD_{50} LCL	5.3984	LD_{50} UCL	32.0875
Beta	0.0419	Intercept	4.214
Beta Standard Error	0.0427		
LD_{10}	-11.8212	LD_{16}	-5.1031
LD_{84}	42.5889	LD_{90}	49.3071
LD_{100}	54.512		

ปริมาณทรัพยากรีบสารสกัดขยายจากในกระถิน 5 กรัม ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง

LD_{50}	12.0031	LD_{50} Standard Error	3.4965
LD_{50} LCL	0.0209	LD_{50} UCL	23.9852
Beta	0.0467	Intercept	4.4394
Beta Standard Error	0.0429		
LD_{10}	-15.4407	LD_{16}	-9.4085
LD_{84}	33.4146	LD_{90}	39.4469
LD_{100}	44.1204		

ปริมาณทรัพยากรีบสารสกัดขยายจากในกระถิน 10 กรัม ระยะเวลาการออกฤทธิ์ 24 ชั่วโมง

LD_{50}	8.4469	LD_{50} Standard Error	2.5952
LD_{50} LCL	-0.4467	LD_{50} UCL	17.3405
Beta	0.0629	Intercept	4.4685
Beta Standard Error	0.0445		
LD_{10}	11.9229	LD_{16}	-7.4456
LD_{84}	24.3394	LD_{90}	28.8167
LD_{100}	32.2856		

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ-สกุล นางสาวลลิตา ดวงขุนนุย
 วัน เดือน ปีเกิด 30 กรกฎาคม 2535
 ที่อยู่ 15 หมู่ 12 ตำบลโคกทราย อำเภอป่าบ่อน จังหวัดพัทลุง
 การศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. ชื่อ-สกุล นางสาวอรอนยา ทองนาน
 วัน เดือน ปีเกิด 15 เมษายน 2536
 ที่อยู่ 46 หมู่ 7 ตำบลเกาะใหญ่ อำเภอกราะแสสินธุ์ จังหวัดสงขลา
 การศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา